

К. ТОПХАРА

ГРАММАТИКА
Понтийского языка

ΓΙΑ ΤΙΝ ΓΡΑΜΑΤΙΚΙΝ ΤΙ Σ. ΤΟΧΠΑΡΑ

Για το ρομεικον το γλωσσικον το ζιτιμαν ατορα καλατζεβνε τα πλατεια στροματα τεργαζομενιον. Σο κεντρον τι προσοχισημυν στεκ το ζιτιμαν — πως να εφταμε κε ι γλωσα ντο θα χαματιζομε να βουθαμας, πραγματικα να εν γλωσα τι μαζασημυν. Να καταλοβενεμας ολ κε οχι μονον να καταλοβενεμας αλα να καλατζεβνε κειν, να επορυν να περνε ενεργον μερος σιν δυλιανεμυν — σο χτισιμον τι σοσιαλιζμυ.

Ι γλωσα κεπορι να εν σοποσημυν, αλα μεσον, οπλον πυ να βουθαμας σον σοποσημυν.

Αικον γλωσα για τεμετερα τα ρομεικα μαζας πεκσεβαν ασον Ποντον εν το ποντεικον ι γλωσα. Το ποντεικον τιν γλωσαν καταλοβε, το ποντεικον τιν γλωσαν καλατζεβνε, ατο εν το μιτρικον ι γλωσατυν. Καθαρα φενετε πως ι καταστασι σο οπιον εβριυμες ος ισ τελεφτα χρονια κε σο καπιον βαθμον κε ος οσιμερον, αλο να ιποφερκετε κεν. Το Σοβετικον το ζιτιμαν ελεφθεροσεν ολια τα εθνι ασο ικονομινον κε ασο πολιτικο-μορφωτικον τιν σκλαβιαν.

Κιατορα, τα εθνι ντο εσαν αγράματα ολος διολυ, πυ γραματα πα ακομαν κιχαν, εκκοθαν σο παδαρ, μαθανε, προχορυνε, κιαλο κεγνοριωνταν. Το Κομμουνιστικον Κομαν με το λενινιστικον τι γραμινεθε αλαζ τανθροπς, αλαζ τι γις τον προσοπον κε πραγματικα αδελφον τα εργαζομενα μαζας ασολια τα εθνι αφκα σο κοκινον τι σιμεανεθε. Τολμιρα ι πολςεβικ καθαριζνε τι στραταν ασολια τα φραχτια, ασολια τα εμπόδια για να προχορυν σον σοσιαλιζμον τα εργαζομενα μαζας. Απλοπια το Κομαν τι γραφιν σανατολικά τα εθνι, διμιουργα για τατυνυς λατινικοπιμενον αλφαβιτον κε εφται γιατατα τα εθνι πολα εφκολον τιν μορφοσιν σο μιτρικον τιν γλωσανατυν.

Μονον το σοβετικον το ζιτιμαν κε το μιτρικον ι γλωσα εδοκαν τιν εφκεριαν σατα τα εθνι να εφταγνε σα καποσα χρονια πραματα πυ σο καπιταλιστικον το ζιτιμαν κεπορυν να γινταν σα εκατονταδας χρόνια.

Οταν τερυμε ατα τα προοδς ντο εχνε ταδελφικαμυν εθνι — ι ατιγει, ι κιαρτιν κ.τ.λ. πρεπ να εροτυμε, εμικ ντο επικαμε? Κε σα

το το ερωτηματιν επορουμε να απαντουμε, πως εμεις πα εχομε τρανα επιτιχιας, πολα προοδus. Αμα κιαλο πολα προοδus θα ιχαμε αν ι δυλια αναμεσα σα μαζασεμυν εγινυτον σο μιτρικον τι γλοςανατυν. Κιατο ι γλοσα για τα ρομεια τα μαζας τα οπια, οπος ιπαμε εκσεβαν ασον Ποντον εν το πεντεικον ι γλοσα. Οσον το παι ολιγοστεβνε εκιν πυ κιθελνε να ναγνοριζνε ατο τοπραμαν — πως το ποντεικον ι γλοσα εν μιτρικον γλοσα για τα εργαζομενα μαζασεμυν. Τιν αρχιν κε το σοβαρον τι δυλιαν για το ζιτιμαν — να περαν ι δυλια αναμεσα σα μαζασεμυν σο μιτρικον τι γλοσαν — επικεν ο „Κομμουνιστις.“ Ασο 1930 τι χρονιας κιαν ο „Κομμουνιστις“ επικεν τρανον κοπον απαν σατο το ζιτιμαν κε χορις να πρανινοματο πρεπ, ναναγνοριζομε πως ατο ι δυλια ες πολα θετικα αποτελεζματα.

Ο „Κομμουνιστις“ εσενκεν κε το ζιτιμαν ολεν ι δυλια ασεφιμεριδας, σαναγνοστιρια κιος τα σχολια να περανε σο ποντεικον τιν γλοσαν Ισεν δικεον ο „Κομμουνιστις“ ονταν εσενκεν αετς το ζιτιμαν?

Νε, ισεν δικεον. Γιατι? Επιδι αν θα εκσακολυθουμε να δυλεδομε αμον το επιναμε ος ατορα κε ασεναν το μεροσ το μαζικον ι δυλια να γινετε σο μιτρικον το ποντεικον τιν γλοσανεμυν κε ασαλο το μεροσ τα σχολιαμυν να μαθανε ζιν διμοτικιν, κσενον για τεμας γλοσαν, εμεις κιθα επορουμε να προχορουμε με τα τεμπια ντο απετι ασεμας το σοσιαλιστικον το χτισιμον. Τα τεμπια με τα οπια επροχορναμε ος ατορα αλο κεπορυν να ικανοπιυνεμας παρακατο.

Πρεπ εμεις πα, σολια τα μερικ τι κοπουεμυν, να περομε αικα τεμπια πο να φερνεμας εναν κεναν με το χτισιμον τι σοσιαλιζμυ σο μεμλεκετνεμυν. Κιατα τα τεμπια οσον το παγνε κε ατοσον κιαλο τρανινε. Εμπροσταμυν στεκνε προβλιματα πυ πριν τι Κομμουνιστικυ Κοματι κεπορναν να εραντακωσανατα ασολεν ι τιμι ανθρωπ. Το XVII ι κονφερντσια τι ΠΚΚ (π) εβαλεν εμπροστα ισολεν το μεμλεκετνεμυν τρανα προβλιματα κιασολεν το κιοριστερον εν πυ: „Ι κονφερντσια λογαριαζ πως το βασικον πολιτικον προβλιμαν τι δεφτερυ πιατιλετκας εν τελιοτικα να λιχβιταριζομε τα καπιταλιστικα ετιγια κε τα τακσια, ταμαμια να εβγενε ασο μεσον τα ετιας ντο γενυν τα τακσια διαφορας κε τιν εκμεταλεπσιν, να ιπερνικιυνταν ταπομιναρια τι καπιταλιζμυ ζιν ικονομικιν κε ζιν ζινιδισιν τανθρωπιον, να μετακλωσκον ολια τα εργαζομενα μαζας τι μεμλεκετι σε ζινικιτυς κε ενεργητικυς χτισιτας τι σοσιαλιστικυ κινονιας ντο θα εν χορις τακσια“.

Το προβλιμαν ντο εσενκεν εμπροσταμυν το κομαν τι κιαφιαθε κι λιετα. Για να εφαρμωσικετε ι αποφασι τι XVII τι κονφερντσιας πρεπ

να θαλομε ολια τα δυναμιαμυν κε να παμε εμπροστα κιαλο αλιγορα ασοτι επεγναμε ος ατορα. Σο πολιτικο-μορφοτικον το μετοπον ατο αλο σοια κεπορι να γινετε, παρα ολεν ι δυλια να περαν σο μιτρικον τιν γλοσανεμυν. Σατο το ζιτιμαν τα σχολια πα εκσερεσιν να εφταγνε κεν σοστον. Το σχολιον κεπορι να απομονυτε ασιν ζοιν. Μονον το πυρζζωαζικον το σχολαστικον το σχολιον επορνεν να ετον μακρα ασιν ζοιν, γιατι εκινο κε σκοποναθε πα ισεν να φιλατ το νεον, το εργαζομενον τιν γενεαν, μακρα ασιν ζοιν. Τεμετερον το πολιτεχνικον το σχολιον κεπορι να στεκ μακρα ασιν ζοιν — αλα ολος διολυ ταντιθετον ελεν ι δυλιαθε πρεπ στενα να ενυτε με τιν ζοιν. Το σχολιον τεργαζομενιον κεπορι σεμετερον το κρατος να στεκ μακρα ασον αγοναν για το λιχβιταριζμαν τι τακσιον, οσον αγοναν για το χτισιμον τυ σοσιαλιστικυ τι κινονιας. Ιστερα ασατο ντο ιπαμε κι φενετε-μι καθαρα πως κανεναν δικεολογιαν κεπορι να εν για τιν κατασταζιν πυ εβρωμες ατορα — οποταν ολεν το πολιτικο-μορφοτικον ι δυλια αναμεσα σεμλικυς γινετε σο μιτρικονατυν σο ποντεικον τιν γλοσαν κε τα σχολια εφταγνε τι δυλιανατυν ζιν διμοτικιν — κσενον για τα πεδια κε για τα μαζας γλοσαν.

Ασα προβλιματα ντο στεκνε εμπροσταμυν κιασο ρολον ντο πεζ ι γλοσα σο πολιτικο-μορφοτικον τιν δυλιαν αναμεσα σα εργαζομενα τα μαζας για να λινε ατα τα προβλιματα επορουμε να καταλαβενομε ποσον σοβαρον ζιτιμαν εν το σοστον το λικιμον τι γλοσικυ ζιτιματι κε ποσον σοβαρον πολιτικον ζιτιμαν εν ατο.

Ιμες βεβει πως σα συμα ατο το ζιτιμαν θα λιετα κε για τα σχολια.

Το ποντεικον το μιτρικον ι γλοσα τι πεδιον θα εμπεν κε σα σχολια.

Εναν ασα σοβαρα δικωλιας ντο εστεκεν εμπροσταμυν ονταν εγινυτον λογος για ταναπιτημαν τι ποντεικυ γλοσας ετον το ζιτιμαν τι γραμματικς. Γραμενον γραμματικιν το ποντεικον ι γλοσαμυν κιασεν. Ατο πολα εμποδιζεν σο καλιτερεμαν τι γραφτυ κε προφορικυ λογου τι γλοσαεμυν. Ατο ετον πυ επινεν σα καπιως εντιποσιν πως το ποντεικον ι γλοσα, γλόσα πα κεν.

Αρ για τατο επορουμε να λεγομε πως ο ς. Τοπχαρας Κοστας με τιν γραμματικιν τι ποντεικυ γλοσας, ντο εγραπσεν, επικεν τρανον, πολιτικον για τα εργαζομενα μαζασεμυν, δυλιαν. Επορουμε να λεγομε πως ο ς. Τοπχαρας εσενκεν το τεμελ τι γραφτυ κε προφορικυ λογου τι γλοσαεμυν. Ατο ι γραμματικι οσεναν το μεροσ βοιθα κε θα βοιθαμας να καματιζομε σοστα τιν γλοσανεμυν κιασαλο το μεροσ θα βοιθαμας

VI

ναναπτίζομε, να καλλιεργώμε, να πλουτενομε τιν γλωσσάνεμον. Κι αετς πα
ι γραματικι τι ποντεικου γλωσσας τι ς. Τοπχαρα Κοστα βουδαμας πολα
να εφταμε τιν γλωσσάνεμον καλον οπλον για τα εργαζομενα μαζασεμον
σο χτισιμον τι σοσιαλιζμυ.

Εκατονταδας κε ικος χιλιαδας χρονια εζιζεν το ποντεικον ι γλωσα
κε γραφτον γραματικιν κισζεν. Ακομαν περισσοτερον, κιαναγνωριυτον κε
ος γλωσα, ντο εν ακσιον να στυδαετε. Ετον κε κετον. Το σοβετικον το
ειστιμαν, ενταμαν με αλα δεκαδας γλωσσας, πυ ιχαν το ιδιον τιν τιχιν
οπος κε το ποντεικον ι γλωσα, εκσενκενατς σο μεσον κε διατο το ελε-
φθερον να αναπτιγετε ενταμαν με το πολιτικο-μορφοτικον ταναπτιγμαν
τεργαζομενιον πυ καλατζεβνε σατο τι γλωσαν

Ο ς. Στάλιν σο λογονατ σο ΧVI το σινεδριον τι κοματί ελεγεν
γιατεκινυς πυ εχνε τιν αροστιαν τι μεγαλορυσικυ εσοβινιζμυ:

„Ατιν, φενετε καθαρα, κε καταλαβνε πως ταναπτιγμαν ςα εθνικα
κουλτορας θα παι εμπροστια με νεον δυναμιν ονταν εφαρμοσσετε κε δεν
ριζας το υποχρεοτικον γιατολτς ταρχικον ι μορφοσι σο μιτρικον τιν γλω-
σαν. Ατιν κε καταλαβνε, πως μονον με ταναπτιγμαν τεθνικυ τι κουλτο-
ρας θα εν δυνατον καθαεφτυ να εμπενε ςιν δουλιαν για το χτισιμον τι
σοσιαλιζμυ τα εθνικιστιτς ντο επεμναν οπισ. Ατιν κε καταλαβνε πως ισα
ισα αρ ατο εν το τεμελ τι λενινιστικυ πολιτικισ για το βουθεμαν κε τιν
ιποστιρικισ ςα εθνικα κουλτορας τι ΣΣΣΔ να αναπτιγυνταν“. Σατο τον
ερονον εναν τρανον ποσαρεαν εν αυτο ι γραματικι τι ποντεικου γλωσσας τι
ς. Τοπχαρα Κοστα.

Εν μι ανανκι ναναφερομε προς ατο ι γραματικι κεπορι να εν τελιον,
προς ατο εν το προτον, αν κε το πολα σοβαρον, ι ποδαρεα. Τιν αρχιν ομος
επικεν ο ς. Τοπχαρας Κοστας κε αμον το εν γνωστον ι αρχι τι δουλιαν,
ιλιαρ-ιλιαρ ςαικα ζιτιματα, εν δικυολον πρμαν. Ο ς. Τοπχαρας Κο-
στας επικεν σοβαρον επιστιμονικον δουλιαν. Πρεπ ι νεολερμον να μαθαν
κιαετς προσεχτικα να φερικετε ςαικα λεπτα ζιτιματα, γιατι ταικα ζιτι-
ματα εχνε τρανον πολιτικον ςιμασεαν.

ο.
Τεχδοτικον.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ολ ενδιμυνταν τιν μεταριθμισιν ντο επικεν ςιν γλωσσάνεμον ςα 1926
10 τι καλομινα το Πανσιδεζμικον ι ςικεπεσι οπυ εμαζεφταν αντιπροσοπι
αι ρομεις δουλεφταδες τι μορφοσις.

Ατο ι μεταριθμισι εκρεμσεν το τεχνιτον τιν γλωσαν „καθαρεβυσα“
κε το ιστορικον τιν ορθογραφιαν, απαν ςα οπια εμαθιζαν υς ατοτες ςα
σκολια κε απαν ςα οπια εγινυτον ολεν το μορφοτικον ι δουλια αναμεσα
ςι εργαζομενος ρομεις τι ΣΣΣΔ.

Σον τοπον τατινετερον ι ςικεπεσι εβαλεν το φονητικον τιν ορθο-
γραφιαν κε τιν διμοτικιν, διλαδι τιν γλωσαν το οπιον ομιλυν ςιν Ελαδαν.

Το στυδεοτερον ι ςιμασια τι μεταριθμισις ετον το εμπιαζμαν τι
φονητικυ τορθογραφιας κιατο ετον μεγαλον ποδαρεαν προς τα εμπρος σο
γλωσσικον το ζιτιμανεμον. Ελαμεν οπος εσαν ατοτε τα υσλββιας ι σινδια-
σκεπεσι κεπορεσεν να λιν ριζικα το γλωσσικον το ζιτιμαν. Ι ςικεπεσι εστι-
λεν ςον κρεμον κε ςον αγριστον το τεχνιτον, το κσοφμενον τιν καθα-
ρεβυσαν κε εσενκεν ςιν τοποναθε τιν διμοτικιν, γλωσαν ζοντανον, αλομος
ζοντανον οχι για τεμετερον τι μαζαν, επιδι σατο τι γλωσαν εκαλατζεβαν
κε καλατζεβνε, οχι τα εργαζομενα ρομεια μαζας τι Σοβ. Σιδεζμυ, αλα
ι κατομεριτ ι ελινες αφκα ςιν Ελαδαν.

Εναν ςα κηριοτερα ετιας, ντο ατοτες κεπορεσεν τελιοτικα να λιετε
το γλωσσικον ζιτιμαν εν το εκσις—υς ατοτε ακομαν κε υς τελεφτεα κανις
κεκαταπιασταν να μελετα επιστιμονικα, διαλεχτικα το μιτρικον τι γλωσσα-
νεμον, το ποντεικον τιν γλωσαν.

Ετια ατο, πολι ελογαριαζαν προς ι γλωσσαμυν εν εναν παρκαλαδ τι
διμοτικισ, πως εν πολα ερτοχον κε κιακισζ τον κοπον να καλλιεργυματο.
Αετς πα οχι μονον επιστιμονικα κανις κεμελετισενατο, αλα κανις πα κε-
καταπιασκυντον να γραφτ να μεταφραζ σατο τιν γλωσαν. Κε το αποτε-
λεζμαν ετον προς πολι εθαρναν προς ατο ι γλωσα αντζακ να εκφραζ κανις
απλα ετιας εν ικανον, κε προς τεασι ςασο τιν γλωσαν κεπορι να γρα-
φικετε γιαχοτ να μεταφρασκικετε εναν βιβλιον, εναν προσορυν.

Ι στραφι ντο επικεν ο „Κομμουνιστις“ κε το εκδοτικον απεδικσαν προς
οχι μονον πιματοπα κε διγιματοπα επορον να γραφκυνταν σο ποντεικον
τι γλωσαν αλα κε σοβαρα εργα.

Άσολο το μέρος τα 6 χρόνια ντό επερασαν ασον κερον τι γλωσικυ τι μεταρθμικισμυν εδixαν, πος σο δημοτικον τιν γλωσαν κερπορι να γινετε πολιτικο-μορφωτικον δουλιαν αναμεσα σα εργαζομενα τα μαζασεμυν, ας εν αναμεσα σι ιδικιομεντες, ας εν σα σχολια.

Οχι μοναχον τα πεδια ντο ετελιοναν Ι βαθμιδαν, αλα εκινα πα ντο ετελιοναν ΙΙ βαθμιδαν, τεχνικυμ κεμαθαναν κε ζατι κερπορναν να μαθανε τι δημοτικιν.

Ατο ι πικρα ενταμαν με τα αποτελεζματα τι δουλιαν τι „Κομμυ-νιστι“ πυ επερασεν ολεν τι δουλιαν σο μιτρικον, σο ποντεικον τι γλωσαν απεδixαν πος το ποντεικον ι γλωσα κεν παρακλαδ τι δημοτικis, αλα ιδι-ετερων γλωσαν ντο ανεπιχτην σε διαφορετικα κινονικο-ικονομικα κε πα-ραγογικα σινδικας κε εδιαμορφωσαν τατινεθι λεχτικον, φτονκολογιαν, τι-πικον, πυ διαφερνε ασι δημοτικιν οσον το υκρανικον ι γλωσα ασο ρουρικον.

Ι δημοτικι εφανθεν πος οχι μονον κεν κινον γλωσα για ολτες τι ρο-μεις, αλα εφανθεν πος εν κενον γλωσα για τι εργαζομενους ρομεις τι Σ.Σ.Σ.Δ.

Κε ζατι ετον-μι ι δημοτικι, κινόν γλωσα τολυνετερων τι ρομειον κε τεμετερων ιδιετερων; Ατο εν τρανον ζιτιμαν, γα το οπιον εχτεταμενα εγραπσα σιν προσκυραν „Πιον εν ι γλωσαμυν“ Αδακα απαντο κοφτα σατο τιν ερωτισιν. Κινον λεχτετε εκινο ι γλωσα πυ εν χτιμαν τολυνετερων. Κε πος επορι να εν κινον γλωσα ι δημοτικι, αφυ ι ελαδιτ, ονταν εμικ καλατζεβομε εκιν κερικυνομεμας, κιονταν εκιν καλατζεβνε εμικ κερικυνομας, ανοβα τι γραματισμεντεμυν κερικυνο πυ ολιγον πολα ερυκσαν κερκοθαν με τι κατομεριτας. Θα λετε εν αγραματι κε κερικυνομας, κιαμον ντο μα-θάνε ολιγα γραματα κε θα δικολεφκυνταν να σινενοιονταν αναμεσατων. Ατουκα ομος πρεπ να εκερομε πος τα γραματα κιν να σπυδαζομε κερνα γλωσας. Ονταν σπυδαζ κανενας οτι γλωσαν θελτε επορι να καλατζεβ. Μορφωτ εν ο ινας τον αλον να εγρικυνε, κιονταν κικερνε γραματα, χωρις διερμικεαν: αμον ντο καλατζεβ ο μερτλανλις τον τζιχιτζβαρλιν κε ο τζιχιτζβαρλις τον νοχυτλιν κε κσαι κε δικολεφκυνταν να εγρικυν ο ινας τον αλον. Ατιν πυ λεγνε πος κινον γλωσα εν ι δημοτικι ας τερυνε ντο λει ο λαον. Τεκινυ τι γλωσαν ρομεικον λιατο κε ταλο ελενικον. Ο λαον με τιν αμαθιανατ χωριζιατα κιατιν με τι „σοφιαν“ ατυν κε χωριζιατα.

Το ποντεικον ι γλωσα εν ι γλωσα τι δουλεπταδιον τι Σ.Σ.Σ.Δ. Δι-αφερ πολα ασιν δημοτικιν. Κιαν θέλομε να χιτιζομε κερικυ πα, κε πρεπ να χιτιζομε με τι χιτιναδεσεμυν των σοσιαλιζμον σεμετερων τιν γλωσαν πρεπ να στυριζομεμας.

Πολι εθαρονε πος ατο ι γλωσα γραματικιν κερικυ, γιατι υς ατορα κανικ κερφρονιζεν να σπυδαζιατο κε να γραφιατο.

Γλωσα χερικυ γραματικιν κερβριστε. Επορι εναν γλωσαν γραφτον γραματικιν να μι ες, αμον τεμετερων, γραματικιν αμαν ες. Χωρις να σπυδαζιατο ο λαον εκεριατο πραχτικα. Κι θα λες κερικυαν „το κερικυν εροστεσεσ“ θα λες „το κερικυν εροστεσεσ“. Ατο εν ι γραματικι να εκερ πος να καταδεχ τα λογια. Ικαμε ο αγραματων πα εκερ τι γραματικιν τι γλωσασατ πραχτικα. Ο γραματισμενον πρεπ να μαθινατο κε θεωρητι-κα. Θελομε να τονιζομε, πος κε πρεπ να εκεριατο μονον αμον τον αγρα-ματων πυ εγρικα πος το εναν κε το αλο αετς πρεπ να λεχκυνταν, αμαν γιατι, εκινο κικερ. Αρ ατο το γιατι πρεπ να μαθανε ολ.

Θα ιπι τεμετερων ι γλωσα, το ποντεικον πα ες τι γραματικιναθε, πυ υς ατορα ετον γραφτον. Με ταυτο το βιβλιον εφταγο το προτον τιν προσπαθιαν.

Εκερο αμαν πος κερικυ θα χλιμιτιζνε, ονταν θα δεβαζνατο. Κε θα χλιμιτιζνε γιατι εγο κε περιορικυμε σο λεχτικον τι γλωσανεμυν, ονταν κερικυμε κερικυ περατα ασιν αρχεαν. Αρ ι „σοφι“ θα λεγνε „ολαν ντο πον-τεικον γλωσαν εν ατοί. Ες απεσ δημοτικιν, αρχεαν, τυρκικα κε ρουρικα. Κε κε κερικυνε πος ολια ατα τα κακα, κατα κε τιν γνομικατων, εν σολια τα γλωσας, ακομαν κε σο αγαπεμενονατων τι δημοτικιν. Κιαλο πολα αμαν θα χλιμιτιζνε ονταν θα δεβαινε τα τυπος, ι κατλκικε, τα καταλικικα κτλ γιαχοτ τονομαστικον ι πτοσι κ. αλ.

Το διεστραμενον ασιν παρκοσιν οτινατων κε θα επορι να δεχκε-τιατα. Εγο αμαν ονταν εγραφα κικα ιποπικιν τατινετερων το διεστραμε-νον τοτιν, αλα τοτιν τι λαυ. Κε ο λαος πυ επικεν ι γνος τα γνομια θα δεχκετε κε τα παρομια ι καταλικε τα καταλικικα, ι διαδικοσι τα διαδικοσια κτλ. Σιν περιπτοσιν τονομαστικυ τι πτοσις πολι θα προ-ετιμαναν τονομαστικis τι πτοσις. Ατοικεσ αμαν πρεπ να λέγομε κε ι ονομαστικι ι πτοσι αλα δημοτικα. Εθαρο πος πρεπ να εν κανικ σινεπικ κε να τερι κε να εβρικ το νομον κε οντον ο νομον ατο ερτε κε σταρπον, εκικος πυ γραφτ κε κερικυργα τιν γλωσαν, κερικυσατ εν να-γλαθιαζ κε νανι το δρομοναθε. Ατο εφταγο κερικυ σατο τιν περιπτοσιν. Το επιθετον με το οσιασικον το γενικον τιν πτοσιν νενικυ αριθμυ κερικυ-δον κε λεγνατα. Κ. πυ-κερικυ εκσα τι τρανυ τι πορτας, αλα ατο γενικον κεν. Κεν οχι γιατι αετς κε λεχκετε, αλα γιατι το γενικον ι πτοσι κερικυ κεν. Κε ατουκα-πα διο τροπος εν να λανκεβομε αποπαν ας ατο το προ-κουλ οπος εδixαμε κιαλαπαν. Για να εκλερομε το σοστον πρεπ να εκερομε τα νομς τι γλωσασεμυν. Εναν κερικυ κιοιτερα τα νομς τι γλωσασεμυν εν, πος το επιθετον λεχκετε σο υδετερων γενοσ. Εκερεσιν εφταγνε τα επι-θετα πυ προκδ οριζνε τα εμπρικε, κερικυσ ταυθροπς. Ατο ο νομον εν

γενικόν κε κινός πυ θα λει τονομαστικίς τι πτοσίς παι εναντία σατο το νόμον. Παραβιάζιατο. Κε τα νόμοι τι γραματικίς να παραβιάζομε κι γίνετε. Πρεπ να υποταχόμες σατα αν θέλομε να μι αποχωριόμες ασα μαζας κε να μι δημιουργομε εναν ίδος καθαρεβύσας.

Αχα ντο ιχα να λειο για το βιβλιον.

Κεχο τιν ακσιόσιν να θεωροατο τελιον κε προδιμα δεχόμε καθαρινος το φιλικον, το εντροφικον τιν περατιφικιν.

Ντο θελο να λειο τελεφετα εν ποσ ι γλοσαμυν κεν ατοσον εφτοχον, οποσ εβαρον καπι. Πος επορι να εν εφτοχον ασυ ολεν ι εφμεριδα „Κομμουνιστίς διο χρονια κιν γραφτ σατο τι-γλοσαν ολια τα σπουδα τα πολιτικα ζιτιματα, ασυ εμεταφρασταν σατο αικα τεμελια εργα οποσ λογος τι ς. Σταλιν, τι ς. Μολοτοφ, ταλφαβιτον τι Δενιζιμ, τ „Απειματενεν ι γολαρδια“ τι Σεραφιμοβιτς, ι «Εβδομαδα», τι Διπετιγκι κτλ κτλ.

Γραματικιν πα ες. Κε αν υς ατορα ειον αγραφτον ατορα εγεντον το προτον ι ποδαρεα πυ αμα συμπλιρονατο κε αλ εντροφ θα τελιοπιετα κιαλο πολα.

Το χρεοσεμυν εν να μελετομε τι γλοσανεμυν, να συμπικνωμες ολογερρα εν εφμεριδανεμυν „Κομμουνιστίς“ κε ςο εκδοτικονεμυν, να περιεδομε το πολιτικον, το αγροτικον, το τεχνικον, το καλιτεχνικον τι φιλολογιαν τι γλοσασεμυν κε αφκα εν καθοδιγισιν τι λενινιστικου κοματι να δημιουργομε κε να πλυτενομε τιν κουλτουρανεμυν εθνικον ςι φορμαν, ςοσιαλιστικον ςο περιεχομενον, να κατορθονομε οστε τα μαζαζεμυν να επικινουνη κιαλο ενεργητικα ςο ςος. χτισιμον.

Ο σινγραφεας

ΜΕΡΟΣ ΠΡΟΤΟΝ

ΦΤΟΝΚΟΛΟΓΙΑ

ΙΣΑΓΟΓΗ.

Καθαεναν γλοσαν εςς κε τιν γραματικιναθε

Περιφρονεμενον οποσ ετον ι γλοσαμυν υς ατορα κινς ςο νονατ κεδεθεν να γραφτ τιν γραματικιναθε. Κε πολι ακομαν κε οσιμερον τεασι γραματιζμεν κσαι το κατινατων κι κοκινια, ονταν λεγνε ποσ το ποντεικον ι γλοσα γραματικιν κεςς. Κεπορεσαν τεμεκ υς ατορα να εγρικυνε ποσ γλοσα χωρις γραματικιν κι γινετε κε ποσ ασιν γραματικιν κεδγεν ι γλοσα, αλα ι γραματικι ασιν γλοσαν.

Ντο ονομαζομε γραματικιν

Γραματικιν λεγομε τιν τεχνιν πυ ςιστιματοπια κε κανονιζ τα νόμοι ενος γλοσας ςοριζμενον περιοδον.

Καθαεναν γλοσαν εςς αγραφον εν αρχιν τιν, γραματικιναθε, υζνα ι λογι ςποδαζνατο κε εβρικνε τα νόμοι πυ επικρατυνε εν γλοσαν. Κι αετς πα γραφκετε ι γραματικι τι γλοσας.

Καθαενας λαοσ καλατζεβ τιν γλοσανατ χωρις λαθος χωρις να εκσεθ τιν γραματικιναθε.

Ο λαοσ εν ομιλιανατ μεταχιρισκετε ασινεστита τα νόμοι τι γλοσασατ ςοστα χ^αρ^βς νεφται κανεναν λαθος. Ο μορφομενον, ι διαφορα εκεκα εν, μεταχιρισκετε τα νόμοι τι γλοσασατ ςινιδιτα λ. χ. λεγομε ολ: ατορα αγαπο κε εμπροστα εγαπανα, εγαπεσα. (ι) αμορφοτον θα λεατο κε κινος ςοστα κι θα παρατιρι ομοσ, οποσ θα ελεπιατο ο μορφομενον, ποσ ολια τα ςοστα πυ αρχινουν απο α ςον ενεστοταν, ςα περαζμενα τα χρονος το α εφταγνε ε λ. χ. αρχινα ερχινεσα, αποφεβο επεφεβα, αρχινα εχπανα, αρχινα εχπαρζα κ. τ. λ.

Κι αραετς πα ι διαφορα τι γραματιζμενονος ατον αγραματων ειν γλοσαν κεκα εν, οτι ο προτον εκσερ ποσ γριζ ο μηχανιζμον τι γλοσας, ενο ο δεφτερον κυλιανεβ τιν γλοσαν χωρις να εκσερ τον μηχανιζμοναθε.

Ο προριζιμον τι γραματικις

Ο προριζιμον τιν γραματικις κεν στενον κε περιοριζμενον κε κι τελιον με το να φωτογραφιζ τιν καταστασιν τι γλοσας, αλα εν κιαλο πλατιν. Στιριχεται απαν εα φακτια ντο ελεπ ειν γλοσαν κε αγλαθιαζ κε ανι τον θρομοναθε κε εφκολιατο να επορι να εκσαπλυτε κε κι πυ υς ατοτες κετολμανεν να ερμον. Απατο τιν αποκσιν ι γραματικογραφ βοιθον τιν αναπτικσιν τι γλοσας. Κιαδακα πα ι γραματικι ολιγον εμποδιζ με το να καταγραφ τα νομς τι γλοσας, πυ κινε εονια κε ελαζνε με τον κερον κε κινα. Κι αραετς πα ι γραματικι βοιθα τα παλεα τα νομς να ζουε κιαλο πολα.

ΦΤΟΝΚΟΛΟΓΙΑ

Ι φτονκολογια (φτονκος-λεγο) λει για τα φτονκος.

ΦΤΟΝΚΙ

Σο ρομαιικον το ποντικον τιν γλοσαν τα παραπαν τα φτονκος ινε ασο αρχεον τελεικον (το ιονικον). Ιν αμα κε φτονκι πυ εμπτεσαν ειν γλοσανεμυν ασο κρενικον τιν επιδρασιν. Εχομε διλ. φτονκος πυ κισρενατα ταρχεον τελεικον ι γλοσα κε επεραματα ασι κρεντς. Κε καπια ασικινια πυ επεμνανεμας ασι παλευσεμυν κεφικαμακτα αετς οπος επεραματα. Ελακσαμε ολιγον πολα τιν προφορανατων.

Εχομε παι να ιπι ροσιμερνον τιν ημεραν ρο ρομαιικον το ποντικον τιν γλοσαν τρια λογιον φτονκος.

1. Φτονκος πυ επεμνανεμας ολιγον πολα αετς οπος επεραματα ασι παλευς.
2. Φτοφκος πυ τιν προφορανατων ολιγον πολα ελακσαμε κε κεφικαμακτα αετς οπος εσαν.
3. Νεα φτονκος πυ δημυργεθαν α) ασο κρενικον τιν επιδρασιν κε β) ασιν εκσελικσιν τι γλοσαεμυν.

Τα αλαγις ατα ντεγανταν κερμυθον με ιδιετερα γραμακτα ειν γραφινεμυν. Ελακσαμε τα περισα γραμακτα; ντο εφρικασκωμες αμα κεπεραμας.

Κε αετς πα επεμνανε με τα 20 γραμακτα ταλφαβιτω τι Εφκλιδι. *

Τα 24 γραμακτα προτι αετς Ελενας μεταχιριστανατα ι ιονες κεπακ αθινει κιστερνα ολ ι αλ ι ρομει.

Αχομαν υς ατορα αφκα ρο πυρζζωαζικον τιν Ελαδαν ταλφαβιτον τΕφκλιδι εχνε. Εμικς πα το ροστον πολα μακτρα κε πιγαμε αν κε επρεπεν να παμε. Εδγαλαμε μονον τα περισα η κε ω κε το ξ κε το ψ. Τα διο προτα γιατι ατορα κσαι κεπεμνανε ειν γλοσανεμυν κε τα διο τελεφτεα για να λιπ ι εινχιςι. Επιδι ατα διπλα ελεγανατα κε διπλα πα ινε κε πραπ να γραφκωνταν με διο γραμακτα. Το επιχιριμαν τι ειντομιας κε εφκολιας πυ φερνε καπυ πυδεν κι κρυι.

Κιαν ενουιζαν ατο ντο λεγνε, κι θα ελεγανατο καμικαν. Γιατι αν εν εφκολια μεναν γραμαν να γραφομε διο φτονκος, γιατι να περιορισκωμες ρατα κεκα μονον κε να μι διπλαζομε κε ταλα κε να τριπλαζιαζομακτα αν αγαπατε αμον ντεπιναν ι καλογερ κε αμον ντο εσαν γραμενα τα παλεα τα θρικεφρικα τα βιβλια! Ατο ολιγον να νουιζιατο κανενας εφρικα πος παλαλοσινια εν. Οχι εφκολιαν, διςκολιαν διγνε τα διπλα τα γραμακτα.

Το ροδιοετορον ι εικαρια τι μεταριθμικς πυ εγεντον εα 10 τι καλομικνα, εν πυ επλοπιεσεν τιν ορθογραφικαν.

Ελακσαμε μονον τα περισα η κε ω κε τα διπλα ξ κε ψ, γιατι κικαν κανεναν λογον να ιπαρχνε κε ρατο κεκα ικανοπιεθαμε.

Κι αραετς ασο παλεον το αλφαβιτον εχομε εμικς ατορα τα ακολυθα 20 γραμακτα. Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Θ, Ι, Κ, Λ, Μ, Ν, Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, Υ, **, Φ, Χ,

Ολια ατα επεμνανεμας ολιγον πολα με ταρχεον τιν προφορανατων. Αρα παλεα τα φτονκος πυ εχαθαν λ. χ. ο η εχονεφτεν με τον ε κε καπυ καπυ επεμνανε ι κοντοχρονον.

Εγεντον ε

1. Οπυ ετον ριζικον φτονκος λ. χ. κηρικον κερικν, κηκος κεπικν, πηγαδι(ο)ν πεγαδιν κε πεγαδ, τηρο τερο, χηρος κσερος· κ. τ. λ.

* Ο Εφκλιδικς ετον αρχοντας εα πικλα τΑθινας. Εμικςεν ρον 5-ον εοναν Η. Χ. Καθιεροσεν ταλφαβιτονατ εα 403 Π. Χ.

** Το υ με ταρχεον τιν προφοραναθε αμον ντο λεομικτο εμικς εα λεκςικς ζυμονο, ζυλικτος κιλ.

2. Εκί όπου ετον αφκισι χρονιον λ. χ. αχπανο εχπανα, ανιγο ενιγα, ακυγο εκιγα, αγαπο εγαπανα κ. τ. λ.

3. Εκί όπου ετον χαραχτιρας σα αλοτε περισηομενα (οκσιτονα) λ. χ. ετερησα ετερεσα, επιλησα επιλεσα, ενιχησα ενικεσα, ετιμησα ετιμεσα κ. τ. λ.

4 Εκί όπου ετον ατονον καταλιξι λ. χ. ο εργατης ο εργατες, ο χοριατης ο χοροτες, ο Γιανης ο Γιάνες, ι αραχνη ι αραχνε, ι Ελενη ι Ελενε, ελωνη εκινε κ. τ. λ.

Το η εγεντων ι κοντοχρονον εκί όπου ετου καταλιξι τονομενον λ. χ. ι φιλακι, ι τιφι, ι Πινι, ι Κερεκι, Φανι κ. τ. λ.

Ο φτονκος ομεγα ω εχαθεν ολος διολυ ασιν γλοςανεμυν κε εκε όπου ετον επερμεν κοντοχρονον ο

Ιπαμε προς αναθα τα 20 φτονκος ι γλοςαμυν ες νιαλα φτονκος νεα: α. Ασιν εκσελιξιεν τι γλοςασεμυν: 1. Ασιν εινχοπιν ατριφτω φτονκυ πυ εφερεν αετς γιαν-γιανα διο τριβαμενα φτονκος. Αετς εδμιωργεθεν ο νεον ο φτονκον λ. χ. Το κεπιν α(φ)τις το κεπινατς. Εχοπεν κερυκσεν το φ ειν. αρχιν κε ιστερα το τ κε αετς εγεντων το κεπινατς. Τις ινε? Τις ιν? Τσεν? Πολιτιςα πολιτςα, συρμενιτιςα συρμενιτςα, εχτιςα εχτςα κ.τ.λ. Ιστερανα απο καταλιχτικον φενομενον γινετε κε ριζικον: απαντιετε διλ. κε σα ριζας πολον λεκςεον λ. χ:

Τςεριζο, τςακονο, τςιριχτον, τςιμπιζο, τςυρμυλιζο κ. τ. λ. Κε ρολα τα λεκςις πυ εχνε το τς επανια θαπαντα κανις λεκςις ξικεμικα (δανιζμενα ασ αλα γλοςας) το οπιον φανερων προς ο φτονκος τς εςκιμιατιεν ασιν εκσελιξιεν τις γλοςασεμυν. 2. Ινε κε φτονκι πυ οχι μονον προετιματαν ασιν γλοςανεμυν, αλα εβριθεσεν ειν διμιοργιανατουν κε το κςενικον ι επιδρασι λ. χ. ο φτονκον ςς. Τον φτονκον ςς ελεπομε οχι μονον σα κςενα τα λεκςις, αλα κε σα καθααφτω τι ρομεικα. Σα δεφτερα μαλιςτα κιαλο πολα λ. χ. χειρ ςσερ, ονις νιςς, χηρα ςσερα, χειροκτιον ςσερετ, αχυρον ασειρ, παχις παςσις. Σα ριματια αλαζ κε τον χαραχτιρα τι ριματι, αν τιχεν να εν χ λ.χ. νεβραχυμε νεβραςςεσε, νεβραςςετες, εχο, εις, εςς. Ονταν εμπροστα ασον χαραχτιραν τι ριματι εν ς ατοτες το ς ατο γινετε ςς λ. χ. αγωνιςκυμε, αγωνιςκυεσε, αγωνιςκυατε; δεςκυμε, δεςκυεσε, δεςκυατε. Σο δεφτερον κε ςο τριτον προσοπον γιατι τυ ς ακολουθα αδινατος φτονκος το ε. Σο προτον προσοπον, κι γινετε γιατι το ς ακολουθα δινατος φτονκος το .υ Καποτα αλαετα κε ο χαραχτιρας τονοματιον, ονταν τιχεν να εν χ κε γινετε ςς λ. χ. εν. αρ. μοναχος πλ. αρθ. μοναξις. Παι να ιπι το ςς ενενας φτονκος πυ εςκιματισεν σα ρομεικα τα λεκςις ασα φτονκος χ κε ς. Κε τα φτονκος ατα χ κε ς ςε

οριζμενα περιπτοσια γινταν ςς. Κε τα κιοριτερα περιπτοσια ατα ινε α) Ονταν το χ ι ς ακολουθα αδινατος ατριφτος ε ι ι β) Ονταν το χ εν ειμα ςο ρ κε το λ κε το ς ςο γιν τι κ. Στοχαστεσεν τα παραπαν τα παραδιγματα.

β. Ολος διολυ νεα φτονκος ασιν επιδρασιν πυ επικαν τα κςενα τα γλοςας εχομε. 1. το ςς λ. χ. ςςιντςιρ, ςςανκον, πυρςςυας. Απαντιετε ο φτονκος ατο αποκλιςτικα σα λεκςις πυ επεραμε ασι κςεντς. 2. το τς λ.χ. τςαρτςαφ, κιαλατςεβ, τςιτιζο.

Κιαραετς το ολφραβ:τονεμυν πρεπ να εςς τ ι ακολουθα γραματα. Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, ΖΖ, Θ, Ι, Κ, Λ, Μ, Ν, Ο, Π, Ρ, Σ, ΣΣ, Τ, ΤΣ, ΤΖ, Υ, Φ, Χ.

Τα φτονκος ΖΖ, ΤΣ, ΣΣ, ΤΖ, γραφοματα προσορας με διο γραματα, οςζνα καθοριουνταν ιδιετερα γραματα για τατα.

Κε μεθαριτε προς ατα ομιαςνε το κς κε το πς: Κςαι πα. Το κς κε το πς καθαρα ακυςσεφκυνταν κε τα διο φτονκος κ+ς κε εκινος πυ κικερ το ιςτορικον τιν ορθογριαφιαν κε εγνοριζ μονον τα φτονκος, κε ταντισπχατον γραματα τιν λεκςιν πυ εγραφικτον με κς, με κ+ς θα γραφιατο λ.χ αντι ξενος-κςενος θα γραφ. Ενο ατορα ονταν θελομε να γραφομε το ι το λατινικον κε το ρος κον κ με ςς εινθικματικα θαποδινομε ιν φονιν τι φτονκυ. Το ιδιον γινετε κε με το λα ινικον ςη κε το ροικικον ιι θα γραφοματο με ςς. Το ανκλικικον ςη κε το ροικικον χ με το τς. Το ροικικον ιι με το τς.

Κςεχοριςτα φτονκος νκ (γ), μπ (β), ντ (δ), κεχομε. Εχομε ειχνα ειν γλοςανεμυν τον εινδιαζμον ν+π, ν+κ, ν+τ, Σα εινδιαζμυς αμαν ατα ακυςσεφκυνταν καθαρα κε τα διο τα φ ονκυ: ν+κ, ν+π, ν+τ. λ.χ. ντεφιας? νιο θελις? ενταμοσα, εμπεσα, αμπαρια, ανκαρια.

Οτι φτονκος Γ, β, δ, αμον ντο εχνε ι ροσαντ κε τα λατινικα τα εθνι κεχομε φενετε κε οπατο. Τεμετερ ενο κςαι κ δικυολεφκυνταν, να προφερνε κε να γραφνε τα φτονκος ςη λ.* ιι ρ.**j λ., κ ρ. κε ταλα δικυολεφκυνταν παραπολα να προφερνε ςοστα τα λεκςις πυ εχνε β λ. β ρ. d λ. δ ρ. κε κι γραφνατα κερμαν ςοστα. Κιατο γιατι οπος ιπαμε, ειν γλοςανεμυν α α τα φτονκος κεχομε.

Τατριφτα κε ια τριμενα τα φτονκος

Τα φτονκος με τον τροπον πυ προφεροματα χοριουνταν σε ατριφτα κε τριμενα. Ατριφτα λεγομε εκινα πυ ονταν προφεροματα, αφινόμε το στομανεμυν ανιχτον κε εβγεν ελεφτερα ι θαλιαμυν λ.χ. αάά, οόό, κ.τ.λ.

* λ ατινικον ** ρ οςικον

Τριμενα λεγομε εκινα τα φτωνκς πυ ονταν προφεροματα κιαφινοματα ελεφτερα να εβγενε κε εμποδιζοματα με τιν γλωσαν, τα δοντια, τα ρειλια λ.χ. π, θ, ρ. κ.τ.λ.

Σιμ. Τα φτωνκς ι αρχει εχοριζαν σε φονιεντα κε σινφωνα Τα ορος αμαν ατα κιν ροστα. Γιατι τα σιμφωνα κι βριδυνε μονον να εβγεν λαλια (φονι) αλα κε τα ιδια εβγαλνε λαλιαν.

Τατριφτα φτωνκς

Τατριφτα τα φτωνκς ινε πεντε: α, ο, υ, ε, ι.

Ολια τατριφτα τα φτωνκς κι προφεροματα με το ιδιον τιν δυναμιν τι λαλιας: αλα προφερομε αλο δινατα, κε αλα αλο χαμελα κε αετς τα εφταγνε κατα κε τιν δυναμιν τι λαλιας αμον σκαλαν.

α, ο, υ, ε, ι.

Σολεν απαν το σκαλοπατ εν το α κε ρολεν αφχα το ι.

Τα τριμενα τα φτωνκς

Τριμενα φτωνκς λεγομε ολια ταλα τα φτωνκς παπομενε ασω εβγαλομε τατριφτα τα φτωνκς. Κε λεγοματα τριμενα γιατι κιαφινοματα ελεφτερα να εβγενε. Ονταν προφεροματα τριφτοματα απεσ ρο στομαν, ρο λαρινικαν κε ροαλα τα φονετικα οργανα. Κε τα τριμενα τα φτωνκς ινε: β, γ, δ, ζ, ςζ, θ, κ, λ, μ, ν, π, ρ, ς, ςς, τ, τς, τζ, φ, χ.

Κε τα τριμενα τα φτωνκς κι προφερκυνταν ολια με τον ιδιον τροπον. Αλα ασατα κεπορουε να προφεροματα χωρις να θαλομε συν κινισιν τα φονετικα τα κορδας τι λαρινικα. λ. χ. ζ, β, γ κ.τ.λ. Για να εφρικουε ατο τιν κινισιν, θαλομε το δαχτυλονεμυν ρο καρυςνεμυν απαν, ονταν προφεροματα. Τατχα τα τριμενα τα φτωνκς λεγοματα ιχιχα. Κε ολια ταλα αιχα.

Ιχιχα ινε: β, γ, δ, ζ, ςζ, λ, μ, ν, ρ, τς, τζ.

Αιχα ινε: κ, π, τ, φ, χ, θ, ς, ςς.

Το αιχον ο φτωνκον με αβαλκετε σε ιχικον, ονταν λεγοματο με το παραπαν κε βιαζομε τα φονετικα κορδασεμυν λ.χ. 000θ ονταν διλ. παραλεγοματο τελεφτεια αυυςεφκετε θ. Κε σινιθος τα ιχιχα τεριαζνε με τα ιχιχα λ.χ. αβλι, ραδιν θγαλο, θραζο, κ.τ.λ. κε τα αιχα με τα αιχα λ.χ. εφτοχος, χτιζο, σπονκιζο κ.τ.λ.

Σα λεκισ πυ ιχαμε αιχον κε ιχικον, το αιχον γινετε ιχικον λ.χ. αμυν (ακμυν), εθδερα (εκδερο) γριζεβο (εφριζο) κτλ. Σα τρια ατα τα παραδιδματα το αιχον κ εμπροστα ασα ιχιχα μ θ ρ εγενιον ιχικον γ. Κε κι θα ετον αναγκι κσαι ναναφερομε αδακα ολια ατα, αν παντα με τιν

γραφιν θεπορναμε να σιμιονομε ταλαγμαν τι φτωνκς σε ιχικον ασιν φτωνκον αντιστιχου φτωνκς.

Ιν περιποσια οπου ταιχον ο φτωνκον γινετε ιχικον, γραφοματο αμυν οπος ετον αιχον λ.χ. δοσ-με το ς εμπροστα ασο μ προφερκετα ζ. Κε γινετε αμυν να γραφοματο δοζμε. Γιατι αν μιαν θα δεβαζοματο δοζ, ροαλα ταλα τα περιποσια θα δεβαζοματο δο, με με ς λ.χ. δοζατον, δοζ ολτε, δοζ εκινυς, δοζ ιναν, δοζ καριδια, δοζ πεντε δοζ γαραμια δοζ ζαρυδια κτλ.

Αρ γιατατο κι γινετε να γραφομε το ιδιον τιν λεκισιν μιαν δοσ κε μιαν δοζ.

Αιχα παραδιδματα ινε κε αλα πολα. Κε αν κι κερομε το νορον τιχικον κε αιχον κι θα δεβαζοματα σπιχα.

Τα τριμενα τα φτωνκς χωριζοματα κε σε κσακολυθιτικα κε σπιχα κε ονομαζομε εκσακολυθιτικα τα φτωνκς πυ επορουε να προφερομε ακαταπαφτα λ.χ. φφφ, χχχ, ςςς, κτλ. Κε ταλα λεγομε σπιγμικα λ.χ. σπιγμικα ινε τα κ,π,τ.

Ταιχα κσακολυθιτικα χ,φ,θ, ς,ςς, τεριαζνε μονον με σπιγμικα κε ταιχα σπιγμικα κ,π,τ τεριαζνε μονον με κσακολυθιτικα.

Γιατατο πρεπ να λεγομε:

επισφιστεν κε οχι επισφισθεν

σκολιον " " σχολιον.

εφταν " φθανι

αναπαφσι " αναπαφσι; αλα τι σιντροφς ασο σιντροφς καταποκοπιν τατριφτω θ

εφχυμε " εφχυμε; αλα εφχαριστο. Με το υσον τιν λακιν εσινιδικταμε να προφερομεκε κε το φχ

χτιζο " κτιζο; αλα τα φακτια προφερομε το σιμπλεγμα κε για τον ιδιον λογον πυ προφερομε κε το φχ.

σπονκιζο " σφονκιζο

εφτα " επτα

δαχτυλον " δακτυλον

φτιζο " πτιζο

Αετς εγενταν κε το χτυπιζο ασο εκτοπιζο, εχπυλιζο ασο εκπολιαζο, εματσα ασο εμαθισα.

Τα επισφισθι, σχολιον, φθανι, αναπαφσι, εφχυμε, κτιζο, επτα, δακτυλον, πτιο, ινε λεκισ πυ επεμανεμας ασι παλευσεμυν κε ιν αετς αμον ντο εγραφανατα. Νια αμυν εκιν επροφερνανατα αετς αμον ντο προφερνατα αταρα εκιν πυ θελνε να ελιτικυριζνε για να δικνε ελιγομαθιαν κε ντελεκατοσινιν, να εμικ (ο λαος) προφεροματα αετς οπος εγραφανατα ι παλευσεμυν.

ΤΑ ΔΙΦΤΟΝΚΥΣ

Διο ατρίφτα φτωνκός που προφέρκονταν εντχμν με ενχμς φωνιν, λέγο-
ματα διφτωνκός.

Τα διφτωνκός ινε:

αι Ο υτάρνικον εφται τιν δολιανατ καλα

οι Σοριζμενον οραν πρεπ να τροι κανις.

υι Το πεδιν ακυι Νικολα.

ει Δει το χοριον εν μακρα

ια Διασκαλος. Για ταραν. Τιριανιόμε. Διαρμενεβο

ιυ Ο Γιωρας

ιο Ο Γιοσμας

Το πονταικον ι γλώσα κεςς τα διφτωνκός τι διμοτικίς· *ιε* κε *ιι*. Κε
κεςς ατα τα διφτωνκός επιδι κε το *ιε* τι διμοτικίς εκσιματιεν ασιν καταλι-
κριν ες τι πλιθιντ. με τατρίφτον ι εμπροστα. Σαικα περιπτοσια το ποντέ-
κον ι γλώσα εςς αντικρι σιν κατάλικριν ες ταρχαικον τιν καταλικριν *ας*
λ.χ. τα γλώσας (διλ. γλώσες,) τα λαμπας (διμ. λαμπες) ανάλογα κε τα
ονομασίας τι δαντριον σπου ι διμοτικι εκσιματιζ το διφτωνκον *ιε* λ.χ.
απιδεις, λειμονιες κτλ. αν θα ελεγανατα, κι λειατα γιατι κε χωριζ με
ιδιετερων καταλικριν το δαντρον ασον καρπον, θα ελεγανατα απιδεις, λει-
μονεας κτλ. Το διφτωνκον *ιι* επις κεςσατο γιατι σιν καταλικριν *ιι* τι
διμοτικίς αντικρι εςς τιν καταλικριν *ει* λ.χ. ι ρομει κε οχι ι ρομυ.

Τα διφτωνκός *ιο* *ιυ* κε εκσιματιζ ι γλώσμων οπος ι διμοτικίς ες
ρομεικα τα καθεαφτο τα λεκίς κεςσατα, εςσατα ες λεκίς που επιραμε
αςι κεντς. Σε κινα τα λεκίς (τα ρομεικα) που ι διμοτικι εκσιματιζ ατο
το διφτωνκον, το πονταικον ι γλώσα κατα κανοναν κκεδον απορεβ το εκ-
σιματιζμον τι διφτωνκός, επιδι κε ι διμοτικι σαικα περιπτοσια τονιζ τον δι-
νατον φτωνκον κε το πονταικον ι γλώσα ταδινατον λ.χ. το χοριόν (διμ.
χοριό), σκολιόν (σκολιό), τιριανιόμε (διμ τιριανιόμε).

Το διφτωνκον *ια* επις κεςσατον οσον ι διμοτικι. Εςσατο πολα πε-
ρριζόμενον ες καταλικρις τονοματιον τι *ι* με το *α* ποτε διφτωνκον κε
εκσιματιζ οπος σιν διμοτικιν λ.χ. Τα πεδιά κε οχι τα πεδιά, τα σκολία
κε οχι τα σκολιά, τα κλιδιά κε όχι τα κλιδιά.

ΣΙΜ. Ι διασκαλ ολ εκερνε με ποσον διςκολιαν τα πεδιά σινηθιζνε
τα διφτωνκός *ια, ιε, ιυ* ες περιπτοσια που λεκτα ι διμοτικι. Υτε προφέρ-
κετε το *ια* τι γλώσασειμν, οπος το *ια* τι διμοτικι. Πραθάλτε το *ια*
το διαρμενεβο με το *ια* τι διμοτικίς ες λεκίς πεδιά, νικια, ιτε τα κο-
ματια με τιν προφρακν τεματερον κε τι διμοτικίς.

Τα διφτωνκός *αι, υι, οι, ει* εκσιματιζαν ασιν σινκοπιν τι τριμενυ τι
φτωνκός ες ριματα. Το εφται εν ασο εφτα(γ)ι το τροι ασο τροι(γ)ι, το
ακυι ασ ακυ(γ)ι το λει ασο λε(γ)ι κτλ. Ι ατρίφτι *α, υ, ε, ο,* που ιν κιαλο
δινατα ασον ι κεδιναμονε αλοπολα τον τόνον που έχνε, αδινατιζνε τα
διφτωνκός *αι, οι, υι, ει*. Κε τα διφτωνκός ατα κεςσατα ι γλώσμων αετς
πολα, άμον τι διμοτικιν.

Ι ΣΙΛΑΒΙ

Τα παραπαν τα λεκίς εκορομε να χωριζομε ες διο, τρια κιαλο
πολα κοματια. Τα κοματια λέγοματα σιλαβας.

Ινε λεκίς με εναν σιλαβιν κε λεκονταν μονοσιλαβα λ.χ. να, ακι,
μερικα με διο κε λεκονταν δισιλαβα λ.χ. κατα, περο, κωτιν κτλ. Με
τρια κε λεκονταν τρισιλαβα λ.χ. εργατες θαλασα κτλ. Κε οσα λεκίς
εχνε παραπαν ασα τρια λεκονταν πολισιλαβα λ.χ. υταρνικος, Νοβοροςικ.

Το τελεφετεον ι σιλαβι λεκίς λιγυσα, το προτελεφετεον παραλιγυ-
σα κε κινο πεν εμπρ ασατο προπαραλιγυσα.

Το κοματιαζμαν τι λεκίς (σιλαβιζμν) γινετε ος εκις

Τα τριμενα τα φτωνκός σιλαβιζκονταν με τον κατοπινον τον ατρί-
φτον λ.χ. δυ-λε-βο. Αν απομενε τριμενα φτωνκός ες το τελος μοναχα σιλα-
βιζκονταν με τον προιγουμενον ατρίφτον λ χ πα-ρα-θιρ.

Αν σιν μεσιν για σιν αρχιν κες ιν διο κε τρια τριμενα φτωνκός
σιλαβιζκονταν ενταμαν, αν αρχινα ασατα ρομεικον λεκίς λ. χ. Αστραφτ
θα σιλαβιζοματο α-στραφτ. Ασο ετθ αρχινον ρομεικα λεκίς: στρατα,
ετρονο, στρεχουμε κ.τ.λ.

Σιλαβιζκονταν χωριστα τα τριμενα τα φτωνκός, αν ασατα κιαρχινα
ρομεικον λεκίς λ. χ. πορπατο θα σιλαβιζεκετε πορ-πα-τα. Ασο ορλ
κιαρχινα ρομεικον λεκίς.

Πρεπ να εκερ ο καθαινας πος γινετε ο σιλαβιζμον για να εκορι
να μεταφερ τιν σιλαβιν σιν ανανκιν κεκα λ. χ. Σιτια γραφ κε παι ερτε
σιν ακραν τι τετραδι κε επερμενεν να γραφ ακομαν εναν λεκίς. Ολεν
κεχορι. Εναν κοματιναθε αμαν περ ι σιρα. Κι πρεπ βεβεα ναφιν ανιχτον
το μερος κε να μεταφερ εαλο τιν σιραν ολεν τιν λεκίς. Θα ινε εκς
απες. Πρεπ να γομον τιν σιραν; εναν κοματι λεκίς περ, διο περ
πρεπ να γραφιατο. Αρ ατυκα θα χρισιμεβιατον να εκερ πος πρεπ να
χωριζ τιν λεκίς οπος πρεπ. Πρεπ διλ. να εκερ σιλαβιζμον.

ΤΟΝΙΖΜΟΣ

Εναν ασα ριλαβας τι λεκσις πυ εςσ παραπαν αςεναν ριλαβιν τονιζομε. Τονιζομε ριμεν: ανιβαζομε τιν λαλιανεμυν κιαλο πολα ρεναν ασα ριλαβας τι λεκσις. Σιν γλοσανεμυν ιν λεκσις πυ τονιζκυνταν. 1) Σο τελεφτεον τιν ριλαβιν λ. χ. το φιτόν, ο δουλεφτάς, ι Δεςπινί, το κυτίν. 2) Σο δεφτερον τιν ριλαβιν αςιν λιγυσαν λ. χ. ο εργάτες, ο χοροῆτες, ι γλόσα, το μίλον. 3) Σο τριτον τιν ριλαβιν αςιν λιγυσαν λ.χ. ο άνθρωπον, ο έμορφον, ο κολχόζνικον.

Ι γλοσαμυν κι δικολεφκετε να τονιζ κε το τεταρτον κε το πεμπτον τιν ριλαβιν αςιν λιγυσαν λ. χ. 1) Σο τεταρτον τιν ριλαβιν εφίτεπςαμε, έρδεπςαμε, έχπαςαμε κ.τ.λ. 2) Σο πεμπτον τιν ριλαβιν λ.χ. πίπενατοναν (αδακα ταντονιμας πυ κε ατοναν δεδακκυνταν ολια ενταμαν αμον εναν λεκσιν). Κε ρα διο ατα τα περιπτοσια ακυρςεφκετε κε δεφτερον τονος, αλο λαφρος ασο προτον, ρο δεφτερον τιν ριλαβιν αςιν λιγυσαν. Σα παραδιγματαμυν έρδεπςάμε, πίπενατόναν.

Σιμιον για τον τονον κι θαλομε. Το ριμιον τι τονο αναδα τα δικολιας, ρεφλιαν κανεναν κιδί.

ΤΑ ΣΙΜΙΑ ΤΙ ΣΤΙΚΕΙΣ

Οταν καλατζεβομε ρτεκομε αλυ πολα κε αλυ αλιγον; αλυ χαμελινομε τιν λαλιανεμυν κε αλυ ριροματο; αλυ δικομε θαμαζμον κε αλυ εροτυμε. Ολια ατα τα διαφορας, ρον χροματιζμον τι φονις ριμιονομε οταν γραφομε, με ιδιετερα, ριμια, πυ λεγοματα ριμια τι ρτικις

Τα ριμια τι ρτικις ινε:

Ι τελια (.) κε θαλοματεν εκι οπυ τελιον ο λογον λ.χ. Ικοδομυμε τον ροσιαλιζμον.

Το κομαν (,) θαλοματο για να χοριζομε τα προτασια κε τα λεκσις, οταν μετροματα λ.χ. ο Σταλιν, ο Μολοτοφ, ο Βοροςσιλοφ, ο Καλινιν, ο Καγανοβιτζ, ο Κουιπςεςεφ, ο Ορζζονικιτςε, ο Κιροφ, ο Κορσιορ κε ο Αντρεεφ ινε μελι τι πολιτπειρο.

Τελιαν με κομαν (;) θαλοματο για να χοριζομε νοιματα ρον ιδιον τον λογον λ.χ. Επιγα ριν βιβλιωδικιν; επερα το „Αλφαβιτον τι λενινιζμο“; εδεβαςατο. Σιμ. Για να μι ριγικκυνταν τα πεδιαμυν πυ μαθανε κε ρυζικα αντι ταπαν τιν τελιαν (·) πρεπ να θαλομε οπος ι ρυσαντ κε ολ ι εβροπει τελιαν με κομαν (;).

Το εροτυματικον (?) θαλοματο ρο τελος τι προτασις πυ εροτυμε λ.χ. Γιατι ερβες αργος ριν ρινεδριαςιν? Σιμ. Για τον ιδιον λογον πυ

πα για ταπαν τιν τελιαν πρεπ κε το εροτυματικον να αλαζομε να γραφοματο, αμον ντο γραφνατο ολ ι εβροπει (?).

Το επιφονιματικον (!) θαλοματο ρο τελος τι προτασις πυ θαλομε να δικομε θαμαζμον, λιπιν, χαραν, φοβον κ.τ.λ. Ντεμορφον κολχοζι Ντο δεφταμει Αγαπιτε ριντρφει κ.τ.λ.

Τα ιςαγογικα («») Σα κςενα λογια εμπροστα κε ρο τελος λ.χ. Ο Δενιν ιπεν: «Να μαθανετε, να μαθανετε κε να μαθανετε».

Τιν παρηνδεσιν /(/)/ για να εκσιγόμε εκιαπες αλο καλιον οσα θαλομε να λέγομε. Ο Σ.Σ.Σ.Δ. (Σινδεζμος Σοβετικον, Σοσιαλιςτικον Διμοκρατιον) εν ι πατριδα πολυνετερον τι προλεταριον.

Το ενοτικον (-) ριν μεταφοραν τι ριλαβις οταν κεχορι ολαν ι λεκσις ρεναν ριραν για οταν λεγομε διο λεκσις ενταμαν λ.χ. αγαλια-αγέλια.

Το κςιγιματικον (: α) για να εκσιγιζομε οσα λεγομε κε θ) ρα κςενα λογια κενα; ραικον περιπτοσιν θαλοματα εμπροστα ασα ιςαγογικα λ.χ. Τι ρκολι τα πεδια χρεσκυνταν: τετραδια, βιβλια, κοντιλια κ.τ.λ.

Το διαλογικον (—) ρον διαλογον ριν αρχιν τομιλις καθαινος ανθροπ. λ.χ. — Ελα ας γραφκυμες υταρνικι, ελεγεν ο Νικον. — Ας γραφκυμες, ιπενατον με ενθυριαζμον κε ο Κορςις.

Τα πορςιοπιτικα (...) οταν εχομε κε αλα να λεγομε, αφνοματα αμαν να ριμπλιφονιατα ο αναγνωρις. λ.χ. Ενταμιν ατορα εγο κερι θα παμε ρον πολεμον, εν αμαν θα δουλεβομε, ενταμιν θα κερματιζομε τα χομαν.... (Ας „Απςιματενεν τιν χαλορδιαν“)

ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ

Τα λεκσις αποτελυν τον λογον. Τα λεκσις αμαν ατα ολια κεπορρμα να λεγοματα παντα μεναν μορφιν. Για να εβγεν καπιον νοιμαν αρον λογον πρεπ ρε μερικα απατα να γινταν καπια αλαγας. λ.χ. Ι θριςαα ιμε, οπιυμ, ο λαος. Τα τεζερα ατα τα λεκσις αετς οπος ινε, νοιμιν εντ κι διγγε. Για να δ γνε πρεπ να ενονοματα. Κε για να ενονοματα, χρεσκυνταν καπια αλαγας. Αν ατα τα αλαγας εφταμε, θα ενυνταν λ.χ. ι θριςκια εν οπιυμ για τον λαον. Για να εφταμε τιν ενοςιν ιπα τς ιμε ρο τριτον προςοπον, τιν λεκσιν λαος ρο ετιατικον τιν προςιν. Κε τα λεκσις ατα λαος κε ιμε θα λεγοματα διαφορετικα αλυ κεκα. Το ρεφο; λιπον τι γραματικις πυ λει για ταλαγας πυ γινταν ρα λεκσις (το τιπικον) λεχκετε μορφολογια.

Ολια τα λεκσις πεφταγνε τον λογον ινε διο λοον: κλιτα κε πλιττα. Ακλιτα λεχκυνταν εκινα τα λεκσις πυ κερμαν κι αλαζνε κε απιρςιμ αετς οπος ινε λ.χ. εκι, εμπροστα, οκςοπις, αφκα, ονταν κ.τ.λ.

Αίτια λέξεις ενε τα προθεματα, τα επιριματα, τα εινοςζμος κε τα επιφονιματα.

Ολια ταλα πυ αλαζνε τεναν το μεροσατυν το τελερτεον, λεχυνταν κλιτα λ.χ. το πεγαδ, τι πεγαδι, τα πεγαδια, τι πεγαδιον. Κοφτο, κοφς, κοφ, κοφομε, κοφετε, κοφνε κτλ.

Αίτια λέξεις ενε τα ονοματα (ουσιαστικά κε επιθτα) κε τα ριματα. Σα κλιτα λέξεις το μεροσ πυ αλαζ, λεχτετε καταλικι κε το μεροσ πυ κιαλαζ λεχτετε θεμαν για ριζα.

Τα κλιτα τα λέξεις αλαζνε τα καταλικιατυν με διο διαφορετικα τροπος. Τον εναν τον τροπον λεγομε κλιτιν λ.χ. τα πεδιν, τι πεδι, ο αροστου, ταροστουος κε ταλό τον τροπον εκιματιζμον λ.χ. γραφο, γραφς, γραφτ κτλ.

Τα ονοματά (ουσιαστικά ι επιθτα) αλαζνε με τον προτον τροπον. Τα ριματα με τον δευτερον τροπον. (Πια λεγομε ονοματά κε ριματα θα λεγομε κιαλαζκα).

Σα κλιτα τα λέξεις ονοματα ενε, ριματα ενε, διακρινομε αριθμος. Ταριθμος ενε διο: ο ενικον αριθμον κε ο πλιθιντικον. Ο ενικον εν για να διοκομε εναν προσοπον κε ο πλιθιντικον διο κε παραπαν. λ.χ. το εκολιον, τα εκολια. Γραφο, γραφομε.

Ιδιστερα σα ονοματα διακρινομε κε:

α) Γενι.

Τα γενι ενε τρια λοζν: αρικον, θελκον κε υδετερον λ.χ. ο αντρας, ι γινεκα, το πεδιν.

Παντα το γενος κε ανταποκρινετε σο πραγματικον τιν φυσιν τοντιον λ.χ. ο υρανον εν αρικον, εκι πυ πρεπ να εν υδετερον ι πετρα εν επιςις θελκον, εκι πυ πρεπ να εν κιατο υδετερον. Το κορις εν υδετερον, εκι πυ πρεπ να εν θελκον κτλ.

Τα γενι διακρινομε ασα αρθρα κε αρθρα λεγομε τα μονοσιλαθα τα λέξεις ο, ι, το πυ εινοςζεβνε τα ονοματα. Τα αρθρα ενε τρια: ο για τα αρικα λ.χ. ο μαστορας, ο εργατες; ι για τα θελκα λ.χ. ι αμιλα, ι μαχιτικοτητα; το για τα υδετερα λ.χ. το κολχοζ, το Βιτιζοβ κτλ.

β. Πτοσια

Τα διαφορα τα αλαγας ντο παθανε τα ονοματα οταν περνε καταλικια σο τελοσατυν για να τεριαζνε με ταλα τα λέξεις κε ναποτελωνε λογον με νοιμαν τελιομενον, λεχυνταν πτοσια λ.χ. το τραπεζ, τι τραπεζι, τα τραπεζια, τι τραπεζιον.

Σιν γλοσανεμμον εχομε τεσερα πτοσια για τα ονοματα τονομαστικον, το γενικον, το ετιατικον κε το κλιτικον λ.χ. ον. ο ανθρωπος, γενανθρωπι, ετ. τον ανθρωπον κλ. ε ανθρωπε

Σιμιοματα

Ασα τρια γενι: ταρνικον, το θελκον κε το υδετερον το τελερτεον παρανκοιζ κε εχτοπιζ τα διο τα προτα κε πιαν τον τοπονατυν. Ο πολεμον ατο ερχινεσεν προπαντον ασα ονοματα πυ ανκουε σαπσιχα οντα, οπου πολα δικεον κιαν ταρνικα τε τα θελκα. Αμαν εκεκα πα κεσταθεν το υδετερον, εσινεσεβεν κε τα εμψιχα. Κε τιν αρχιν επικεν ασον πλιθιντικον οριθμον κεπεκι επικεν σον ενικον. Δετς πα πολα ζοα σκομαν κιατορα, ατα πυ ελεγκουσαν με ταρνικον ι το θελκον ταρθρον, λυχο-νταν με το υδετερον. Κε ι υδετεροπιςι (να γινταν υδετερα) αρχινα προτα ασα αρθρα κε παι σα καταλικια διλ. τα ονοματα πυ υδετεροπι-υνταν (γινταν υδετερα) προτα περνε το υδετερον ταρθρον εμπροστατυν κε απιστερα τα κατολικια τυδετεριον.

Ολια ατα πυ λεμε προσεκτιατα σα παρακατο τα παραδιγματα:

Αρικα πυ εγενταν υδετερα	Θελκα πυ εγενταν υδετερα		
ο κικος	το κεπιν	ι πιγι	το πεγαδ
ο ποταμος	το ποταμ	ι καλιθα	το καλιθ
ο λιθος	το λιθαρ	ι αγελαδα	ταγελαδ
ο πες	το πεδιν	ι ραχισ	το ρασσιν
ο παραστατις	το παρασταρ	ι αμνας	ταμναδ
ο χιραμιλος	το εσερομιλ	ι εκς	το γιδ
ο ροθον	το ροθον	ι ιαλος	το γιαλιν
ο ονικς	το νικς	ι πλακς	το πλακιν
ο ομος	τομιν	ι κεφαλι	το κικραλ
ο πυς	το ποδι	ι μιτι	το μιτιν
ο δαχτιλος	το δαχτιλον	ι θρικς	το τρικαρ
ο αποσιναγογος	το αποσιναγομαν	ι χελιδον	το εσελιδον
ο ονιδιζμος	τονιδιζμαν	ι σινδον	το σιντον
		ι μελανι	το μελιν
		ι λεφκι	το λεφκιν
		ι φτερικς	το φτεριδ
		ι εφενδαμος	το εφενταμ.

Κενο ατα κιαλα πολα οχι κσεχοριστα λέξεις, αλα κιατορας ολογια λεκσεον, οπου ελεπ ο αναγνωστις εγενταν υδετερα, εκπικος εκπορι να ενε παδιγματα, πυ να διοκε ονοματα υδετερα να γινταν αρικα για θελκα.

Το παρακκονίζμαν ταρνικυ κε τι θελκυ ασο υδεττερον γενος αρχινα κρον πλιθιντικον κε παι ζον ενικον.

Λ. χ. ο ρσκιλον (εν. αρ.) ι ρσκιλ κε τα ρσκιλια (πλ. αρ). Το δεφτερον μολιστα κιαλο ρσκιθιζμενον. Ο γαρταλον, ι γαρταλ κε τα γαρταλια. Ι κατα, τα κατας κε τα κατυδια. Ι κοζαρα, τα κοζαρσς κε τα κοζαρια.

Κε οχι μονον ατο; ατορα κε ερχινεσαμε να λεγομε κιαλο πολα ταλαπαν τα ονοματα κε ζον εν. αρ. το παραπαν ρο υδεττερον γενος παρα ρο αρνικον; λεγομε διλ. ο ρσκιλον, αλα κε το ρσκιλιν (υδετ.), ο γαρταλον, αλα κε το γαρταλ (υδ.). ι κατα κε το κατυδ (υδ.), ι κοζαρα κε το κοζαρ (υδ.). Υζοτυ τελιοτικα θανατπαλκωνταν ταρνικα κε τα θελκα κε θαπομινε μονον τα υδετερα ζατα τα περιστασια.

Κε κι γινταν μονον υδετερα με τα αρθρα; περνε κε τιν καταλικιν τυδετερον το ια: τα ρσκιλια, τα κατυδια, τα γαρταλια, τα κοζαρια.

Καπια αρνικα κε θελκα αντιστεχωνταν ακομαν κε δεχωνταν μονον το υδετερον αρθρον, φιλατνε αμαν τεκινειερον τιν καταλικιν. Ταρνικα, ταρνικον τιν καταλικιν; τα θελκα, τι θελκον λ. χ. αρν. Ο λαγομανον τα λαγομανυς, ο καπνον τα καπνυς, (οχι το φυτον), ο καπελον τα καπελυς (κε τα καπελα) θελκ. ι καβε τα καβεδες, ι μεζε τα μεζεδες, ι ζιρατα τα ζιρατς.

Κιαλο ιστερα θα λεγομε κε για αλα καρτόδομκτα τυδετερου γενος. Αδακα ας διγομε εναν μικρον εκσιγισιν για τατο πυ γινετα. Για να εγρικατιατο τερεστεν ποσ εκλιναν ταρθρα ι παλειεμον.

	Εν.	αριθ.	Πλιθ.	αριθμος		
	Αρ.	Θελκ.	Υδετ.	Αρ.	Θελ.	Υδετ.
Ον.	ό	ή	τό	οί	αί	τά
Γεν	τού	της	τού	τών	τών	τών
Δοτ.	τώ	τή	τώ	τούς	ταίς	τούς
Ετ.	τόν	τήν	τό	τούς	τάς	τά
Κλ.	ώ	ώ	ώ	ώ	ώ	ώ

Προζεκτεν πιον εν το κριοτερον το γνωρίζαι τυδετερου τι γενος ρο κριοτερον τιν πτοσιν. Θα ελεπατεν ποσ κε ζον εν. αρ. κε ζον πλ. αριθ. ρο ονομαστ. τιν πτοσιν το κριοτερον το γνωρίζμαν τυδετερου τι γενος εν το τ

Ατο το τ θα ελεπατεν ποσ εχνατο κε το αρν. κε το θελκον ρολια ταλα τα πτοσικ αναδα ρο ονομ. κε κλιτ. Διλ. το τ τυδετερου το αρν.

κε το θελκον το αρθρον το καθαεναν ιχανατο 6 φορας (γεν, δοτ. ετ. ζον εν. κε πλ. αρ) κε κιχανατο 4 φορας (ον. κλ. ζον εν. κε ζον πλ. αρ.). Παι να ιπι το τ τυδετερου το αρν. κε το θελκ. παραπαν ιχανατο παροσον ντο κιχανατο. Αρατικα εν κατεμεν το μιστικον τεπικρατικισ τυδετερου τι γενος. Προτα το υδετερον το αρθρον επαρακκονιζεν ταρν. κε το θελκον κε απιστερα κε τονομαν επιρεν τιν καταλικιν τυδετεριον. Ατο φενετα καθαρα ρεκινα τα ονοματα ταρν. κε τα θελκ. πυ εδεχταν το υδετερον αρθρον ζον πλιθ. αρ. κε επιλακσαν ακομαν τεπινετερον τιν καταλικιν λ. χ. ο κρεμον τα κρεμυς, ι γλοσα τα γλοσας κ. τ λ.

Ασα πτοσια το ποντεικον ι γλοσα επιλακσαν, οποσ ιπαμε κιαλαπαν ας αρχεον τελενικον τεζερα. Κε ασατα τα τεζερα το εναν το κλιτικον περιοριστεν ατοσον πολα, οστε ρεκεδον κεπεμνεν. Απαντυματα με ιδιετερον καταλικιν μονον ρα ονοματα πυ τελιονε ρε ος λ. χ. ο ανθρωπον κλ. ανθρωπε, ο αροστον ε αροστε κ. τ. λ.

Πολα περιοριστεν επισις, αν κε οχι οσον το κλιτ. ι πτοσι κε το γενικον ι πτοσι. Σιχνα αποφεβ ι γλοσαμυν το γεν. τιν πτοσιν κε ζον τοποναθε ανικρι θαλ το επιατικον τιν πτοσιν με τα προθεματα ας (απο) κε ρ (ις).

ΥΣΙΑΣΤΙΚΑ

Τα ονομασιας πυ μεταχρισκυμεσ για να φανερονομε οντα λ. χ. προατον, αντικμενα, λ. χ. τραχτορ, δυλιαν, λ. χ. σπιρσμον, ιοιοτητα, λ. χ. μαχιτικοτητα, λεγοματς ονοματα υσιαστικα.

Τα ονοματα τα υσιαστικα ινε διο λοεν: κιορια κε κιοια. Εκινα τα υσιαστικα τα ονοματα πυ ανικνε ρεναν οντον για μονον ρεναν μεροσ, ρασσιν, ποταμ, λιμνιν, λεχωνταν κιορια ονοματα κε γραφκωνταν με κεφαλεον γραμην λ. χ. ο Κορτις, ι Κιοια, ο Βολγας, ο Κιρκιας, Μπαικαλι, το Σταλινγρατ κ. τ. λ.

Εκινα τα ονοματα τα υσιαστικα πυ επορουν να ανικνε ρολια τα οντα κε τανικιμενα ινοσ ιδοσ, λεχωνταν κιοια υσιαστικα ονοματα κε γραφκονταν με μικρον γραμην λ. χ. ταλογον, το ποταμ, ι πολιτια, ι ισοτητα, το λιμνιν.

Τα ονοματα τα υσιαστικα χοριζομε ακομαν ρε ριπακρημενα κε αφερεμενα. Σινκεκρημενα λεγομε ολια εκινα τα υσιαστικα ονοματα πυ φανερονε οντα κε αντικμενα πραγματικα κε ιν ατα πυ ελεπομε κεστανομεσατα. λ. χ. ο μυχτερον, το κσεραντερ, το σταφιλ, το τσακελ κ. τ. λ.

Αφερεμενα λεγομε τα ονοματα τα υσιαστικα πυ να ελεπομε, νια εθανομεσατα, παραμονον φαντασκυμεσατα λ. χ. ι επιβεζι, ι ορασι, ο νυς κ. τ. λ.

Απο πν εν τα υσιαστικά τι γλωσσαεμμν.

Σο ρορεικον το ποντεικον τιν γλωσαν τα παραπαν τα υσιαστικά εν ασαρχεον τελενικον τιν γλωσαν; αλα με τον τιπον πυ ιχαν κε ατιτες λ.χ. ι γλωσα, ι πετρα, το φιλον, το φιτον κ.τ.λ. κε αλα με νεον τιπον: λ.χ. ο ανθρωπος ασαρχεον τιν γλωσαν ο ανθρωπον σεμετερον, ι ελπις (αρχ.) ι ελπιδα, ο πες (αρχ.) ο πεδας, το υς (αρχ.) το οτιν.

Ινε αμαν κε πολα υσιαστικά εν γλωσανεμμν ασο λατινικον τιν γλωσαν λ.χ. ι περτα, ι εκαλα, το μανικ, το μαντιλ, το κυμυλ, το πανταλον, ι στρατα κτλ.

Εχομε υσιαστικά κε ασο τυρκικον τιν γλωσαν λ.χ. ι μεζε, το τυφεκ, ι περτε, το πιλαφ, ι μαχαλα, ι εντζερε, το περσκιρ, το λειμ κτλ.

Εχομε κε υσιαστικά ολιγα κε ασο αρμενικον τιν γλωσαν λ.χ. το ταν, το παρσιταν, το τρυχαβελ κ.τ.λ.

Εχομε υσιαστικά κε αςιν γλωσαν τεπανδσταςις τι τριγομινα λ.χ. το ροβετ, ο πολσερβικον, ο υταρνικον, το κολχοζ, ι πατιλετκα κ.τ.λ.

Ντο κατάλικια έχνε τα υσιαστικάμνν

Κατάλικια για τα αρσ. τα υσιαστ. ι γλωσαμνν εσσ:

σε ας ο προμας, ο δουλεφτας
 σε εας ο γραφεας, ο τιρτεας, ο μαεχαρεας
 σε ις ο κεμεντζετζις, ο καικιζις, ο μαθιτις
 σε ον ο ανθρωπον, ο σεμονκον, ο Μιτον
 μονον σε ς για τς ο αραπε, ο καρβζλαρτε, ο μαζαρατε,
 σε ες ο χορετες, ο εργατες.

Κατάλικια για τα θελκα ονοματα

σε α λ.χ. ι μανα, ι γλωσα, ι μια, ι δουλια
 σε ι ,, ι τιμι, ι Πινι, ι μιχανι
 σε ε λ.χ. ι Ελενε ι μεζε, ι αραχνε
 σε υ ,, ι αλεπυ, ι μαιμυ, ι γλωσυ, ι κοσυ
 σε ο ,, ι Δεεπο (επανια εβριωνταν αικα)

Κατάλικια για τα υδότερα υσιαστικά

σε αν λ.χ. το πραμαν, το γρομαν, το τρεκελιζμαν
 σε ιμον ,, το σεαπισμον, το πεκισμον, το βρεκισμον
 σε ον ,, το δεντρον, το φιτον, το χαταλον
 σε ος ,, το παθος, το παχος, το πλατος
 σε εν ,, το πυλιν, το σεκιλιν, το πεδιν, το λιμνιν)

Χοριε καταλικιν ςο ονομαστικον τιν πτοσιν λ.χ. το πεγαδ, το αβλακ, το ροβετ, το ροβχοζ, το κυταλ, το πυρον κ.τ.λ.

ΣΙΜ. 1. Ταρχεα αρν. ονοματα υσιαστ. πυ ετελειοναν σε ος ολια ατορα εμπς λεγοματα με ον λ.χ. ο ανθρωπος (αρχ.) ο ανθρωπον, ο σιντροφος (αρχ.) ο σιντροφον, ο διαεκαλος (αρχ.) ο διαεκαλον κ.τ.λ. κιατο επιδι το ς σεμας ιστερα ασο ονομαν εγρικουματο το παραπαν ος χτιματικον αντονομιαν διλ. ο ανθρωπος ον αν λεγομε, ενουμε σινιθος ο ανθρωπος-συ. Ο σιντροφος= ο σιντροφος-συ κτλ. Εκι αμαν οπυ το ονομαν εν κατιγορουμενον τονομαστικον τιν πτοσιν λεοματο κε με το παλεον τον τιπον λ.χ. Ντο εν ατος πυ ερθεν? ανθρωπος εν. Κε κι σιμεν αδακα ο αθροπος-συ, οταν εν κατιγορουμενον οπιο ςαυτο τιν περιπτοσιν. Αν ερωτουμε αμαν πιοε ερθεν? κι πρεπ να λεομε ο ανθρωπος ερθεν, αλα ο ανθρωπον ερθεν αν λεομε ο ανθρωπος αδακα θα σιμεν ο ανθρωπος-συ πρεπ να λεομεν ο ανθρωπν διλ. οταν εν ιποκιμενον το ονομαν, λεχκετε ςονομαστικον τιν πτοσιν με υ

ΣΙΜ. 2. Πολα φορας το καταλιχτικον το ατριφτον ςα αρν τα υσιαστικά τα ονοματα αποκοφκετε κε ακυσεφκετε αντι το ς ο φτοκκον τς λ.χ. ο καρβαλαρις, ο καρβαλαρς, ο καρβαλαρις. Ο χαμιλεταρις, ο χαμιλεταρς, ο χαμιλεταρτε κ.τ.λ. Πολα ολιγα φορας απαντουμε, ος εκσερεσιν, κε ονοματα αρν. χοριε τα καταλιχτικά ς κε υ λ.χ. ο κιρ.

Κατάλικια για τα θελκα τα υσιαστικά το ποντεικον ι γλωσα εσσ σε α λ.χ. ι μανα, ι χαρα, ι θαλασα σε υ λ.χ. ι γλωσυ, ι κοσυ, σε ι λ.χ. ι αποκοπι, ι τιμι, σε ε ι κφε ι καρβε.

Το ποντεικον ι γλωσα εσσ κε τα θελκα ονοματα πυ ετελειοναν αλοτε ςο ος. Αλα ασατα επεμναν θελκα, ελακσαν αμαν τιν καταλικισινατων λ.χ. ι διδασκαλος, ι διδασκαλτεα, ι διαεκαλτεα, ι σιντροφος, ι σιντροφ-σα; αλα ελακσαν το γενοσατων κε εγενταν αρνικα λ.χ. ι οδοε ο οδοε (θα παο ςον οδοατ. Ελακσεν κε ι σιμασια ςον οδοατ=ςον τοπονατ) ι προ-οδοε ο προοδοε. Τα παραπαν αμαν επικεν υδετερα λ.χ. ι αμπελοε ταμπελ, ι ελαφοε τελαρ, ι καρμιοε το καρμει, ι ταφροε το τραφιν, ι τιμ-θοε το τυμπιν κ.τ.λ.

Το ποντεικον ι γλωσα εσσ κε θελκα με τριμενον φτοκκον ατα αμαν ινε ολιγα αμον εκσερεσιν λ.χ. ι κορ λ.χ. Κορ ντο τιλιε κιαποτιλιε τι λετζεκιε τα τεκια (λαικον τραγοδια). Ι, χαρ λ.χ. χαρ (το χαριζμαν) τεμον πα ασεν ατο.

Κατάλικια για τα υδετερα τα υσιαστικά το ποντεικον ι γλωσα εσσ: Σε αν λ. χ. το γραμαν, το πραμαν. Σε ον: το δεντρον, το μιλον. Σε ιμον το πεκισμον το τρεκισμον. Σε ος: το λαθοε, το μεροε. Σε εν: το πυλιν το μαλιν κε σε πολα αλα τριμενα φτοκκωε πυ εχασαν τιν

καταλιξιν εν (γιατι επεκοπεν) κεπεμην χωρις καταλιξιν λ.χ. το πεγαδ, τον πεγαδ(ιν), το ματ, το ματ(ιν), το μασσερ, το μασσερ(ιν), το κυταλ, το κυταλ(ιν) κ. τ. λ.

Γιατατο το ποντικον ι γλωσα εφκολα περ κε τα κξενα ονοματα πυ τελιονε σε τριμενα φρονικυ λ.χ. το ροβετ, το τραχτορ, το κολχοζ κ. τ. λ.

ΣΙΜ. Τα τιπουσ: το μασσεριν, το κυταλιν, το ματιν, το πεγαδιν εν ιδιοματικα; λεγνατα αετς ρο κερασυντικον το ιδιομαν κε ι ρυρμενιτ λεγνατα χωρις ν: πεγαδι, οματι, μασσερι, κυταλι κ. τ. λ.

ΚΛΙΣΙ ΑΡΞΕΝΙΚΟΝ ΥΣΙΑΣΤΙΚΟΝ

Ενικός αριθμός

με ας		με ις	
ον. ο δουλεφτας	ο αραπς	ο τογραματζις	ο μαθιτις
γεν. τι δουλεφτα	ταραπ	τι τογραματζι	τι μαθιτι
ετ. τον δουλεφταν	τον αραπ	τον τογραματζιν	τον μαθιτιν
κλ. δουλεφτα —	αραπ	τογραματζι	μαθιτι

Ον. ο εργατες	ο διασκαλον	ο αριθμοσ
γεν. τεργατε (α)	τι διασκαλονοσ	ταριθμυ
ετ. τον εργατεν	τον διασκαλον	τον αριθμουν
κλ. εργατε (α)	διασκαλε	αριθμε

ο Κσανθοπουλον ο Μιτον
τι Κσανθοπουλονοσ τι Μιτονοσ
τον Κσανθοπουλον τον Μιτον
Κσανθοπολε Μιτο

Πληθυντικός αριθμός

Ον. ι δουλεφταδεσ	ι αραπ	ι τογραματζιδεσ	ι μαθιταδεσ
γεν. τι δουλεφταδιον	ταραπιον	τι τογραματζιδιον	τι μαθιταδιον
ετ. τι δουλεφταδεσ	ταραπς	τι τογραματζιδεσ	τι μαθιταδεσ
κλ. δουλεφταδεσ	αραπ	τογραματζιδεσ	μαθιταδεσ

Ον. ι εργατ	ι διασκαλ	ι αριθμι
γεν. τεργατιον	τι διασκαλιον	ταριθμιον
ετ. τεργατς	τι διασκαλτς	ταριθμοσ
κλ. εργατ	διασκαλ	αριθμ

Ον. ι Κσανθοπουλαντ ετ. τι Κσανθοπουλιαντ(α)ς
γεν. τι Κσανθοπουλαντιον κλ. Κσανθοπουλιαντ

Κατα το δουλεφτασ κλισκυνταν κε τα: ο καπνασ ο περαρασ, ο προα-
τασ, ο κιδωνασ, κ.λ. Κατα το τογραματζις: τενεκετζις, ο καικιτζις, ο ζορ-
νατζις, ο λιριτζις κτλ. Κατα το μαθιτις: ο φιτιτις, ο φιτεφτις, κτλ.
Κατα το ο διασκαλον : ο σιντραφον, ο ιπαλιλον, ο ανθρωπον κτλ. Κατα
τον Κσανθοπουλον: ο Παρασκεβεπουλον, ο Αλεποπουλον κτλ.

Το ονομαστικον ι πτοσι ρον ενικον αριθμον ρολια τελιον — για ρο
ς για ρο ν. Το γενικον ι πτοσι τενικυ ταριθμυ χαν το ρ τονομαστικυ
τι πτοσις εκι ομοσ οπυ τονομαστικον ι πτοσι εσσ το ν ι γενικι περ το
ς. Το ετιατικον ι πτοσι ρον ενικον αριθμον το γνωριζιμαναθε εν το
ν παντω. Το κλιτικον ι πτοσι αποκοφτ το ρ κε εκι πυ εν ρο ον ρο
ονομαστικον τιν πτοσιν τιν καταλιξιν το ν κε το καταλιχτικον το
ατριφτον αλαζ το ο κε ε λ.χ. ο διασκαλον ε διασκαλε.

Σον πληθυντικον αριθμον τα καταλιξια ρονομαστικον τιν πτοσιν
ενε ιδεσ, -αδεσ κε ντ. Σο γενικον παντω εν ι καταλιξι ιον. Σο ετιατι-
κον τιν πτοσιν καποτε τονομαν εν αμον ντο εν ρο ονομαστ. Το αδρον
μοναν αλαζ ρο ετιατικον τιν πτοσιν κε τα ονοματα πυ ρονομ. τιν πτο-
σιν κεχνε το ρ το ετιατικον ι πτοσι περιατο λ.χ. ι διασκαλ τι διασκαλτς,
ι πεδαντ τι πεδαντς κτλ. Το κλιτικον ι πτοσι εν χωρις αρθρον οποσ κε
τονομαστικον κε μονον ονταν βαλομε το αρθρον, χωριετς λ.χ. ε τογρα-
ματζιδεσ αρχινεστς τι δουλιαν.

Ο τονον απομεν ριν ριλαβιν ντο εβριετα. Μονον εκι πυ τονομαν
εχαζεν τιν καταλιξιναθε ο τονον κατιβεν λ.χ. ο μαστρατς ι μαστορ
(χωρις καταλιξιν) κτλ. Ολια ταρ. υσιαστικα πυ εσαν παροκσιτονα κε
επεκοπεσαν το καταλιχτικον ατριφτον, εγενταν οκσιτονα (τοησκυνταν ριν
λιγυσαν) λ.χ. ο αραπς ο αραπς, ο καβαλαρς ο καβαλαρτς. Εχομε ρο
ποντικον τιν γλωσαν αρνικ. ονομ. υσιαστικα κε με αλα τιπουσ, πυ σπανια
απαντιυνταν.

με εασ

Ενικός αριθ.

Πληθυντικός αριθμός

Ον. ο σινγραφεασ	ο γραματεασ	σινγραφιαντ	ι γραματει
γεν. τι σινγραφεα	τι γραματεα	τι σινγραφιαντιον	τι γραματειον
ετ. τον σινγραφεαν	τον γραματεαν	τι σινγραφιαντς	τι γραματεις
κλ. σινγραφεα	γραματεα	σινγραφιαντ	γραματει

Το ποντικόν ἰ γλῶσα ἐς τιν τασιν ναποκοφτ σα καταλιχια τατριφτα τα φτονος. Κιαρχινα ασον πλιθιντικον αριθμον κε παι ρον ενικον. Κε περισσοτερον επιτιχηνατο ρονομαστικον τιν πτοσιν τι πλιθ. αριθμου οπου αφιν πολα φορας τιν πτοσιν μονον με τιν ριζαν τι λεκσις χωρις καταλιχισιν λ. χ. ἰ αραπ, ἰ διασκαλ, κ. τ. λ. Χωρις καταλιχισιν αφιν πολα φορας κε το ετιατικον τιν πτοσιν τενικου αριθμου λ. χ. τον αραπ, τον ιαβαλαρ κ. τ. λ.

Επις αφιν χωρις ατριφτον κε το ετιατικον τιν πτοσιν τι πλιθ. αριθμου λ.χ. ταραπς, τι καθαλαρτς, τι διασκαλτς. Το ετιατ. τιν πτοσιν ιραν τι πλιθ. αριθμου κε τονομαστικον τιν πτοσιν τενικου αριθμου κιαφιν καμιαν χωρις ς.

Το ς για τονομ. τιν πτοσιν τενικου αριθμου εν ατσον βαθεα ριζομενον ρο γλοσικον εστιμαν τι λαυ, οστε κε ατοτες ονταν εκροσιζνε τα επιδετατον λ.χ. ο Γυζοφ, ο Μυρατοφ κ. τ. λ. εινομιλιαν παντα λεγνατα με το καταλιχτικον ς λ.χ. ο Μυρατοφς ιπενατο, ο Γυζοφς ερθεν κτλ. Κε τα κσενα ονοματα ο λαον πυ το γλοσικον εστιμαν ἐς αδολον λεμιατα με το ς λ.χ. ο Σταλιντς, ο Λενιντς κ. τ. λ.

Κλιξι θελκον υσιαστικον

Ενικος αριθμος

Ον.	ἰ μανα	ἰ χαρα	ἰ γλῶσα	ἰ αλεπυ
Γεν.	τι μανας	τι χαρας	τι γλωσας	τι αλεπους
Ετ.	τιν μαναν	τιν χαραν	τιν γλωσαν	τιν αλεπουν
Κλ.	μανα	χαρα	γλωσα	αλεπυ

Ενικος αριθμος

Ον.	ἰ περτε	ἰ Ελενε
Γεν.	τι περτες	τι Ελενες
Ετ.	τιν περτεν	τιν Ελενεν
Κλ.	περτε	Ελενε

Πλιθιντικος αριθμος

Ον.	ἰ μαναδες	τα χαραντας	τα γλωσας	ταλεπουδια
Γεν.	τι μαναδιον	τι χαραντιον	τι γλωσιον	ταλεπουδιον
Ετ.	τι μαναδες	τα χαραντας	τα γλωσας	ταλεπουδια
Κλ.	μαναδες	χαραντας	γλωσας	αλεπουδια

Πλιθιντικος αριθμος

Ον.	τα περτεδες	Ετ.	τα περτεδες
Γεν.	τι περτεδιον	Κλ.	περτεδες

Ενικος αριθμος

Ον.	ἰ στρομοθικι	ἰ κυτζι	ἰ γνος	ἰ λεκσι	ἰ χαρ
Γεν.	τι στρομοθικισ	τι κυτζισ	τι γνος	τι λεκσις	τι χαρτς
Ετ.	τιν στρομοθικιν	τιν κυτζιν	τιν γνος	τιν λεκσιν	τιν χαρτς
Κλ.	στρομοθικι	κυτζι	γνος	λεκσιν	χαρ

Πλιθιντικος αριθμος

Ον.	τα στρομοθικας	τα κυτζιδια	τα γνομια	τα λεκσις
		ἰ κυτζιδες		
Γεν.	τι στρομοθικιον	τι κυτζιδον	τι γνομιον	τι λεκσις
Ετ.	τα στρομοθικας	τι κυτζιδες	τα γνομια	τα λεκσις
Κλ.	στρομοθικας	κυτζιδες	γνομια	λεκσις

Πλιθιντικος αριθμος

Ον.	τα χαρτα
Γεν.	
Ετ.	τα χαρτα
Κλ.	χαρτα

Λογιος τιπος

Τα θελκν υσιαστικα ρονομαστικον τιν πτοσιν τενικου αριθμου εφιλιασαν εκεδον παντω το καταλιχτικον τατριφτον α. υ. ε. ι. καπο καπο ρακν ερχινεσαν ναποκοφνατο λ. χ. ἰ γνος, ἰ χαρ.

Σο γενικον τιν πτοσιν ολια περνε το ς.

Σο ετιατικον τιν πτοσιν περνε το ν ρολια πυ εφιλιασαν το καταλιχτικον τατριφτον κε κι περνατο ρε κινκ πυ κεφιλιασανατο λ.χ. ἰ γνος, ἰ χαρ (χωρις καταλιχτικον ατριφτον) το ετιατ. τιν πτοσιν εφταγνε τιν γνος τιν χαρ χωρις ν.

Το κλιτικον ἰ πτοσι ριματιετε οπος κε το ονομαστικον.

Σον πλιθιντικον αριθμον παρατιρωμε πος ολια τα θελκν ονοματς αναρβ εινα πυ παραστνε εμπσιχα υδετεροπιωνταν. Αλα μονον εφιλιαθρον λ. χ. τα χαραντας τα γλωσας κε αλα ρο αρθρον κε ριν καταλιχτικον τονοματι λ. χ. ταλεπουδια, τα γνομια, τα χαρτα. Το ια κε α εν ἰ εφιλιασικισ τυδετεριον. Τα θελκν ονοματα ρον πλιθ. αριθ. εχνε ομιον τιν καταλιχτικον ρονομαστικον τιν πτοσιν κε το ετιατικον.

ἰ καταλιχισι τι γενικου τι πτοσισ ρολια εν ιον κε ἰ καταλιχισι τι κλιτικισ ρολια εν ομιον με τονομαστικον.

ΚΛΙΣΙ ΤΥΔΕΤΕΡΙΟΝ

Ενικός αριθμός

Ον. το γραμμά	το κρεας	το τρεκσίμον	το φίλον
Γεν. τι γραμματι	τι κρεατι	τι τρεκσίματι	τι φίλι
Ετ. το γραμμά	το κρεας	το τρεκσίμον	το φίλον
Κλ. γραμμά	κρεας	τρεκσίμον	φίλον

Πληθυντικός αριθμός

Ο. τα γράμματα	τα κρεατά	τα τρεκσίματα	τα φίλα
Γ. τι γραμματίον	τι κρεατίον	τι τρεκσίματιον	τι φίλιον
Ε. τα γράμματα	τα κρεατά	τα τρεκσίματα	τα φίλα
Κ. γράμματα	κρεατά	τρεκσίματα	φίλα

Ενικός αριθμός

Ον. το χορίον	το νερόν	το σιδερόν	το πόλιν	το πεγαδ
Γεν. τι χορι	τι νερόν	τι σιδερί	τι πολί	τι πεγαδί
Ετ. το χορίον	το νερόν	το σιδερόν	το πολίν	το πεγαδ
Κλ. χορίον	νερόν	σιδερόν	πολί	πεγαδ
Ον. το κωδόν	το παθος	ταπσίμον		
Γεν. τι κωδονί	τι παθί	ταπσίματι		
Ετ. το κωδόν	το παθος	ταπσίμον		
Κλ. κωδόν	παθος	απσίμον		

Πληθυντικός αριθμός

Ον. τα χορία	τα νερά	τα σιδερά	τα πολία	τα πεγαδία
Γεν. τι χορίον	τι νερίον	τι σιδερίον	τι πολίον	τι πεγαδίον
Ετ. τα χορία	τα νερά	τα σιδερά	τα πολία	τα πεγαδία
Κλ. χορία	νερά	σιδερά	πολία	πεγαδία
Ον. τα κωδονία	τα παθία	ταπσίματα		
Γεν. τι κωδονίον	τι παθίον	ταπσίματιον		
Ετ. τα κωδονία	τι παθία	ταπσίματα		
Κλ. κωδονία	παθία	απσίματα		

Κατά το γραμμά κλιώνταν κέ το ραμμά, το πρραμμά, το στομμά το πλαζμμά κ.τ.λ. Κατά το τρεκσίμον το πεκσίμον, το κλοσίμον, το ραπσίμον, το γραπσίμον κ.τ.λ. Κατά το φίλον — το μίλον, το κσίλον, το σκρίνον κ.τ.λ. Κατά το χορίον — το σκωλίον, το βίβλιον κ.τ.λ. Κατά το κωδόν — το πύρον, το σάπον κ.τ.λ. Κατά το σιδερόν — το χατάλον το μετάλον κ.τ.λ. Κατά το απσίμον — το πεκσίμον, το σκαπσίμον

κ.τ.λ. Κατά το παθος το πλατος, το λαθος, κ.τ.λ. Κατά το πόλιν — το κωτιν, το τυμπιν, το πεδίον κ.τ.λ. Κατά το πεδαγ — το κκαλ, το ποδαρ, το καραβ κ.τ.λ.

Σα υδέτερα τα τρία πτοσία το ον. το ετ. το κλ. ζον εν. κέ ζον πλ αρ. ινε τα ίδια.

Σον ενικον αριθ. το ονομ. ι πτοσι το παραπαν ες καταλικιν πυ αποτελιτε αζεναν ασατριφτα τα φτονκος α ο, ι κε τα τριμενα κ κε ζ. Καποτε αμα λεχζετε το χορις καταλικιν λ.χ. το πεγαδ (ιν), ι πύρον (ιν), το κκαλ (ιν) κ.τ.λ.

Το γενικον ι πτοσι ι καταλικισιαθε παντα εν ι κε ο τονος κατίζεν σιν λιγυζαν.

Το ονομαστικον ι πτοσι ζον πλιθ. αριθ. τελιον για σε α για σε ια. Το γεν. ι πτοσι ζον πλιθιν. αρ. τελιον παντα σε ιον.

ΕΠΙΘΕΤΑ

Τα επιθετα επιδι κε ινε λεκσις πυ προσδιοριζνε τα υσιαστικα μοναχα κι λεχουνταν. Λεχουνταν παντα με το υσιαστικον πυ προσδιοριζνε.

Κεπορουμε να λεγομε μοναχον ο κοκινον, οταν λεγοματο μοναχον, εν ατοτες υσιαστικον λ.χ. ανι να λεγομε ο κοκινον ο στρατιοτις λεγομε ο κοκινον [ενοιτε ο στρατιοτις]. Αδακα ι λεκσι κοκινος εν υσιαστικόν πρεπ να λεγομε κε πιος εν κοκινος λ.χ. Το κοκινον ι σιμαα, το κοκινον το κρινον, το κοκινον το εμαν κ.τ.λ.

Σο αρχεον τιν γλωσανεμυ ενιφοναταν με το υσιαστικον το γενος λ.χ. ο φιλτατος πατιρ, ι φιλτατι·μιπιρ, το φιλτατον τεκνον. Το ιδιον σινδεν κε ζο κατομεριτικον τιν γλωσαν (διμοτικι) λ.χ. ο αγαπιτος πατερας, ι αγαπιμι μιτερα, το αγαπιτο πεδι. Κε σεματερον τιν γλωσαν λ.χ. ο αγαπεμενον ο κηρ, ι αγαπεμεντζα ι μανα, το αγαπεμενον το πεδιον. Αλα σεμας ατο ι σινφονια προπολυ ερχινεσαν να περιορισκεται. Ατορα μοναχον οταν τα επιθετα προσδιοριζνε τα εμπειχα σεμφονα το επιθετον με το υσιαστικον ζο γενος λ.χ. Ι τρανεζα ι νιφε, οταν προσδιοριζνε ομος τα επιθετα απειχα ι σινφονια σετα κεπικρατι. Εμης λεγομε σιν γλωσανεμυ λ.χ. Το τρανον ι αβλι, το ιπσιλον ι πορτα, το μαβρον ι θλαζα κ.τ.λ. Το επιθετον λεγοματο ζο υδέτερον γενος.

Κε για να εφκολιμερ να λεγομε το επιθετον κε το υσιαστικον σε διαφορα γενι, βλομε κε σε διο εμπροστα αριθρα, εκι πυ ι αρχεα κε ι διμοτικι εμεταχρισκουζαν εναν κινον αριθρον για τα επιθετα κε το υσιαστικον λ.χ. Ι μαβρι θλαζα (διμοτικι) το μαβρον ι θλαζα (πο·πεικον). Κεμιαν αμαν ζο ποντεικον τιν γλωσαν κεπορουμε να λεγομε το μαβρο

αλασα, το τρανυ πορτα, τεμορφον φωτογραφια διλαδι μεναν ρθρον κινον για τυσιαστικον κε τεπιθετον.

Ος νοματ εδεδιξαν προεχτικα πυ εγραψα παραπιν εφολλα θα φρικουνα γιατι γινετε αετς.

Το υδετερον το γενος εχτολιζ ταρνικον κε το θελιον κε ιερ τον τοπονανυν. Ταρνικον κε το θελιον περιορισκυνταν σα εμπιχα. Ιμαν εκι πκ κι σταματα ι επιδρακι τυδετερον. Κε ιδαμε πως τα εμπιχα τυ παριστανε τα ζσα υδετεροπιωνταν.

Σιν γλοσανιμυν καθηρα φνεατε ι τκι τυδετερον τι γενος να επικρατι περα περυ.

Αρ τα επιθετα πυ υδετεροπιωνταν ατο ενι ετια. Κε εν το νοστιμον πυ ι καταλικι ος για τα θελκα επιθετα εφλαεν ας αρχεον τιν γλοσαν υς ατορα σο ποντικον τιν γλοσαν μονον κε μονον επιδι προδιερζινε εμπιχα.

Κιαραετς πα εχομε θελκα επιθετα σε ος ι απροκφτος, ι απεδεφτος, ι εμποδος, ι νοστιμος, ι αγιαραεφτος, ι ανικαντρος, ανακρος, ι ατιμος, ι ακαματεφτος, ι απασαρεφτος κ. τ. λ.

Κε τα θελκα ατα χοριζιατα ασο αρνικον ασο διαφρον το καταλιχτικον το τριμενον τον φτονικον. Ταρνικα εχνε ν κε τα θελκα εχνε ζ. λ. γ. ο ατιμον, ι ατιμος; ο απροκφτον ι απροκφτος κ. τ. λ.

Ι αρχεα γλοσα ελεγευ: ο απεδεφτος, ι απεδεφτος, το απεδεφτον

Ι δημοτικι λει: ο απεδεφτος, ι απεδεφτι, το απεδεφτον.

Το ποντικον ι γλοσα λει: ο απεδεφτον, ι απεδεφτος, το απεδεφτον.

ΚΛΙΣΙ ΤΕΠΙΘΕΤΙΟΝ

Ενικός αριθμός

Ον. ο οκνεας	ι οκνιαρυ — ι οκνιαρια
γεν. τοκνεα	τοκνιαρος — τοκνιαριας
ετ. τον οκνεαν	τιν οκνιαρυν — τιν οκνιαριαν
κλ. οκνεα	οκνιαρυ — οκνιαρια

Πληθυντικός αριθμός

Ον. ι οκνιαντ	ι οκνιαντ
γεν. τοκνιαντιον (ιδιον)	τοκνιαντιον (ιδιον)
ετ. τοκνιαντας	τοκνιαντας
κλ. οκνιαντ	οκνιαντ

Κατα το οκνεας κλισκυνταν κε ο γλοσαετς, ο γυλαετς, ο βριζεατς κ.τ.λ

Ενικός αριθμός

Ον. ο απροκφτον	ι απροκφτος	ταπροκφτον
γεν. ταπροκφτονος	ι απροκφτεα	ταπροκφτονος
ετ. τον απροκφτον	ταπροκφτονος	ταπροκφτονος
κλ. απροκφτε	ταπροκφτεα	ταπροκφτον
	τιν απροκφτον	ταπροκφτον
	τιν απροκφτεα	ταπροκφτον
	απροκφτος	απροκφτον
	απροκφτεα	

Πληθυντικός αριθμός.

Ον ι απροκφτι	ι απροκφτι	ταπροκφτα
γεν. ταπροκφτιον (ιδιον)	ταπροκφτιον (ιδιον)	ταπροκφτιον (ιδιον)
ετ. ταπροκφτος	ταπροκφτους	ταπροκφτα
κλ. απροκφτι	απροκφτι	απροκφτα

Διαφερ ι κλιε τι θελιυ ασαρνικον μονον ρονομαστικον κε σο κλιτικον τιν πτοσιν τενικυ αριθμυ. Το υδετερον διαφερ ασο αρν. σο κλ. τενικυ αριθμυ κε ρονομ. σο ετιατ. κε σο κλιτ. τι πληθυντικυ αριθμυ. Κατα τον απροκφτον κλισκυνταν κε τα: ο απεδεφτον, ο ανοστον, ο αςαεμον κ. τ. λ.

Ενικός αριθμός

Ον ο ασπρον	ι ασπρεα	τασπρον
γεν. τασπρονος	τασπρεα	τασπρυ
ετ. τον ασπρον	τιν ασπρεαν	τασπρον
κλ. ασπρε	ασπρεα	ασπρον.

Πληθυντικός αριθμός.

Ον. ι ασπρι	ι ασπρι	τασπρα
γεν. τασπριδιον (ιον)	τασπριδιον (ιον)	τασπριδιον (ιον)
ετ. τασπρος	τασπρος	τασπρα
κλ. ασπρι	ασπρι	ασπρα

Ι κλιε τι θελ. διαφερ ασιν κλιειν ταρν. μονον ρον ενικον αριθμον. Ι κλιε τυδετεριον διαφερ σο γεν. τιν πτοσιν τεν. αρ. κε τονομ, ετ, κε κλιτ. τι πληθιν. αριθμ.

Κατα το ασπρος κλιεατε κε ο μαβρος.

Ενικός αριθμός.

Ον. ο κοφον	ι κοφεσα	ι κοφι	το	κοφον
γεν. τι κοφου	τι κοφεσας	τι κοφισ	τι	κοφου
ετ. τον κοφον	τιν κοφεσαν	τιν κοφιν	το	κοφον
κλ. κοφε	κοφεσα	κοφι		κοφον

Πληθυντικός αριθμός.

Ον.	ι	κοφι	ι κοφι	τα κοφα
γεν.	τι	κοφιδιον(ιον)	τι κοφιδιον (ιον)	τι κοφιδιον (ιον)
ετ.	τι	κοφους	τι κοφους	τα κοφα
κλ.		κοφι	κοφι	κοφα

Διαφερ ι κλισι τι θελκυ. ζον εν. αρ. κε ι κλισι τυδετερου ζον πλ.
αρ. Κατα το κοφος κλισκυνταν: ο παλαλον, ο στραβον, ο λολον, κε ο
κακον κε ο καλον με τιν διαφοραν τα διο τελεφετα κεχνε τον δεφτερον
τον τιπον τι θελκυ λ. χ. κι λεομε καμιαν ι καλι για ι κακι γινεκα ζον
εν. αριθ. Παντα λεομε ι καλεσα κε ι κακεσα ι γινεκα. Δμιαν ζον πλιθ.
αρ. λεομε ι καλι κε ι κακι γινεκ.

Ενικός αριθμός

Εν ο παρσιμενον	ι παρσιμεντσα	το παρσιμενον
γεν. τι παρσιμενονος	τι παρσιμεντσας	
ετ. τον παρσιμενον	τιν παρσιμεντσαν	το παρσιμενον
κλ. παρσιμενε	παρσιμεντσα	παρσιμενον

Πληθυντικός αριθμός

Ον. ι παρσιμεν	ι παρσιμεν	τα παρσιμενα
γεν. τι παρσιμενιον(ιδιον)	τι παρσιμενιον(ιδιον)	τι παρσιμενιον(ιδιον)
ετ. τι παρσιμενις	τι παρσιμενις	τα παρσιμενα
κλ. παρσιμεν	παρσιμεν	παρσιμενα

Διαφερ ι κλισι τι θελκ. ασιν κλισιν ταρν. ζον ενικον αριθ. Σον
πλιθιν. αρ. το υδετερον ασο αρν. κε το θελκον.

Κατα το παρσιμενος κλισκυνταν κε: ο χορταζμενον, ο πιναζμενον,
ο σκοτομενον κ.λ.

Ενικός αριθμός

Ον. ο τζεχελτς	ι τζεχελενα	το τζεχελκον
γεν. τι τζεχελ	τι τζεχελενας	
ετ. τον τζεχελ	τιν τζεχελενα	το τζεχελκον
κλ. τζεχελ	τζεχελενα	τζεχελκον

Πληθυντικός αριθμός

Ον. ι τζεχελ	ι τζεχελ	τα τζεχελκα
γεν. τι τζεχελιον(ιδιον)	τι τζεχελιον(ιδιον)	τι τζεχελιον(ιδιον)
ετ. τι τζεχελτς	τι τζεχελτς	τα τζεχελκα
κλ. τζεχελ	τζεχελ	τζεχελκα

Κατα το τζεχελτς κλισκυνταν: ο τεμπελτς, ο ζεβζεκς κλ.

Ενικός αριθμός

Ον. υ εβγενις	ι εβγενια	τεβγενιζμενον
(ο εβγενιζμενον)	(ι εβγενιζμεντσα)	
γεν. τον τεβγενιν	τι εβγενιας	
ετ. τον εβγενιν	τιν εβγενιας	τεβγενιζμενον
κλ. εβγεμι	εβγενια	τεβγενιζμενον

Πληθυντικός αριθμός

Ον. ι εβγενιδες		τεβγενιζμενα
γεν. τεβγενιδιον	οπος κε ταρνικον	
ετ. τεβγενιδας		τεβγενιζμενα
κλ. εβγενιδες		τεβγενιζμενα

Ενικός αριθμός

Ον. ο μακρις	ι μακρεσα	το μακριν
γεν. τι μακρι	τι μακρεσας	τι μακρι
ετ. τον μακριν	τιν μακρεσαν	το μακριν
κλ. μακρι	μακρεσα	μακριν

Πληθυντικός αριθμός

Ον. ι μακριδες	ι μακριδες	τα μακρεα
γεν. τι μακριδιον	τι μακριδιον	τι μακριδιον
ετ. τι μακριδας	τι μακριδας	τα μακρεα
κλ. μακριδες	μακριδες	μακρεα

Κατα το μακρις κλισκυνταν: ο βαδισ, ο πλατισ. Αναβα το γενι-
κον τιν πτοσιν τι πλιθυντικο αριθ. ο τονος ρολια ταλα τα πτοσικ απο-
μεν σο ιδιον τιν ελαβιν.

Ι ΒΑΘΜΙ ΣΑ ΕΠΙΘΕΤΑ

Τα επιθετα ερποντεικον τιν γλωσαν εχνε τεσερα βαθμοι: τον βαθμον πυ λει μονον ντο ελεγα ινε τα υσιαστικα κε λεγετε θετικος βαθμος λ. χ. ο εργατικος, εσα, ον β) τον βαθμον πυ παραβαλ διο προσοπα για πραματα πυ εχνε το ιδιον τιν ιδιοτητα, το εναν αστα αμαν αλο παραπαν εσατο κε λεχετε δικος σινκριτικος λ. χ. Ο Νικον εν αλο εργατικος για κιαλο εργατικος ασον Κοστιν γ) τον βαθμον πυ φανερον ποσ παραβαλομε πολος για πολα κε εναν ασατυνωσ, για αιατα εβρικομε τιν ιδιοτητα αλο πολα κε λεχετε ατο ο βαθμον πλιθωντικος σινκριτικος λ. χ. Ασολια τι σκολι τα πεδια, ο Νικον εν εολον για ασολεν ο εργατικος δ) τον βαθμον πυ φανερον ποσ το υσιαστικον εσα τιν ιδιοτητα οσον ντο εν δυνατον χορις να σινκριν με εναν αλο, για με πολα αλα κε ο βαθμον ατο λεχετε υπερθετικος λ. χ. Νικον εν τζιπ εργατικος.

ΠΟΣ ΣΚΙΜΑΤΙΥΝΤΑΝ Ι ΒΑΘΜΙ

Θετικος	Δικος σινκρ.	Πλιθ σινκριτ.	Ιπερσεντελικος
ο φρονιμον	αλο φρονιμος	ασολον φρονιμος	τζιπ φρονιμος
ο εκσιπνον	αλο εκσιπνος	ασολον εκσιπνος	τζιπ εκσιπνος
ο αροστον	αλο αροστος	ασολον αροστος	τζιπ αροστος
ο καλον	αλο καλος	ασολον καλος	τζιπ καλος

Το παλεον ι γλωσαμον εκσιματιζεν τι βαθμοσ μονολεχτικα διλ. μεναν λεξιν λ. χ. ο φρονιμος, ο φρονιμοτερος, ο φρονιμοτατος. Το νεον ι γλωσαμον σκιματιζιατα περιφραστικα διλ. με διο λεξισ λ. χ. ο φρονιμον, αλο φρονιμος κ. τ. λ. Κε σχηματιε ο δικος σινκρ. με τον θετικον κε τιν λεξιν αλο ο πλ. σινκριτικος με τιν λεξιν ασολον κε ο υπερθετικος με τιν λεξιν τζιπ

Ασον παλεον το μονολεχτικον τροπον εχομε κιαπια απριμαρια λ. χ. ο καλον, ο καλιον, ο κακον, εσιρ (χιρον).

Κε ατα ομοσ μοναχα κε λεχονταν κιαμαν, παντα με τιν λεξιν αλο λ. χ. αλο καλιον, αλο εσιρ. Εχομε ακομαν ο μιζοτερος (παραθετικος ασο τρανος). Λεομε κιαποτε κε τρανιτερος κε κοντιτερος. Αναβα ατα τα εκσερεια, ας λεγομε, ολια ταλα τα επιθετα εκσιματιζνε ομαλα τα παραθετικαυν (διλ. τον δικον κε πλ. σινκριτικον κιαθος κε τον υπερθετικον).

Αριθμητικά

Τα αριθμητικά διλ. τα λέξεις πυ φανερονε αριθμον ινε επιθετα, υσιαστικα κε ακλιτα.

Αριθμητικά επιθετα.

Τα αριθμητικά επιθετα ινε τρια λοεν α) απολιτα. Κε λεχονταν απολιτα αριθμητικά ολια εκινα πυ μεταχιρισκυμεσ για να δικόμε μονον τον αριθμον. Ασατα τα παραπαν ινε ακλιτα; οσα αμαν ινε κλιτα, ινε επιθετα λ. χ. ενας, διο, διακοσσα, σσιλια κ. λ. Σιμ. Ασα απολιτα, ακλιτα ινε το τεσερα, πεντε, εκς, εφτα, οχτο, ενεα, δεκα, εντεκα, δοδεκα κε τα δεκοδας ικος, τριαντα, σεραντα, ος τα εκατον κεινιο ενταμαν. Τα αλα κλισκονταν. β) τα ταχτικά: Εκινα πυ μεταχιρισκυμεσ για να δικομε τιν θεσιν τοσιαστικο λ. χ. πρOTOS, δεφτερος, τεταρτος κ.λ. Τα ταχτικά εκσιματιυνταν με τιν καταλιςιν ος κε ινε ολια επιθετα με τρια γενι κε τρια καταλιςια: ο τριτον, ι τριτος, το τριτον. Ο τεταρτον, ι τεταρτος, το τεταρτον κ. λ. Λεομε κε ι προτεσα, ι δεφτερεσα, τριτεσα κ. τ. λ. Ο λαοσεμον χριςιμοπια μονον τα προτα: πρOTOS, δεφτερος, τριτος, τεταρτος. Τα αλα για κια κε ι λειατα, για πολα ολιγον Με το ιδιον ομοσ τον τροπον επορουμε να λεομε κε ταλα κατα κε το πρOTOS, δεφτερος, αετς κε ο περτον, εχτον, ο εβδομον κ. λ. π γ) Πολαπλασιαστικα: ινε εκινα ταριθμητικά επιθετα πυ μεταχιρισκυμεσ για να δικομε με ποσα φορας εναν οντον για αντικιμενον εν κιαλο τρανον ασαλο λ. χ. Αύτο το ραμαν εν μονον ταλο διπλον. Γιαχοτ αυτο εν τριδιπλον, τετραδιπλον κ. τ. λ.

Τα πολαπλασιαστικα ινε επιθετα με τρια γενι κε τρια καταλιςια λ. χ. ο διπλον, ι διπλεσα, το διπλον. Εχνε τα ιδια καταλιςια πυ εχνε κε τα ταχτικά. Το θελκον ες μονον τιν καταλιςιν εσα.

Ασο τριπλον κε πλαν κια κε ι σινθιζομε να λεχομε τα πολαπλασιαστικα μονολεχτικα κατα κε το ο τριπλον, ο τετραπλον κ. λ. Λεγομε περιφραστικα (με διο λεξισ) λ. χ. Αυτο το χοραφ, εν τεσερα φορας κιαλο τρανον ασαλο, πεντε φορας, εκς φορας κ. λ. Ακομαν κε το διπλος κε τριπλος κεινιο λεγομε το ποραπαν περιφραστικα λ. χ. διο φορας κιαλο μικρος εν κ. λ.

Τα ταχτικά κε τα πολαπλασιαστικα κλισκονταν ομαλα αμον τα επιθετα πυ εχνε τα ιδια καταλιςια.

Ποσ κλισκονταν ταπολιτα αριθμητικά επιθετα.

Ιπαμε ποσ τα παραπαν ας απολιτα αριθμητικά ινε ακλιτα. Κλιτα ος τα εκατον ινε μοναχον: ενας (ινας), εναν. Διο. Τρι. Τεσαρ. Ασα εκατον

κα πλαν κλισκόνταν τα διακοσμία ως τα εσβία (τα εκατοντάδας μονον) ομαλτα ζον πλιθ. αριθμον. Ι εσβιαδα κα το εκατομύριον κλισκόνταν ομαλτα κα εκινα ζον ενικον κα ζον πλιθ. αριθμον. Αχτα πος κλισκόνταν ταριθμητικα ενας, δι, τρι, τεσαρ. Το αριθμητικον επιθετον ενιας κα ινας για ταρν. κα το θελκον κα εναν για το υδετερον.

Ενικός αριθμός

Ον. Ο ενας κα ινας. Ινας αγυρος κα ινας γινεκα. *Εναν* πεδιν.
 Γεν. τινος. Ινος αγυρι, ινος γινεκος *Ινος* παιδι
 ετ. τον εναν. κα ιναν. *Εναν* αγυρον. *Εναν* γινεκαν. *Εναν* παιδι.

Το αριθμητικον διο σο διμοτικον τιν γλωσαν εν εκιδον ακλιτον; ες μονον γενικον πτοσιν. (διονον). Σιν γλωσανεμυν αμυν ες κα επιτικον πτοσιν κα γεν.

Πλιθιντικός αριθμός.

Ονομ. ι δι κα ι διος για ταρν. κα τα θελκ. Τα διο (υδετ.)
 λ. χ. Ι δι πα ερθαν (αγυρ κα γινεκ). Τα διο παιδια.
 Γεν. τι διονον κα για τρια γενι
 Ετ. τι δις για ταρν. κα το θελκον. Τα διο (υδετ.)
 λ. χ. Ιδα τι δις (για τι διονος) απες σο κειπιν. Ιδα τα διο παιδια.
 Το αριθμητικον επιθετον τρι (αρν κα θελκ.) τρια (υδετ.).

Πλιθιν. αριθμός.

Ον. ι τρι. Ι τρι αγυρ κα ι τρι γινεκ.
 Γεν. τι τριονον Ο τιπος ατο εν κα για τα τρια γενι.
 Ετ. τι τρις (τριονος) Ιδα κα. τι τρις (αγυρ ινε, γινεκ ινε)
 Ον. τα τρια. Τα τρια παιδια.
 Γεν. τι τριονον.
 Ετ. τα τρια.

Το αριθμητικον επιθετον ι τεσαρ (αρν. κα θελκ.) τα τεσαρα (υδετ.)
 Ον. ι τεσαρ. Ι τεσαρ αγυρ για ι τεσαρ γινεκ. Τα τεσαρα παιδια
 Γεν. τι τεσαριον κα για τα τρια γενι το ιδιον.
 Ετ. τι τεσαρτες. Τι τεσαρτες αγυρτες; τι τεσαρτες τι γινεκς.

Τα τεσαρα. Τα τεσαρα παιδια.

Αριθμητικά υσιαστικά

Εχομε κα αριθμητικα υσιαστικα αφερμενα. Σηματιονταν ατα με τα καταλιξια: α) αθ λ. χ. το διαρ, το τριαρ, το εκατοσπιρ κ. τ. λ. β) αδα: ι μοναδα, ι δεκαδα, ι εσβιαδα κ. τ. λ.

ANTONIMIAS

Ταντονιμίας διλ. τα λεκεις πυ μεταχιρισκυμες για ναποφεγομε σιν ομιλιαν κα σιν γραφιν τιν επαναλιπσιν τυσιαστικα ινε:

Προσοπικά

Προσοπικα λεγκονταν ταντονιμίας πυ μεταχιρισκυμες για να δικομε προσοπον. Κα ινε τρια γιατι κα τα προσοπα σιν ομιλιαν ινε τρια: πρστον, δεφτερον κα τριτον.

Εν. αρ.

αί προσοπον	βί προσοπον	γί προσοπον
Ον. εγώ	εσ	ατος, ατε, ατα,
Γεν. —	—	—
Ετ. εμιναν, με, μ,	εσεναν, σε, ε.	ατον(αν), ατεν(αν), ατο.

Πλ. αρ.

Ον. εμς	ες	ατιν (αρν. κα θελκ.), ατα.
Γεν. —	—	—

Ετ. εμας κα μας εςας κα σας ατ(υνος) (αρν. κα θελκ) ατα
 Τα προσοπικα ταντονιμίας σιν γλωσανεμυν εφιλாகσαν ταρχεον τιν σιντακσιν: ακολουθον το ριμαν οπος εγίνυτον κα σαρχεον τιν γλωσαν κα ανιθετα με κινω πυ γινετε σο διμοτικον, οπο το προσοπικον ι αντονιμια παι εμπροστα ασο ριμαν λ. χ. Ι αρχει ελεγαν: Παρακαλώ ύμας. Εμς λεγομε με το ιδιον τιν σιντακσιν. Παρακαλοςας. Ι κατομεριτ λεγνε: σας παρακαλο επιφραζμεν ασα λατινικα τα γλωσας je vous prie (γαλικον) Πρστα ι αντονιμια κα ιστερα το ριμαν. Σε μας προτα το ριμαν κιστερα ι αντονιμια.

ΧΤΙΜΑΤΙΚΑ

Τα χτιματικα ταντονιμίας διλ. ταντονιμίας εκινα πυ φανερνε σα πιον ανικ κατ, επεμνανεμας ταρχεα χτιματικα ταντονιμίας λ.χ. Ι παλειεμυν ελεγαν: α εμοσ, ι εμι, το εμον για το α.) πρ. ζον εν. αρ. κα ζον πλ. αρ. ο ήμέτερος, ή ήμετέρα, το ήμετέρον. Για το β.) πρ. ο ζος, ι σι, το ζον, ο ύμέτερος, ι ύμετέρα, το ύμέτερον. Ατα εςατα κα το ποντεικον ι γλωσα. Λεγομε διλ. κα εμς τεμον τεζον, τεμετερον, τεσετερον με τι διαφορα, οποσ ελεπετεν, μονον σο υδετερον το γενοσ. Αδακα πα το υδετερον το γενοσ εχτοπσεν τα αλα κα επεμναν μοναχον λ.χ. Ιπαλειεμυν ελεγαν: ο εμοσ πατηρ, η εμη μητηρ, το εμον τεκνον; εμς τα ιδια ατα λεγομε: τεμον ο κιο, τεμον ι μάνα, τεμον το παιδιν.

Το ιδίον γίνετε κε για το β) προς. καθος κε για το προτον κε δεφτερον προσοπον τι πλιθ. αρ. Λεγομε διλ. *τεσον ο κιο, τεσον ι μανα, τεσον'ετ πεδιν. Τεσετερον ο κιο, τεσετερον ι μανα, τεσετερον το πεδιν.* Εχομε διλ. εναν τιπον, τον τιπον τυδετεριον για ολια τα γενε ταρν. το θελκ. κε τυδετερον.

Εναν κιατο ασα πολα κατορθοματα περικεν το υδετερον το γενος για να επικρατι πανυ.

Αντονομιας χτιματικα εχομε τεσερα λοεν

1. Ενα πυ φανερονε εναν χτιτοραν κε εναν χτιμαν
 2. Οσα φανερόνε πολος χτιτορας κε ενα χτιμαν
 3. Οσα φανερόνε εναν χτιτοραν κε πολα χτιματα
 4. Οσα φανερόνε πολος χτιτορας κε πολα χτιματα.
 1. χτιματικα αντ. πυ φανερονε εναν χτιτοραν κε εναν χτιμαν

α) πρ. τερον λ. χ. τερον ο κιο, ι μανα κε το πεδιν.
β) " τεσον " τεσον " " "
γ) " τεκινυ (αρν.) τεκινυ " " "
τεκινες (θελκ) τεκινες " " "
τεκινεθι(υδετ) τεκινεθι " " "
 2. χτιματικα αντονομιας πυ φανερονε εναν χτιτοραν κε πολα χτιματα.

α) πρ. τεμα λ.χ. τεμα τα ββλια τα τετραδια κε τα κοντιλια
β) " τεσα " τεσα " " "
γ) " τεκινυ (αρν)τεκινυ " " "
τεκινες (θελκ) τεκινες " " "
τεκινεθι (υδετ) τεκινεθι " " "
 3. χτιματικα αντονομιας πυ φανερονε πολος χτιτορας κε ενα χτιμαν.

α) πρ. τεμετερον λ.χ. Τεμετερον το χοραφ, το τραχτορ, το σαραι
β) " τεσετερον " " " " "
γ) " τεκινετερον " " " " "
 4. Χτιματικα αντονομιας πυ φανερονε πολος χτιτορας κε πολα χτιματα.

α) πρ. τεμετερα λ. χ. Τεμετερα τα παπια, τα κοσαρας, τα πετιναρια
β) " τεσετερα " τεσετερα " " "
γ) " τεκινετερα " τεκινετερα " " "
- Το παραπαν αμαν μεταχιρισκυμες ειν ομιλιαν κε ειν γραφιν ταποχομενα προσοπινα ταντονομιας εον εν. αρ. για το α) πρ. το μ κε εμ, για το β) πρ. το ς κε ις κε για το γ) πρ. το ατ για αθε. Σον πλ.

αρ. για το α. πρ. το εμυν, για το β. πρ. το εσυν κε για το γ πρ. το ατυν λ.χ. ο κιομ, ο κιοις (για ο κιοις), ο κιοιςατ για ο κιοιςαθε. Ο κιοιςεμυν, ο κιοιςεσυν, ο κιοιςεατυν.

Οταν θελομε να τονιζομε τινος εν εκιο για το οπιον λεγομε, μεταχιρισκυμες τον τιπον τι χτιματικυ ταντονομιας ολοεν λ.χ. Τεμον εν το χαριν (κε οχι ταλινετερον) Μεταχιρισκυμες τολοεν τον τιπον κε οταν θελομε ναποφεβομε να λεγομε μιαν κιαλο τυσιαστικον λ.χ. Τινος εν το κοντιλ? Τεμον εν (ενοιτε το κοντιλ).

ΡΟΤΙΜΑΤΙΚΑ

Τα ροτιματικα ταντονομιας διλ. ταντονομιας εκινα πυ μεταχιρισκυμες για να εροτωμε ινε διο λοεν:

α. Εκινα με τα οπια θελομε να μαθανομε ντο εν το εναν κε το αλο προσοπον για ταντικιμενον λ.χ. Ντο εν το κρατις? Πιος ερθεν? κτλ.

β. Εκινα πυ μεταχιρισκυμες για να μαθανομε το ποσον λ.χ. Ποσον κερν εκσοδεπες να μαθανε το μαθεμας? κ.τ.λ.

Για τα προτα εχομε τσι (ταρχεον τις) κε το νεον πιος αρν. κε θελ, κε πιον υδετερον. Το πιος, εν ακλιτον κε μεταχιρισκυμεσατο αναλαγον κε εον εν. κε εον πλ. αρ. λ.χ. Πιος αγυρος ερθεν? Πιος γινεκ καλατζεβνε? Το υδετερον πιον εον πλ. αρ. εφται πια λχ. Πιον πεδιν ερυκσαν? Πια πεδια ερυκσαν?

Το τσι κλιςκείτε αραετς

- Ον τσι(ι) αρν. θελκ. κε υδ.) λχ. Τσι κροι ειν πορταν (αγυρος γινεκα, πεδιν)? Τσερθεν? (αγυρον, γινεκα, πεδιν)?
- Γεν. τινος (αρν. θελ. υδ.)
- Ετ. τιναν "

Πλιθιντικος αριθμ.

- Ον τσι(ι) (αρν. θελκ. υδετ.) λχ. Τσι κρυγε ειν πορταν (αγυρ, γινεκ, πεδια)? Τσερθαν (αγυρ, γινεκ, πεδια)?
- Γεν. — κεχομε
- Ετ. — "

Οταν θελομε να μαθανομε ντο λοεν εν τα πραματα πυ μεταχιρισκυμες, για ντο ανθρωπ ινε ατιν για τοπιυς καλατζεβομε, μεταχιρισκυμες το εροτιματικον τιν αντονομιαν ντο λ.χ. Ντο εν ατο ντο κρατς? Ντο θελτς? Ντο ανθρωπ ινε ατιν? Επορομε το τελεφετεον ατο να λεγομε κε τσινε ατιν? Αμαν το ενδιαφερομενον δικομε κιαλο παραπαν οταν λεγομε: ντο ινε ατιν?

Το ερωτηματικόν ποσόν εν επίξει ακλίτων κα το ίδιον κα για τα τρία γενι λχ. Σον ενικ. αρ. Ποσόν κοζμος εν? Ποσοι πετραν ετρακοσαν? Ποσόν μελαν εκριεν? Σον πλ. αρ. λ χ. Ποσα κοζμος εχλαχαν? Ποσα πετρας ετρακοθαν? Ποσα ζαβοτια εχτιγαν κτλ.

Εχομε κα ερωτηματικα επιθετα: Νταγνος, νταγνεσα, νταγνον. Ντο ελεγοσ, ντο ελεγεσο, ντο ελεγον.

ΔΙΧΤΙΚΑ

Τα διχτικά ταντονιαμα διλ. εινα πυ μεταχιρισκομεσ για να δικομε προσοπα καπραματα για τα οποα καλατζεδομα ινε: Αυτοσ, αυτε αυτο Εκινος, εκινε, εκινο. Ατοσος, ατοσεσα, ατοσον. Αικος, αικσα, αικον.

Το αυτος κλισσκετε αραιετς:

Εν. αρ.

Πλ. αρ.

Ον. αυτοσ αυτε αυτο αυτιν (αρν. κα θελκ.) αυτα
Γεν. ταυτονο ταυτινας τατινεθι ταυτινετερον κα τα τρια γενι
Ετ. αυτον αυτεν αυτο ατουνοσ (αρν. κα θελκ.) αυτα
Το θελκον ζον πλ. αρ. κλισσκετε αμον ντο κλισσκα.τε κα ταρνικον.

Το εκινος κλισσκετε αραιετς.

Ενικος αριθμοσ

Πλιθ. αριθμοσ

Ον. εκινος, εκινε, εκινο εκιν (αρν. κα θελκ.) εινα
Γεν. τεκינו, τεκινεσ, τεκינו, τεκινετερον για τα τρια γενι
Ετ. εκινον, εκινεν, εκινο, εκιννοσ (αρν. κα θελκ.), εινα.

Το θελκον ζον πλιθ. αριθμον κλισσκατε αμον ντο κλισσκατε κα ταρνικον. Το γενικον τιν πτοσιν τυ αυτοσ κα εκινος ζον. ενικ. κα πλιθ. αριθ. μεταχιρισκομεσ οσ χτιματικα αντονημ. Ταλα τα διχτικά ταντονιαμα κλισκονταν ομαλα. Σον πλιθ. το αρν. κα το θελκον ινε ομια.

ΛΟΡΙΣΤΑ

Τα αοριστα ταντονιαμα διλ. εινα πυ λεγνε αοριστα για προσοπα καπραματα ινε:

Ινας (αρν. κα θελκ.), εναν (υδετ.).
Κανις κα κανινας κα κανενας (αρν. κα θελκ.), κανεναν (υδετε.).
Καθαινας (αρν. κα θελκ.), καθαιναν (υδετ.).
Καπινοσ (αρν. κα θελκ.), καπιον (υδετ.).
Ο γιτενον, ι γιτενοσ (εσα), το γιτεναν.
Αλοσ, αλε, αλο.
Μονον, μονοσ, μονον

Καμποσοσ, καμποσεσα, καμποσον.

Ολοσ, ολε, ολον κ. τ. λ.

Ο ινας, ο καθαινας ο καθαινας, κλισκονταν οποσ κα το ινας κα το εναν. Ολια τα αλα κλισκονταν ομαλα οποσ τα επιθετα πυ εχνε τα ίδια κατακλιεια.

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ

Τα αναφορικά ταντονιαμα διλ. εινα πυ μεταχιρισκομεσ για να κρυνα ζον νυνεμον προσοπα καπραματα πυ καλακπαν ενεφεραμε, ινε:

Πυ για τα τρία γενι κα ακλίτων λ. χ. Ο ανθρωπον πυ ιδα . . .
Ι γνεκα πυ επεραεζεν . . . Το πεδιν πυ ερτε . . .

Ιντραν κα για τα τρία γενι λ. χ. Ιντραν θελ (αντρασ, γνεκα, πεδιν ζον ενικ. κα ζον πλιθιντικον αριθμον). Εις ετιατ. ιντιναν (ζον εν. αριθ.) λ χ. Ιντιναν (αγυρον, γενικαν, πεδιν) θελτε, επαρ κελα.

Οσοσ, οσεσα, οσον. Κλισσκατε ομαλα. Το θελκον ζον πλιθ. αριθ. κλισσκατε αμον το αρν. λ. χ. Οσι (αγυρ κα γνεκα) ινα, ας ερχον. Εχομε κα το ντο για τα υδετερα λ.χ. Το βιβλιον ντο εγορασα. Το πεδιν ντο εκαλάτζεβεν, ετον μαθιτις. Ατο το ντο ανικτιχι ζαρχεον ο οποιοσ. Εχομε κα αλο ντο (οτι) λ. χ. Ντο ιδα, λεγο. Πισον ντο θελτε κ. τ. λ.

ΙΔΙΟΠΑΘΑ

Τα ιδιοπαθα ταντονιαμα διλ. ταντονιαμα πυ μεταχιρισκομεσ οσα φορασ θα λεγομε κατ για τεμασ ινε:

Ο εαφτοσιμ, ο εαφτοσις, ο εαφτοσατ
Εγο—εμεν, εσι—εσεν, ατοσ—ατον, ατε—ατε, ατο—ατο.

Το εαφτοσιμ κλισσκατε αραιετς

Ενικ. αριθ.

Ον. ο εαφτοσιμ ο εαφτοσις ο εαφτοσατ
Γεν. τι εαφτοσιμ τι εαφτοσις τι εαφτοσατ
Ετ. τον εαφτοσιμ τον εαφτοσις τον εαφτοσατ

Πλιθ. αριθμοσ

Ον. ο εαφτοσεμμον ο εαφτοσεζεν ο εαφτοσατον
Γεν. τι εαφτοεμμον τι εαφτοσεζεν τι εαφτοσατον
Ετ. τον εαφτοεμμον τον εαφτοσεζεν τον εαφτοσατον

Το εγο —εμεν, εσι —εσεν, ατοσ —ατον κα κλισσκατε, εςσ αμαν πλιθ. αριθμον. Εμις —εμασ, εσιν —εσασ, ατιν —ατουνοσ (για ταρν. κα το θελκ. κα ατα —ατα για το υδετερον).

ΡΙΜΑΤΑ

Τα ρήματα διλ. τα λεκσις πυ φανερωνε ντο εφται (χτιζο), για ντο παθαν (βρεχυμε), για σα πιον καταστασιν εν το υποκιμενον (ζο) εν το παραπαν ασ αρχεον τελεικον τιν γλωσαν. Εχομε αμαν κε ασα κσενα γλωσας αρκετα πυ επικαματα τεμετερα κε χωρις εκινα κι γινομες ατορα λ. χ. κομυλιαζο (λατινικον), γιαραεβο (τυρκικον), πρινιμαρο (ρουσικον). Σιμ. Ασα κσενα ριματα πυ εχομε τα παραπαν εν ασο τυρκικον τιν γλωσαν. Εφκολα κανενας εγρικατο, γιατι πολα χρονια εζισαμε με τι τυρκικα. Για τεμας αμαν ολια ατα εν ατορα ατοσον κσενα, οσον ενε κσενα για τον ρουον τα λεκσις: Γεογραφια, φυσικα, γεωμετρια, κ.τ.λ. Κε αμον ντο κεχομε εμικ δικεομαν να λεγομε το ρουον για ταλτς τεβροπεις πυ μεταχρισκονταν ατα τα λογια: „Σταθεστεν ατικες μι κρυτεν, ατα τεμετερα εν; πετενεσιν τισετερα“ . Για τον ιδιον λογον κεσσ κανικ δικεομαν να λειμας: „Ατα τα λογια ντο λετεν τυρκικα, για ρουσικα εν, πετεν τα ρομεικασον“. Οσα λογια ο λαος εχονεπεσεν διλ. εβαλενατα σε κινε το καλυπ κε ι παραπαν λεγνατα, τεκινυ ενε. Αν θαρχινομε να αραεδομε δικεοματα ιδιοχτισιας κε σα λεκσις, πολα πυ εβαρυμε γινισια τεμετερα, θα εβγενε κσενα, επιδι κε κανενας λαος κεζικεν απομονομενος αμον τον Ροβινσον Κρουζο κεναν νισιν. Εζικεν περικιχλομενος ασ αλτς τι λαος κε επιρεασεν σε κινυς, αλα κε επιρεαστεν ασεκινυς. Κε ι επιδρασι ατω φανερωτε κε σιν γλωσαν.

Σα ριματα διακρινομε: 1. μορφας (αλote ελεγανατα φονας) 2. χρονος 3. τροπος. (αλote ελεγανατα ενκλισια). 4. προσοπα 5. αριθμος.

Μορφας εχομε διο: α) το ενεργητικον τιν μορφιν κε β) το παθητικον τιν μορφιν.

Τα ριματα πυ τελονε σο προτον ενικον προσοπον τενεσσοτα σε ο ενε σο ενεργητικον τιν μορφιν κε κορτα λεγοματα ενεργητικα.. Ολια αμα ενεργητικα σο νομιν κινε λ.χ. ιπαρχο. Πολα ομοσ ασατα φανερωνε πως το υποκιμενον ενεργι λ.χ. εσκίζο. ραφο, κλοθο, πλεκο, τρεχο κ.τ.λ.

Τα ριματα πυ τελονε σο προτον εν. πρ. τενεσσοτα σε ομε κε υμε ενε σο παθητικον τιν μορφιν κε κορτα λεγοματα παθητικα. Λεομε κιατα πα παθητικα, επιδι κε πολα ασατα ακομαν κιατορα φανερωνε πως το υποκιμενον κατ παθαν λ.χ. βρεχυμε, εσονιυμε, τιριανιυμε κ.τ.λ. Εχομε αμιν ριματα παθητικα πυ κε φανερωνε παθημαν, αλα ενεργιαν λ.χ. εργαζομε. Αλα φανερωνε καταστασιν λ.χ. στρεχυομε.

Ι πρακι το παθημιν κι γινταν παντα σον ιδιον κερν; γιατατο κε σο ριμαν διακρινομε διαφορα χρονος. Τα χρονος κირιος ενε τριη: 1. Το ατοριζνον 2. Το μελυμενον κε 3. Το περαζμενον.

Το ατοριζνον εν εκινο πυ φανερον πως ι πρακι, για το παθημαν γινετα τιν στιγμιν πυ καλατζεδομε κε λεγοματο με ταρχεον τονομαν. Ενεσσοτας λ.χ. γραφο, δεβαζο, τραοδο, πιασκυμε, εσκυομε κ.τ.λ. κε σον χρονον τον ενεσσοταν

Το μελυμενον διλ εκινο πυ φανερον πως κατ πυ κεγεντον ακομαν, θα γινετα. Σκιματιζοματο ασον ενεσσοταν κε μεναν θα κε λεγοματο με ταρχεον τονομαν μελοντας. Τα ριματα πεγραπτα κιαλ ακαν αμον ντο θα εαλομε εμπροστατον το θα, θα γινταν μελονταδες. λ.χ. θα γραφο, θα δεβαζο, θα τραοδο, θα πιασκυμε, θα εσκυομε κ.τ.λ.

Ι γλωσικον εναν μελονταν εσσ; αντιθετα με το κατομερικον πυ εσσ διο: τον εκσακολοθεικον κε τον στιγμικον.

Περαζμενα χρονος εχομε τεσσορα: τον περατατικον, τον αοριςτον, τον παρακιμενον κε το υπερντελικον.

Ο παρατατικος (ας αρχεον τιν λεκσιν παρατινο=μακρινο) φανερον πως εναν πρामαν εγινυτον αδιακοπα λ.χ. εγραφα, εδεβαζα, επιασκυμ, εσκυομ κ. τ. λ.

Ο αοριςτον (αρχεον λεκσιν σιμεν πως κι οριζ) κε λεγ ποτε εγεντον ι πρακι, για το παθημαν. Καποτε εγεντον. Κε πολα πα κεκρατεσεν. λ. χ. εγραπτα, εδεβασα, επιαστα, εσκικγα (ολια ατα καποτε εγενταν κε επερασαν.)

Περαζμενα χρονος ενε κε ο παρακιμενον κε ο υπερντελικον. Ατα αμαν σο ενεργητικον τιν μορφιν κσαι κινε. Ενε μονον σο παθητικον. Σκιματιγονταν με το βουδιτικον ριμαν ιμε. Ο παρακιμενον φανερον πως ι δυλια πολα κεν ασ εγεντον κε ετελιεσεν λ.χ. ιμε γρσμενος, ιμε δεβαζμενος ιμε πιαζμενος, ιμε εσκικμενος. κ. τ. λ. Κε ο υπερντελικον φανερον πως ι δυλια εμπροστα εγεντον κε ετελιεσεν λ.χ. εμ γραμενος, εμ δεβαζμενος, εμ εσκικμενος κ. τ. λ. Σιν γλωσανεμον διακρινομε εκς τροπος σα ριματα: α) Το οριςτικον τον τροπον διλ. τον τροπον πυ οριζομε (διλ φανερονε, καθαρια) ντεφται, ντεπικεν, για ντο θεφται το υποκιμενον λ. χ. γραφο: εγραφα, θα γραφο. β) Τον υποταχτικον τον τροπον διλ. τον τροπον πυ δικ ντο εν υποχρεομενος να εφται κανικ λ. χ. ιπατον να γραφ. γ) Το προσταχτικον τον τροπον διλ τον τροπον εκινον πυ με ταχρικυμες κირιος ονταν θελομε να προσταζομε, να παρακαλυμε, για να τρωτεβομε ταλυνος σιν δυλιαν. λ.χ. γραπσον, δεβασον, ας δεβαζνε κ.τ.λ. δ) Το υποθετικον τον τροπον διλ τον τροπον εκινον πυ φανερον πως ι δυ-

λια θα εγινωτον, αν ιχαμε καπιον βοιδιαν λ.χ. θα εγραφα, αν ιχα μελαν κε χαρτιν. Θα εδεβαζα, αν ιχα χαρτιν κε κερν κ.τ.λ. ε) Το εφχτικον τον τροπον διλ. τον τροπον πυ φανερν προς το ιποκιμενον κεικειν τιν δο-
λιαν, εθελνεν αμαν νεφταιατο λ.χ. ας εγραφα, ας εδεβαζα, ας επιασκυμ, ας εςκωμ κ.τ.λ. ζ) Το απαρεμφατον λ. χ. το να γραφο, το να χορεβο κ.τ.λ.

Σα ριματα διακρινομε κε τρια προσοπα; προτον, δεφτερον κε τριτον; λ.χ. γραφο (εγο), γραφς (εσι), γραφ (εκινος).

Διακρινομε κε διο αριθμοι: ενικον κε πλιθιντικον λ.χ. γραφο, γραφς, γραφ (εν. αρ.) γραφομε, γραφετε, γραφνε (πλ. αρ.).

Οκσιτονα κε παροκσιτονα ριματα

Τα ριματα χοριζοματα αναλογα με τον τονον πυ περνε σο προτον εν. προσοπον τενεστοτα σο ενεργητικον τιν μορφιν. Αν τονικωνταν εν λιγυσαν, ονομαζοματα οκσιτονα λ.χ. πολεμο, κσερετο κ.τ.λ. Αν τονικωνταν εν παραλιγυσαν, ονομαζοματα παροκσιτονα λ.χ. δουλεβο, πλεκο, πεδεβο κ.τ.λ.

Το αλαγμαν τι ριματιον αναλογα με το προσοπον κε τον αριθμον ονομαζοματο σκιματιζμον.

Βοιδιτικα ριματα

Τα ριματα εχο κε ιμε βοιδον να σκιματιζνε τα ριματα καπια χρο-
νοσατον (τον παρακιμενον κε ιπερσινιελικον) κε γιατατο λεχωνταν βοι-
διτικα ριματα.

Πριν να δικομε προς σκιματιωνταν τα ριματα, ας δικομε αδχα προς σκιματιωνταν τα ριματα ιμε κε εχο

Ενεστοτας

Ιμε, ικε, εν, ιμες, ιζνε, ινα. | Εμ (εμνε), ες, ετον, εμες, εζνε, εσαν
εχο, εις, ες, εχομε, εςετε, εχνε | ιχα, ιςες, ιςεν, ιχαμε, ιςετε, ιχαν

Τα παροκσιτονα ριματα σκιματιωνταν αραιετς.

Παραταικος

Ενεργητικον μορφι

Ενεστοτ.	Οριστικον		Αοριστος	Ιποταχτικον
	Μελοντας	Παρατατ.		
γραφ (ο)	θα γραφο	εγραφα	εγραψα	να γραφ (ο)
γραφς	θα γραφς	εγραφες	εγραψες	να γραφς
γραφ (ι)	θα γραφ	εγραφεν	εγραψεν	να γραφ (ι)
γραφομε	θα γραφομε	εγραφαμε	εγραψαμε	να γραφομε
γραφετε	θα γραφετε	εγραφετε	εγραψετε	να γραφετε
γραφνε	θα γραφνε	εγραφαν	εγραψαν	να γραφνε

Ιποθετικον

Προσταχτικον	Παρατατ.	Αοριστος
ας γραφ (ο)	θα εγραφα	θα εγραψα
γραφσον	θα εγραφες	θα εγραψες
ας γραφ (ι)	θα εγραφεν	θα εγραψεν
ας γραφομε	θα εγραφαμε	θα εγραψαμε
γραφστεν	θα εγραφετε	θα εγραψετεν
ας γραφνε	θα εγραφαν	θα εγραψαν

Εφχτικον

Παρατ.	Παρακιμενος	Απαρεμφατον
ας εγραφα	ας ιχα γραψνε	το να γραφ (ο)
ας εγραφες	ας ιςες γραψνε	το να γραφς
ας εγραφεν	ας ιςεν „	το να γραφ
ας εγραφαμε	ας ιχαμε γραψνε	το να γραφομε
-ας εγραφετε	ας ιςετε „	το να γραφετε
ας εγραφαν	ας ιχαν „	το να γραφνε

Σιμιλοματα σα χρονυς τοριστικυ τροπου

Το προτον εν. προς. τενεστοτα λεχτετε κε με τιν καταλιξις ο κε χορις τιν καταλιξις. Με τιν καταλιξις λεχτετε, ονταν ακλυθα λεκς πυ αρχιζ με τριμενον φτονκον λ. χ. γραφο καλα, γραφο πολα, γραφο ροστα κ. τ. λ. Αμαν ονταν το ριμαν ακλυθα ι αντονιμια ατος ι καταλι-
κςι ο τι ριματι παραλιπτετε λ. χ. γραφατον (εγο) να ερτε. Γραφιατς (εγο) να ερχον. Κε ραικον περιπτοσιν κε περδεφτετε το α. προσοπον με το γ. πρ. τεν. αρ. επιδι κε το τριτον πρ. ραικον στιγμιν περ το χα-
μενον τιν καταλιξιςιναθε το ι πυ προφερτετε ος διφτον κος με το κατοπι-
νον πατριφτον λ. χ. Γραφατον (εγο) να ερτε κε γραφιατον (εκινος) να ερτε. Γραφιατς (εγο) να ερχον κε γραφιατς (εκινος) να ερχον.

Οποσ ιπαμε κιαλοπαν ο μελοντας σκιματιετε με τον ενεστοταν κε το θα. Κανεναν δικοχλιαν κε παρυσιαζ ρον σκιματιζμονατ λ. χ. γραφο (ενεστ.), θα γραφο (μελοντας).

Σον παρατατικον κε ρον αοριστον ελεπομε εμπροστα εν ριζανατων εναν παραπαν φτονκον, τον ε. Ατο το ε το παραπαν ιςενατο κε το παλεον ι γλοσαμον κε ελεγνατο αφκςιςιν (τράνιγμαν). Αετς πα θα λε-
γοματο κε μς. Ι αφκςιςι ατο σο διμοτικον τιν γλοσαν κςεδοι εχαθεν ας ολια τα ιπερδςιλαβα ριματα. Επεμνεν μονον ρα διςιλαβα λ. χ. ερεχο, εβρεχα. Πεζο επεζα κ. τ. λ. Κε ρατα αμαν χατε ρον πλιθ. αριθ. επιδι

και ο τόνος ρυζ καλο τιν ειλαδιη λ. χ. εγράφωμε (διμ) γιατατο κε εκιν
το ε κι λεγνατο. Λεγνε μονον γραφωμε χωρις ε. Εμεις αμα το ε τονι-
ζομε γιατατο κε το ε ι αφκισι ζολια κες επεμνεη κε χωρις ατο κι λε-
γομε καμιαη νια τον παρατατικον, νια τον αοριστον.

Το παλεον ι γλωσσαμυη ιχεν διο λογην αφκισινι το ειλαβικον κε
το χρονικον. Σιλαβικον ελεγαν εκινο τιν αφκισιν πυ επερισεθεν εναν
ειλαβιν λ. χ. βρε-χο, ε-θρε-χα. Ι αφκισι ε περισεθ κε τα ειλαδας τι
λεκσις. Χρονικον αφκισιν ελεγαν τιν αφκισιν οπω ειλαδας κειπερισε-
θαν, αμην το θραχιν (κοντον) το ασιφτον εγινοτον σον παρατατικον
μακριν λ. χ. το α κε το ε εγινοσαν η Το ο εγινοτον ω. Αγαπω ηγα-
πων. Ερεθνω ηρεθων κ.τ.λ. Το ποντικον ι γλωσα ειπλακειη απομνα-
ρια ασο χρονικον τιν αφκισιν. Λεγομε κατα κανονα: αχπανο εχπανα,
ασιφω εσιφια, αχπαραζο εχπαραζα κ. τ. λ. Ενοιτε ποσ μονον τα
ριματα παρχινον ασο α σον παρατατικον περνε αφκισιν κε γινταν ε.
Οσα ινε με το ε αετ: πα απομνε. Ι γλωσσαμυη ειπλακειη κε τιν αφκισι
σιν πυ εγινοτον απε: σιν λεκσιν; εσοθεν οπος ελεγνατα. Ι εσοθεν αφ-
κισι εγινοτον κε γινετε κε σαιμερον σα ριματα πυ εχνε εμπροστατην
προθεμην (προβαλμην). Κε σικα περιπτωσια περ μαλιστα ι γλωσσαμυη
τιν αφκισιν κε εσοθεν κε εκσοθεν (κιοποπεσ κιοπεκεσ). Αποφεβο, επε-
φιγα. Αποχερεπιζο, επεχερεπιζα. Αποχαντιβλομε, επεχαντιβλοβα.
Απαντο, επεντεσα. Απομνεο, επεμνεα. Σα κικιη ατατα ενεσπαλθεν ι
εσοθεν αφκισι οσ αφκισι κε επεμνεη κε σον ενεστοταν λ. χ. επιδγαλο
(ασο αποβαλο επεδγαλα).

Κακια παλιν προβαλματα ενεσπαλθεν οσ προβαλματα κε εκι πυ
ιν ενομνεα με τα ριματα λογαριασκονταν αχοριστα ασο θεμην κε λεγο-
ματα χωρις εσοθεν αφκισι μονον με εκσοθεν αφκισιν λ. χ. καταφερο εκπα-
ταφερα. Αλα παλιν χωρις εσοθεν κε εκσοθεν αφκισιν λ. χ. ιπομνεο,
ιπομνεα, ιποφερο ιποφερα, κ. τ. λ. Αφκισιν περνε ο παρατατικον κε ο
αοριστον. Ο αοριστον εσς τα καταλικια τι παρατατικη κεναν σ παραπαν
λ. χ. εγραφα παρατ., (εγραψα) εγραψα ο αοριστοσ. Οκυ εν φ κε σ
σιν γλωσσαμυη εδικσαμε κιαλαπαν ποσ το φ γινετε π γιατι ταχια κσα-
κολυθικια κ ταριζνε με κσακολυθικον, αλα με στιγμακον.

Σιμοματα για ταλα τα τροπουσ.

Το κριστερον ο τροπουσ εν το οριστικον. Ταλα τα τροπουσ κκεδον
καταλικια τεκινετερα κεχνε. Εχνε τα καταλικια τοριστικη τροπου. Για
τον σιματιζμονατον μεταχριστικησ τε βουθικια τα λεκσις να, θα, ας,
λ. χ. Το ιποταχτικον ο τροπουσ σιματιζε με τι λεκσιν να κε τον ενε-

στοτα τοριστικη λ. χ. να γραφο. Το προσταχτικον ο τροπουσ σιματιζε
ασον ενεστοταν κεναν τοριστικη κε τιν λεκσιν ας λ. χ. ας γραφο.
Εκτερεσιν ερται σον σιματιζμον το θ. προσ. τεν. κε πλιθ. αριθμυ πυ
σιματιζε μονολεχτικα κε με τιν καταλικσιν τοριστικονσ ταρχευ. Το
θ. προσ. τεν. αριθ. μαλιστα εν ολοσ διολυ διαφροστικον ασο διμοτικον.
Τεμετερον εν ι καταλικι ον κε το διμοτικον ε. Παραβαλον γραψον κε
γραψε. Σον ιποθετικον τον τροπουσ εχομε διο χρονυσ τοριστικη τροπου
τον παρατατικον τον αοριστον με το θα λ. χ. θα εγραφα, θα εγραψα. Σον
παρατατικον τον ιποθετικον τιν ιποθεσιν εφταμε με κηπιον βεβοσιταν
λ. χ. θα εγραφα διλ. επορνα να εγραφα, αν ιχα τα χριζόμενα. Σον
αοριστον τον ιποθετικον τιν ιποθεσιν εφταμε με κηπιον αβεβοσιταν
λ. χ. θα εγραψα. Ιμε σα διχοτα εγραψα γιοκσα κεγραψα. Το εφχι-
κον ο τροπουσ σιματιζε με τον παρατατικον τοριστικη κε τα λεκσια
ας λ. χ: ας εγραφα. Το εφχικον ο τροπουσ εσς κε παρακμικον πυ
σιματιζε περιφραστικη: με το ας κεναν τον παρατατικον τι ριματι εχο
κε τον αρχεον παρακμικονσ ταπχεμφατο λ.χ. ας ιχα γραπνε (κε γρα-
πνε). Ι καταλικι νε, ινε, κε ανε, ινε ταρχευ απχεμφατο.

Το απχεμφατον σιματιζε με τον ιποταχτικον τροπουσ κε το
αρθρον το λ. χ. το να γραφο κ.λ.

Παθικον μορφι

Ενεστοτασ	Μελοντασ	Παρατατ	Αοριστοσ	Παρακμ.
γραφωμε	θα γραφωμε	εγραφομ	εγραφα	ιμε γραμεινοσ
γραφκετε	θα γραφκετε	εγραφκεσ	εγραφκετεσ	ις "
γραφκετε	θα γραφκετε	εγραφκετον	εγραφκετεν	εν "
γραφωμεσ	θα γραφωμεσ	εγραφωμεσ	εγραφωμεσ	ιμεσ γραμεινοσ
γραφκενε	θα γραφκενε	εγραφκενεσ	εγραφκετεσ	ινε "
γραφκονταν	θα γραφκονταν	εγραφκονταν	εγραφκονταν	ινε "

Ιποσεντελ.	Ιποταχτικον	Προσιαχτικον	Ιποθεικωσ.	Παρατ.
εμ γραμεινοσ	να γραφωμε	ασ γραφωμε	θα εγραφομ	
εσυν ι εσ	να γραφκετε	ασ γραφκετε	θα εγραφκεσ	
εσιν	να γραφκετε	ασ γραφκετε	θα εγραφκετον	
εμεσ γραμεινοσ	να γραφωμεσ	ασ γραφωμεσ	θα εγραφωμεσ	
ενε	να γραφκενε	ασ γραφκετεσ	θα εγραφκενε	
εσαν	να γραφκονταν	ασ γραφκονταν	θα εγραφκονταν	

Ιποθ. αοθ. Εφχτ. Παρατ. Εφχτικ. Παρακ. Απαρεμφατον
 θα εγραψα ας εγραφωμ ας ιχα γραφτινε το να γραφωμε
 θα εγραφτες ας εγραφως ας ισσεσ „ το να γραφχεσ
 θα εγραφτεν ας εγραφωτον ας ισσειν „ το να γραφχετε
 θα εγραφταμε ας εγραφωμεσ ας ιχαμε γραφτινε το να γραφωμεσ
 θα εγραφτετεν ας εγραφωζνε ας ισσετε „ το να γραφχεζνε
 θα εγραφταν ας εγραφωσαν ας ιχαν „ το να γραφωχταν

ΟΚΕΙΤΟΝΑ ΡΙΜΑΤΑ

Ενεργητικον μορφη

Ενεστωτας

Παρατατικος

α) τιπος αγαπο β)τιπος κρατο α)τιπος αγαπανα β) τιπος ας εκρατνα
 αγαπασ κρατισ αγαπανες εκρατνες
 αγαπα κρατι αγαπανεν εκρατνεν
 αγαπωμε κρατωμε αγαπαναμε εκρατναμε
 αγαπατεν κρατιτε αγαπανετεν εκρατνετε
 αγαπων(ε) κρατων(ε) αγαπαναν(ε) εκρατναν(ε)

Αοριστος

Προσταχτικος τροπος

α) τιπος αγαπεσα β)τιπος εκρατεσα α)τιπος ας αγαπο β)τιπος ας κρατο
 αγαπεσεσ εκρατεσεσ αγαπα κρατ
 αγαπεσεν εκρατεσεν ας αγαπα ας κρατι
 αγαπεσαμε εκρατεσαμε ας αγαπωμε ας κρατωμε
 αγαπεσετεν εκρατεσετε αγαπατε κρατεστεν
 αγαπεσαν εκρατεσαν ας αγαπων(ε) ας κρατουμε

Ολια ταλα τα χρονουσ κσιματιωνταν ομαλα ας αρχικα: τον ενεστω-
 ταν, τον παρατατικον κε τον αοριστον.

Ο παρατατικον εμπροστα ασο σινιθιζμενον τιν καταλιξινατ το α
 περ εναν προσφριμαν: το ν.

Ο αοριστον εμπροστα ασο σινιθιζμενον τιν καταλιξινατ το σα περ-
 το ε το η ταρχεον.

ΟΚΕΙΤΟΝΑ

Παθητικον μορφη.

α. τιπος

Ενεστωτας Παρατατικος Αοριστος Προσταχτικη
 αγαπιωμε αγαπιωμ αγαπεθα ας αγαπιωμε
 αγαπιεσε αγαπιωσ αγαπεθεσ αγαπεθ
 αγαπιετε αγαπιωτον αγαπεθεν ας αγαπιετε

αγαπιωμεσ αγαπιωμεσ αγαπεθαμε ας αγαπιωμεσ
 αγαπιεζνε αγαπιωζνε αγαπεθετεν αγαπεθεστε
 αγαπιωνταν αγαπιωσαν αγαπεθαν ας αγαπιωνταν

β. τιπος

<i>Ενεστωτας</i>	<i>Παρατατικος</i>	<i>Αοριστος</i>	<i>Προσταχτικη</i>
κιωμε	εκιωμ	εκιμεθα	ας κιωμε
κιωσε	εκιωσ	εκιμεθεσ	κιμεθ
κιωτε	εκιωτον	εκιμεθεν	ας κιωατε
κιωμεσ	εκιωμεσ	εκιμεθαμε	ας κιωμεσ
κιωζνε	εκιωζνε	εκιμεθετεν	κιμεθεστεν
κιωνταν	εκιωσαν	εκιμεθαν	ας κιωνταν

Ολια ταλα τα χρονουσ κσιματιωνταν ομαλα ας αρχικα.

Μερικα ανομαλα ριματα

<i>Ενεστωτας</i>	<i>Παρατατ.</i>	<i>Αοριστος</i>	<i>Ενεστωτ.</i>	<i>Παρατατ.</i>	<i>Αοριστος</i>
1) Ακωσ	εκωσ	εκωσ	2) βαλο	εβαλνα	εβαλα
ακωσ	εκωσεσ	εκωσεσ	βαλιτς	εβαλνεσ	εβαλεσ
ακωι	εκωεν	εκωεν	βαλ	εβαλγεν	εβαλεν
ακωμε	εκωαμε	εκωαμε	βαλωμε	εβαλναμε	εβαλαμε
ακωτε	εκωατεν	εκωατεν	βαλετεν	εβαλνετε	εβαλετε
ακωγνε	εκωαν(ε)	εκωαν(ε)	βαλνε	εβαλναν(ε)	εβαλαν(ε)

3) Διγο	εδινα	εδωκα	4) ελεπο	ελεπα	ιδα
δις	εδινεσ	εδωκεσ	ελεπισ	ελεπεσ	ιδεσ
δι	εδινεν	εδωκεν	ελεπι	ελεπεν	ιδεν
διγωμε	εδιναμε	εδωκαμε	ελεπομε	ελεπαμε	ιδαμε
διτε	εδινετεν	εδωκετεν	ελεπετε	ελεπετεν	ιδετεν
διγνε	εδιναν(ε)	εδωκαν(ε)	ελεπνε	ελεπαν(ε)	ιδην(ε)

5) εβριχο	εβρικα	εβρα για ιβρα	6) ερχωμε	ερχωμ	ερβα
εβρικσ	εβρικεσ	εβρεσ	ερχεσε	ερχυσ	ερβεσ
εβρικ	εβρικεν	εβρεν	ερτε	ερχυτον	ερθεν
εβριχωμε	εβρικαμε	εβραμε	ερχωμεσ	ερχωμεσ	ερβαμε
εβρικετε	εβρικετεν	εβρετεν	ερχεζνε	ερχυζνε	ερβετε
εβρικνε	εβρικαν(ε)	εβραν(ε)	ερχωνταν	ερχυσαν(ε)	ερβαν(ε)

7) εφταγο	επινα	επιχα	8) θελο	εθελνα	εθελεσα
εφτας	επινες	επικες	θελεις	εθελνες	εθελεσες
εφται	επινεν	επικεν	θελ	εθελνεν	εθελεσεν
εφταμε	επιναμε	επικαμε	θελομε	εθελναμε	εθελεσαμε
εφτατε	επινεσεν	επικατεν	θελεσεν	εθελνεσεν	εθελεσεσεν
εφταγνε	επιναν(ε)	επικαν(ε)	θελνε	εθελναν(ε)	εθελεσαν(ε)
9) καθυμε	εκαθυμ	εκατσα	10) κρο	εκεγα	εκαπσα
καθεσε	εκαθυς	εκατσει	κροεις	εκεγεσ	εκαπσει
καθετε	εκαθυτον	εκατσειν	κροι	εκεγεν	εκαπσειν
καθυμεσ	εκαθυμεσ	εκατσειαμε	κρομε	εκεγαμε	εκαπσειαμε
καθεζνε	εκαθυζνε	εκατσεισεν	κροσει	εκεγεσει	εκαπσεισει
καθουνταν	εκαθυσαν	εκατσειαν	κρογνε	εκεσαν	εκαπσειαν
11) κλειο	εκλει(γ)α	εκλαπσα	12) κρουο	εντυνα	εντοκα
κλεις	εκλειεις	εκλαπσει	κρουοεις	εντυνει	εντοκει
κλει	εκλειεν	εκλαπσειν	κρουι	εντυνεν	εντοκειν
κλειομε	εκλειαμε	εκλαπσειαμε	κρουομε	εντυναμε	εντοκειαμε
κλεισεν	εκλειεσεν	εκλαπσεισεν	κρουισεν	εντυνεσεν	εντοκεισεν
κλεισνε	εκλειαν(ε)	εκλαπσειαν(ε)	κρουισνε	εντυνισνε	εντοκειαν(ε)
13) λεο	ελε(γ)α	ιπα	14) παγο	επεγνα	επιγα
λες	ελεεις	ιπει	παεις	επεγνε	επι(γ)ει
λει	ελεεν	ιπειν	παι	επεγνεν	επιεν
λεομε	ελεαμε	ιπαμε	παμε	επεγαμε	επι(γ)αμε
λεσεν	ελεεσεν	ιπεισεν	πασεν	επεγνεσεν	επιγισεν
λεσνε	ελεαν(ε)	ιπειαν(ε)	πασει	επεγνισαν(ε)	επιγισαν(ε)
15) περα	επερνα	επιρα	16) στεχο	εστεκα	εσταθα
περσι	επερνε	επιρσει	στεχοεις	εστεκει	εσταθει
περ	επερνεσεν	επιρσειν	στεχο	εστεκεσεν	εσταθεισεν
περομε	επερναμε	επιραμε	στεχομε	εστεκαμε	εσταθειαμε
περσει	επερνεσεν	επιρσεισεν	στεχοσει	εστεκεισεν	εσταθεισεν
περνε	επερναν(ε)	επιραν(ε)	στεχοσει	εστεκεισεν	εσταθεισεν
17) πινο	επινα	επα	18) εσερμι	εσερμι	εχαρμ
πινει	επινεις	επει	εσερμεις	εσερμεις	εχαρμεις
πιν	επινεν	επειν	εσερμεις	εσερμεις	εχαρμεις
πινομε	επιναμε	επαμε	εσερμεις	εσερμεις	εχαρμεις
πινισεν	επινεσεν	επεισεν	εσερμεις	εσερμεις	εχαρμεις
πινισνε	επινισαν(ε)	επειαν(ε)	εσερμεις	εσερμεις	εχαρμεις

19) τρογο	ετρογα	εφαγα	20) φεβο	εφεθα	εφιγα
τρος	ετροει	εφαι	φεβεις	εφεθει	εφι(γ)ει
τροι	ετροειν	εφαιεν	φεβει	εφεθειεν	εφι(γ)ειεν
τρο(γ)ομε	ετρογαμε	εφαγαμε	φεβομε	εφεθαμε	εφι(γ)αμε
τροσεν	ετροεισεν	εφαισεν	φεβεισεν	εφεθεισεν	εφι(γ)εισεν
τρογνε	ετρογαν(ε)	εφαγαν(ε)	φεβεισεν	εφεθεισεν	εφι(γ)εισεν
21) φερο	εφερα	ενκα	φεβεισεν	εφεθεισεν	εφι(γ)εισεν
φερει	εφερει	ενκει	φεβεισεν	εφεθεισεν	εφι(γ)εισεν
φερ	εφερειν	ενκειν	φεβεισεν	εφεθεισεν	εφι(γ)εισεν
φερομε	εφεραμε	εικαμε	φεβεισεν	εφεθεισεν	εφι(γ)εισεν
φερεισεν	εφερασεν	εικεισεν	φεβεισεν	εφεθεισεν	εφι(γ)εισεν
φερνε	εφεραν(ε)	εικαν(ε)	φεβεισεν	εφεθεισεν	εφι(γ)εισεν

ΑΚΑΙΤΑ ΜΕΡΙ ΤΙ ΛΟΓΥ

Προθεματα

Τακτικά τα λέξεις που εμπνεε εμπροστα σαλα τα λέξεις λεχονταν προθεματα.

Σιν γραφινεμυν ολα τα προθεματα σκεδον ινε ας αρχεον τελινικον τιν γλοσαν λ. χ. αντι, προς, κατα κ. τ. λ. Ινε αμα κε προθεματα νεα λ. χ. εκσον.

Εκινα πυ ινε ας αρχεον τελινικον τιν γλοσαν, αλα ινε αεισ οπος εσαν κι ατοτες λ. χ. κατα; κε αλα παραλαγμενα λ. χ. για (απο, δια). Σιλον τα σινιθιζμενα τα προθεματα σο ρομεικον τιν γλοσαν ινε:

1 Το απο με διο μορφας α) Απο οπος ελεγανατο κε σαρχεον τιν γλοσαν ος στεριτικον λ. χ. Δελιαζο αποδελιαζο. Φολιαζο, αποφολιαζο. Φυρκοιο, αποφυρκοιο. Κλοθο, αποκλοθο. Φυμιζο, αποφυμιζο. Χολιαζο, αποχολιαζο. Ιπα, επιπα. (το ε αδακα εν αφκισι).

Κιαρ το μαρσερ ντεσιρθιανε κινε ναποστομοτε κε το χαλκον ντεπεσθιανε κινε ναποκολοτε κε το τραπεζιν ντεπεσαν κινε ναποκαρφοτε.

(Ταφρελαφον λαικα τραοδια;).

β) Το απο παραλαγμενον ος ας παντα με το αρθρον λ. χ. ασο σπιτ (απο το σπιτι), ασι μανασιμ μερεαν (απο τις μανας μν το μερος), ασα κσιλα εφταμε μοπιλα (απο τα κσιλα εφταμε μοπιλα). Το απο αδακα αν κε παραλαγμενον με τιν μορφιν ας ες ταρχεον τιν σιμασιαν Λεοματο ας εμπροστα ασα αρθρα κε ταυτονομιαι λ. χ. ασον πατεραμ ασιν θαλασαν, ασο χοριον, ας εμα, ας εσα, ας εκινεταρα κ. τ.

Με ταρχεον την σημασιαν κε την μορφιν το απο λεχεται μπροστα ας επιριματα λ. χ. *γραδα, απακι, απολιγον, απο πολα, αποβραδι, απο-πορνο, αλα κε ας οπερτε, ας αροπερτε, ας αροπερτε κ.τ.λ.*

2. Το εις ταρχεον με εναν μορφιν ζ. Το ζ ατο εμπεν σο ετια-κτιον την πτοσιν εμπροστα σαρθρα κε διεσ: το τ ταρθρα λ. χ. *σον υρανον (αντι στον υρανον) σιν γιν (αντι στην γιν), σο χομαν (αντι στο χομαν).* Κε εμπροστα σαντονομιας λ.χ. *σαλυου (αντι σταλυου), σεμετερα, (αντι στα εμετερα), σεεεεεεεε (αντι στα εεεεεεε)* κτλ.

Το ζ εις ταρχεον την σημασιαν.

3. Το κατα με ταρχεον την μορφιν κε την σημασιαν. λ.χ. *Κατα κε την γνομιασ ερεπ να γινετε. Τερεν κεπαρ κατα κε την γνομιασ ειντροφον κτλ.*

4. Το αντισ λ.χ. *Αντισ εμεναν ας παι εκινος. Αντι ο ιδιον να ερετε, εριλεν ταλτε.*

5. Το προς λ.χ. *προς εμεναν ατο πα καλον εν.*

6. Το μετα με διο μορφας: *μετ (μπροστα σιν λεξιν παρχινα με ατριφτον). λ.χ. Έλα μετεμας. Ας παι κιατο μετεκινω. β) μετα κε με λ.χ. Μετα κανεναν κι τεριαζ (κε με κανεναν κι τεριαζ). Σιμεν κε σα διο τα περιπτωσια ενταμαν.*

7. Το για; το αρχεον δια με διο μορφας κιατο α) *γιατ λ.χ. Γιατα-μεναν κεν ατο β) για λ.χ. Το γραμαν εν για τον Κοστιν. Επιλακεν ταρχεον την χρισταθε.*

8. Αναβα κε εκσον. Εγχε κκεδον κε τα διο το ιδιον την σημασιαν. λ.χ. *Αναβα εμεν. ολ ι αλ εσαν σιν εινεδριασιν. Επορομε αμαν να λεγομε. Εκσον εμαν ολ ι αλ εσαν σιν εινεδριασιν. Αναβα ολια ατα τα προθεματα πυ σον λογον λεχονταν χοριστι, εχομε κε προθεματα πυ μοναχα κι λε-χονταν, αλα παντα ινε ενομενα με ταλα τα λεχσις. Κιατα ινε ολια τα προθεματα, πεπεμνανεμας ασο αρχεον την γλωσαν*

δια λ.χ. διαφερο, διαχοριζο κτλ

περι λ.χ. περιπεζο, περιστασι.

σιν » ειντροφοσ, εινελχον.

επι » επιθεκταζμενος, επαναστασι.

ιπο » ιποχρευμε, ιπογραφο.

εν » ενγαλο, εμπενο (εμβενο).

μετα » μεταπιτεθο, μεταβαλουμε.

παρα Με τρια σημασις α) το παρα=ιπερ λ.χ. παραφαγα, παρε-δεδα, παρεριγασα, παρεχτελεσα.

Σι Δεσπινισιμ την αβλιαν τραπεζια γυρεμενα.

Ιντεσιν ελαρεπινασεν, ας παι εκι, να τροι.

Σι Δεσπινισιμ την αβλιαν πεγαδια τιζεμενα.

Ιντεσιν επροεδιπασεν, ας παι εκι να πινη.

Σι Δεσπινισιμ την αβλιαν κρεβατια ιν ετρομενα

Ιντεσιν επαρενεστακεν, ας παι εκι κιατε.

(Ι Δεσπινισιμ: λαικα τροδιας).

β, παρα= σωμα λ.χ. παραβαλο, παραφερο, παρεβγαλο, κτλ. Με το παρα φανερομε κε λιφτασεαν. λ.χ. Ι ορα δωδεκα παρα κροτον.

ΕΠΙΡΙΜΑΤΑ

Κε τα επιριματα, ταχλιτα λεχσις πυ προσδιοριζνε τα ριματα, ινε κκεδον ολια ας αρχεον τελεικον την γλωσαν κε ινε:

Επιριματα τοπικα: *Αδα, ακι, αδακα, ατυ, ατυκα, ατοκεκα, αλυ, αλυκεκα, ανθεν, απανκεκα, αποκαθενκιαν, πυ, πυθεν, εμπροστα, εμπρι, οπισ, δεκσσια, ζεθρια, ολοερα, αντικρι, περαν, ζυμα, κοντα, μακρα, αφκα, αλαφα, απαν, απεσ, εκι, καταγισ, χορια, διπλα.*

Χρονικα: *ρεσιμερον, αβριον, οπερτε, πυρνον, βραδον, ειναβγα, ολιμε-ρα, ολονιχτα, εινιχτα, εινιπρινα, οφετος, οπερτε, αροπερτε, ατορα, ιστερνα, απιστερνα, επεκι, καποτες, οσπο, ατοτες, καποτε, παντα, παρορας, αποβραδις*

Ποσοτικα: *Πολα, ολιγον, παραπολα, επαι, κσαι, ατοσον, απαναφκα.*

Τροπικα: *Δετς, αετς κιαετς, κηπος, καθος, ισοσ, ισα-ισα, διλαδι, τεα, τεασι, εκσιχορα, μαςχαρεφτα, καλα, ασκεμα. Αςολια τα επιθετα επορομε να ερταμε επιριματα τροπικα. με την καταλικσιν α Χοριονταν ασον πλιθιντ. αρ. τυδετερο γενωσ, επιδι κε τα επιριματα προσδιοριζνε το ριμαν κε τα επιθετα το υσιαστικον λ.χ. Τα καλα πεδια. Καλατζεβο καλα. Το προτον το καλα εν εαιθετον κε το δεφτερον επιριμαν.*

ΣΙΝΔΕΖΜΙ.

Ταχλιτα τα λεχσις πυ ενονε λεχσιν με την λεχσιν κε φρασιν με φρασιν, λεχχονταν σινδεζμι.

Ι σινδεζμι ινε:

α. **Σιμπλεχτικα:** *κε, νια (τουκ.), πα.*

β. **Χοριστικα:** *για, γιαχοτ (τουκ.), ι, ιτε.*

γ. **Εναντιοματικα:** *αμαν, αν, κε, αλα, κιαν. (λ. χ. κιαν κι θελ)*

δ. **Σιμπεραζματικα:** *αρ, (αρα το αρχεον), οστε, λιπον.*

ε: **Ετιολογικα:** *γιατι, επιδι.*

ζ. **Χρονικα:** *ονταν, πριχου, προτυ, οσπο, αφου, αμον ντο, οζνα, τομου, κε*

- θ. Ιποθετικά: *ι, αν*
- ι. Τελικά: *να, για να*
- κ. Ιδικά: *πος, οτι.*
- λ. Διςταχτικά: *γιαμ κι*

Ο σινδεζμον κε πορι να περιδεφκετε με το αρνιτικον κι επορι με αμην να κειχοριζοματα ονταν εκσερομε ποσ, ο σινδεζμον εν κε το αρνιτικον εν κι λ.χ. *Κι θελο να παο. Κε θελο να παο κε κι θελο να παο.* Αρ οντα το ακολουθον ι λεκσι αρχιζ με τριμ τον φτον ον, οποσ-εδικσαμε σα παραδιγματαμην εφκολα χοριετε ι αρνισι ασον σινδεζμον. Ο σινδεζμον εν παντα κε κε ι αρνισι κ. Κι χοριετε εφκολα, ονταν το ακολουθον ι λεκσι αρχινα με ατριφτον. λ.χ. *Κε εθελεσα να πιο. οΚεθελεσα, να παο Κε εθελεσα να παο κε κεθελεσα Κιαμον ατον ιν κ ι α.* Σαινον περιπτοσιν το κ εν σινδεζμος, ονταν ενον ονοματα, αντονιμιας, ριματα κ.αλ. Ιαρνισι ραικα περιπτοσια κι περιδεφκετε με τονσινδεζμον. Επορι να περιδεφκετε ι αρνισι με το σινδεζμον εμπροστα μονον σα ριματα. λ. χ. *Κεθελεσα, κεπορεσα, κεπιγα. (αρνισι). Αδακα αμην επορι να εν κε κε εθελεσα, κε επορεσα κε επιγα (καταφρασι).* Σαικα περιπτοσια το κε το σινδεζμον λεγοματο ολοεν κε τιν αρνισιν κε χορις το ι κ. Εκσον ατο ι αρνισι, για ι καταφρασι εγρικιετε κε ασιν ειραν τι λογο. Κε αν λεγοματα προφορικα εγρικυματα ακομαν κε ασον τονον.

Επιφονιματα

Τα ακλιτα λεκσις πυ φανερονε: χαραν, πονον, φοβον, λιπιν, θα μαζμον, ενθουσιαζμον λεχουνταν επιφονιματα.

Τα επιφονιματα σιν γλωσανεμην τα παραπην λεγοματα με τα ονοματα (ουσιαστικα κε επιθετα) κε ταντονιμιας.

Εχομε αμα κε ολιγα πυ λεγομε κε χοριστα.

Ατα ινε: *Οι Αχ! θαχι! κριμαν! Υφι! χαχα! Εκς!*

Ενομενα μαλα λεκσις εχομε: Διλι (εμεν, εзен, ατον, εμας, εσας, ατουος). Να σαν (εμεν, эзен, ατον κ.τ.λ.) Ντ (εμορφον εν, ασκεμον, τρανον κ.τ.λ.) Νε (Γιανκοι νεπει νεκοτςι!) Εκς (απαδαπες, ασο σπιτ κτλ).

Επιφονιματα καταντισαν κε τα κλιτα τα λεκσις πυ μεταχιρισκομες για να εφκυμες: λ.χ. *σο καλον, καλιμερα, καλοσορισες, εφχαριστο.*

Το επιταχτικον ι αρνισι μι.

Ιπαμε κιαλαπαν ποσ ι αρνισι ρεμας γινετε με ταρχεον τιν λεκσιν (ου)κ πεχασην τον φτονκον ου κε επερεν μετα το κ το φτονκον ι κιαρ-αετς πα εγεντον κι λ.χ. *κι θελο, κιαπορο κ.τ.λ.* Εχομε αμην κιαλο λεκσιν για να δικομε αρνισιν. Εν ατο ι λεκσι *μι λ.χ. Μι πας. Μερσεσες.*

Το *μι* ατο οποσ κε το *κι* ονταν ακλυθα λεκσιν πυ αρχινα ασα τριμενα τα φτονκους, ακυσερεκετε ολοεν λ.χ. *Μι κρυς το πεδι! Μι νυνις πολα! Μι στενοχορσεφκεσε! Ονταν ακλυθα το μι λεκσιν πυ αρχινα με ατριφτον φτονκον διο λοεν παθεματα παθαν:*

α) Αν το αρνιτικον *μι* ακλυθα λεκσιν παρχινα με ατριφτον ε για ι, ατοετς το *ι* το *μι* ολος διολο χατε λ.χ. *Μεφτας ατο! Μεβρικς ατον! κ.τ.λ.*

β) Αν το αρνιτικον *μι* ακλυθα λεκσιν παρχινα με ατριφτον α, ο, υ, διλ. δυνατα ατριφτος το *ι* τι *μι* χατε αμην μαλακον τιν φονιν-τι *μι* λ.χ. *Μι αχπαρεσε! Μι οκνις! κ.τ.λ.*

Το αρνιτικον *μι* εμπεν παντα εμπροστα σα ριματα κε δι τονον επιταχτικον (προσταχτικον) σιν φρασιν. Ι φρασι λ.χ. *Μι αχπαρεσετε κε ι φρασι κι αχπαρεσετε (κε σα διο αρνισι) εχνε ατο τι διαφοραν αναμεσατον, οτι σο προτον τιν φρασιν παρακινουμε, διαρμενεβομε να με αχπαρεσετε; ενο σο δεφτερον τιν φρασιν λεγομε μοναχον εκινο ντο κι παθαν.*

Το στεριτικον α

Σιν γλωσανεμην επεμνεν ασ αρχεον τιν γλωσαν κε το ακλιτον το λεκσοπον (μοριον) α πυ μεταχιρισκοςανατο ι παλιεμην, ονταν εθελιαν να φανερονε ποσ κιαπιον ιδιοτιταν πυ εσσ εναν προσοπον για πραμαν, λιφτασσεκιετατο κιαπιον αλο λ.χ. *δυνατος κε αδυνατος.*

Κε επεμνεν ατο το α οχι μονον σα αρχεα τα λεκσις πυ ακομαν ζυνε σο στομαν τι λαυεμην λχ. *Ικανος ανικανος. Δικος αδικος. Χορταζμενος αχορταγος. Πεδεμενος απεδεφτος κιλ.*

Εχομε το α το στεριτικον κε σα λεκσις πυ ενεσπαλθεν το προτον ι λεκσιατον λ.χ. *απορος (πυ κες πορος κε τελεφτεα σε μας με τιν σιμασιαν αναπιρος, ρακατς), ατεκνος (πυ κες τεκνα = πεδια), αβυλος (πυ κες βυλιν = θελιςιν) κ.λ.*

Εχομε ακομαν το α το στεριτικον σε πολα με ριζαν ελενικον πυ κιανατα εμπροστα λχ. *ανονιγος (εκινος πυ κες νυν), αναγαπετος (πυ κεν να αγαπιετε), ανεγρικιστος (πυ κειρικα), ανεβρστος (πυ κειβριετε), ανεβγαλτος (πυ κεικσιδεν κε κιδεν κε κεραιθεν οσα ι αλ.)*

Εχομε το α το στεριτικον κε σα κσενα τα λεκσις πυ εχονεπεκεν ι γλ-εαμην κεικικενατα τεκινες λ.χ. *πακσαρεμενος απακσαρεφτος. Κυμυλιαζμενον, ακυμυλιαρον. Τυρολεμενος, ατορυλεφτος.*

Το α το στεριτικον περ εναν ν σο γιαναθε, ονταν ακλυθατο λεκσι πυ αρχινα ασ ατριφτα τα φτονκους λ χ. *ανοματος (πυ κες οματια), ανακσιος (πυ κεν ακσιος), ανοκνος (πυ κεν οκνεας κτλ).*

ΜΕΡΟΣ Γ.

Λεχτικόν

Το λεχτικόν τι γλωσσασεμν το παραπαν αποτελν τρχεα τελενικα τα λεκσις. Κε ανασα τα λεκσις εκινα ν'ο ενοθανε σο κατομερικτον τιν γλωσαν, εχομε κε ελενικα λεκσις πυ μονον σεμετερρον τιν γλωσαν, επεμνανε λ. χ. ανεμολιγημετος (ανεμπλιος), κορομενον (κορος = χορτανια), δονιζο (αριν λεκσιν Διονιος θεος τι μεθι:ι), κατοθιρ (κατω+θυρα = κρηφι διμ), λελεβο (λιλεομε), ποδεδιζο (ποδας+ιζο = καθομε σα ποδαρια = παρακαλο), χτυπιζο (εκτοπιζο), χαταλον (ατταλος), αχπανο (αποςπο), γριζεβο (εκριζο), διακλιζο (διηλιζο,) διαρμενεβο (ερμινεβο), ονιδιζο (ονιδος), κανιτε (ικανον+εστιν), καταταομε (καταταγομε), στερεαμ (στερεομα-μυ) κτλ.

ΣΙΜ. Ολια ατα αναφεροματα για να δικομε ποζον πολα ασο διμοτικον τιν γλωσαν κιαλο συμα ειν αρχεαν εν τω ποντεικον. Ατο εμεν ποσ τεμετερον ι γλωσα αλο ενεκεσελεχτον επεμνεν ασο διμοτικον.

ΣΙΜ. Κι πρεπ να εθαρι κανις ποσ τα λεκσις ατα επεμναν ολια με τρχεον τιν σημασιαντων. Σαλα λεκσις εγεντον μεταθεσι νοιματι λ.χ. χτυπιζο, κορομενον λ. χ. κτλ. σαλα εγεντων περιοριζμος τι νοιματι λ. χ. χαταλον ατταλον. Αλοτε ελεγαν ολτις μικρος τρανος πυ κεκανιτονατς ο νυσατυν ατταλους, ατορα μονον τι μικρος. Αλα ελακταν τιν σημασιαντων κιαλο πολα λ. χ. διαρμε εβο = σιμβουλεβο, ενο αλοτε εσιμενεν εκσιγο. Πολα αμαι εριλακσαν το παλεον τιν σημασιαντων λ. χ. γριζεβο, αχπάνο, κατοθιρ.

Εχομε λεκσις κε ασα κξενα γλωσσας οποσ εδικιαμε κε παραπαν. Κε τα λεκσις ατα επεραμε ασι λαυς, με τιναν εζισαμε κε τον πολιτιζμον τινον ελεχταμε. Κε ατιν εν με τιν σιραν: ι λατιν, ι τυρκ, κε ταλα τα ασιατικα τα εθνι. Αζολια τα γλωσα: παραπαν επιδραθεν ειν διαπλασιν τι γλωσσασεμν το τυρκικον. Ας ατο εχομε τα παραπαν τα κξενα τα λεκσις. Ι επιδραει αμαν ντο επινεν ειν γλωσσασεμν το τυρκικον επαπξεν, αμν ντο επαπξεν κε ι επιδραει τι λατινικη κε οσιμερον αζολια τα γλωσσας κιαλο πολα επιδρα σεμετερον, ι γλωσα τεπαναστασις τι τριγομινα. Τα νεα τα λεκσις: μπολεσεδικις, ροβετ, ισπολκομ, ελερσοβετ, υαρινικος κ. αλ. εσεβαν ειν γλωσσασεμν κε εκαλοκατσαν αετς, πυ κανεναν μανια „καθαριστι“ να εβγαλιτα κεπορι.

Ι γλωσσασεμν αφομιοσενατα κε επικενατα τεκινες. Κξενα ατορα μενε για τιν γλωσσασεμν.

Ι γλωσα παρχινα να καλιεργιετε τον πλυτον το λεχτικον ντο εςς κε πρεπ να περιφρονουματα. Πρεπ να τοπλασεβιατο. Κιαπαν σατο να χτις

κε να παι. Διαφορετικα κε ατοτες ονταν χτις, το χτιριον θαπομεν εον αεραν χορις τεμελια κε εναν μικρον αεροπον θα κρεμιζιατο.

Ι αναπτικις τι παραγογικον δυναμεον κε το ικονομικον ι αναπτικις τι λαυ εδιγα κε ειν καλιεργιαν τι γλωσσας; ι μαλον το δεφτερον εν αποτελεζμαν τι προτου. Ενταμαν με τα νεα τα ιδεας κε τα γνωσα πυ περ ο λαος θα διμιοργα: κε ταντιστιχα λεκσις για να περιατα ετιμα ασον διακωλονατ. Σατο τιν δουλιαν (ειν καλιεργιαν τι γλωσσας) εμπροκατ θα εν ι νειεμν πυ μαθανε κε εσυδαζνε κε ολεν το προλεταρικονεμν ι εντιλιγεντσια. Ι εντελιγεντσια αμαν πυ κε περιφρνα τιν γλωσαν απεαντιας αγαπατο κε τιν αγαπνατς δικ εμπροχτα ειν δουλιανατς. Υς ατορα το ποντεικον ι γλωσα ετον περιφρονιμενον κε εκιν ι ολιγ πυ εγραπξανατο, εσαν πολα μικρον μερος ασεκινα ντο εγραπξαν γενικα, σκεδον κσαι κε καλιεργισανατο. Γιατι νιατιν εγραψαν ειν γλωσσασεμν τα εργατατων μονον ατοτες, ονταν ελογαριαζαν ποσ εφκολα μετατο θεδγενε αποφκα λ. χ. κατ τραοδοπα το παραπαν σατιρικα κε καπυ καπυ εναν διο δραματιπα κε κροδοπα. Αμν ντο ετον κανεναν ροδαρον, οποσ ελογαριαζανατο εκιν, εργον, εκλοθαν τιν γλωσσασεμν ειν καθαρεβουσαν εμπροστα κε σο διμοτικον τελεφετα. Κιαραετς πα ι γλωσσασεμν επεμνεν ακωλιεργικον υς ατορα αριν εντελιγευτσιαν.

Ο λαος αμαν εκαλιεργισανατο οσον ντεπορνεν αν κε ατος πα εμαθεν ασι δεβαζμεντσατ να περιφρονατο. Χρισαςκεχε ατορα ολια τα εργαζομενα μαζας εσερ με εσερ να καλιεργυνε τιν γλωσσασεμν ντο επεμνεν οπος ειν αναπτικισιναθε ετια τα κινωτικο-ικονομικα εινθικας. Να καλιεργυν ατο θα ιπι πλυτενατο σα λεκσις κε ειν φρασεολογιαν.

Αδακα θα λεγομε ολιγα για τα λεκσις κε για τιν φρασεολογιαν αργοτερα.

Μετα ασο αποφασιστικον κε το ιστορικον τιν ετροφιν πυ επικεν „ο Κομμουνιστις“, σο ζιτιμαν τι γλωσσας απατορα ειστερνα ι γλωσα ατο θα καλιεργιετε.

Κε το ποντεικον ι γλωσα θα καλιεργιετε. Ι καλιεργια ερχινεσεν ατορα. Επερασεν ι εποχι πυ εκιν πυ εργαζαν εον „Κομμουνιστις“ εμετριεσαν σα δαχτιλα. Ατορα εκατονταδες ενε ατιν. Κε σατυνυς κεικα ερχινεσαν να φενονταν ι εινγραφιαντ ασα εργοστασια κε ασα κολχοζια. Το καστρον τι φιλολογιας, τιν ιδιοχτισιαν κωπιον, ερχινεσαν να καταχτυνατο τα εργατοαγροτικα μαζας.

Καλον αρχι. Κε πρεπ ολ οσι επορυν να δοιδυν σατο τι δουλιαν, προθιμα νεφταγνατο. Αν ατιν υς ατορα εβοιθαναν εςςκενκιλιαν ι δουλια προπολυ θα εμπροπερνεν. Το καλιεργιμαν καλον, αμαν πρεπ να εκσερ κανις κε χροι μακελεας για να μι τσακον τα εσερια κε τα πολλαρια τε-

κινυ κα ταλινετερρον πυ θα δουλεβνε με ταπο ενταμαν. Γιατι κερπροπερ ι δουλια με τιν προθιμιαν μονον. Πρεπ να εκσερ κανις ποσ πρεπ να δουλεβ για να φερ οφελος εν δουλιαν. Εκινος πυ θα γραφ το ποντεικον τιν γλωσαν πρεπ προταπολα να εκσερ το λεχτικον τον πλυτοναθε, για να χρισιομοιατο σο κταλιλον τιν στιγμιν. Ινε αμαν πολι πυ γιατατο κσαι κι νενασκουνταν. Για ταικι εφαρμοσεκτε ι παριμια πυ λει: „Ο σκνεας ερυκζεν κα, κικεν χα κε ντεθελνα.“ Ατιν πα ονταν λεγομε ποντεικον γλωσαν, εθαρουνε ποσ πρεπ να γραφνε κε να καλατζεβνε οποσ ο καθενας επορι χορις να τσακον ολιγον το κικαλνατ, για να εβρικ τιν λεκσιν πυ λει το παραπιν ο λαον. Κε πρεπ να ειρ εκς ετι ερτε σο στομανατ. Εκινος πυ ακουγιατον πρεπ να εβρικατον κε να εβχαριστιετε ακομαν. Οποσ ερτε ριαςτια κι πρεπ να καλατζεβ. Διο ρομεικα, τρια, ρυκικα, διο τυρικικα ασεκικα πυ ο λαον κι λει, για λεγνατα ι ολιγ κε κικα πα χορις να φροντιζ ολιγον πολα να σινορθιαζιατα. Αικον ο ανθρωπον τιν εβκολιανατ τερι. Κε κι νυνιζ ποσ ι εβκολια τινος οταν εν δικκολια για τι πολος, εν κε δικκολια για τατον τον ιδιον. Αν αετς αμον ντο νυνιζ ατος, θα ενυνιζαν κε ολ ι αλ, εβχαγαμε κεπαμε ετον. Θα ιχαμε ατοια γλωσας ος νοματ ινε πυ καλατζεβνε τιν γλωσανεμον. Κιαετς αν θα δουλεβομε, επορουμε να εβτανομε σεναν αικοι σιμον, πυ ο ειας τον αλον κι θεπορουμε να εβρικουμε. Κε ι γλωσα εν να ενον ολτσεμον κε ο ειας τον αλον να εβρικουμε κε οχι να χοριζιμικς. Πρεπ σον λογονιμυ, γραφτος εν, προφορικος εν, να μεταχρισικουμε λεκσις λαικα εκι οπο ινε κε αικα λαικα λεκσις πυ λεγνατα ι παραπαν ι ρομει. Κε τα διο ατα ορου πυ βαλομε κι λινταν αετς εβκολα. Μετο να εν μιτρικον γλωσανον το ποντεικον ι γλωσα, τρανον θεββα εβκολια, μετατο κε μεροσεν. Θελ ατο ι δουλια κοπον, σιστιμαν εβχασις κε κερον για σποδιν. Κε σολι ατα απαν αγαπιν κε σεβας. Κεν εβκολον θεββα να εκσερ κανενας πιον λεκσιν μεταχρισικουνταν ι περισι ι ρομει. Για να εκσερ ατο, πρεπ να εκσερ τι ρομεις, τιν ζουνατων, τα παραχορικα σκεσιατων, τιν ιστοριανατων κε τατοριζνον το περιβαλονατων. Ατα αμαν σιννε κερον; κε κινος πυ θελ να γραφ κι πρεπ να περμεν. Γιατατο διοματον αδακα εναν αλο πραχτικον προσορας σινδουλιν, να μιμιτε τιν γλωσαν τεκινετερρον πυ εβραπσαν εν γλωσανεμον τα καλιτερα εβγατα: ο Γεργον κε ο Γιανκον ο Φοτιαδης κε ο Ερισταετς. Κε αζολον ο καλιον ο διασκαλον εατο το ζιτιμιν εν ο λαος. Πρεπ να εκσερ αμαν κανενας ποσ να εβταιατον διασκαλονατ. Γιατι ατος τολις τι διασκαλις κισμιαζ. Κε ανανκι αδακα να τονιζομε ποσ εκινος πυ θελ να γραφ, πρεπ να εςς κε τιν ιστοριονιν κε τιν θελισιν να γινετε τεχνιτες σο λογον.

Ας ερχουμε ατορα να εκσεταζομε ντο πρεπ νεφταμε για τα λεκσις πυ κεχομε. Αικον λιφταζεα ολια τα γλωσας εδοκιμασαν κε δοκιμαζνατο κε επιτιχημενα πολεμουνατο. Οποσ εκικα πολεμουνατο, αετς θα πολεμουματο κε εμικς. Αμον ντεπειραν διλ. ολ κε επλυτισαν τιν γλωσανατων θα περομε κε θα πλυτενοματο κε μικς.

α. Απο πυ θα περομε τα λεκσις ντο κεχομε.

1. Θα περομε ασεκικα ντο ιχαμε κε εχασαμε. Ενουμε αδακα, ταρχεα τα λεκσις ντο ενεσπαλθαν οσιμερον, επιδι κε ο πολιτιζμοσεμον εκσεπασεν; λ χ οπτικ; εστις; αφι, γεομετρια, φυσικι, κ. τ. λ.

Σιμ. Καπια ασατα τα λεκσις εβανταν διεθνικα λ. χ. οπτικι, γεομετρια, εθανικι κ. τ. λ. κε ορελιουμε; διπλα ονταν περομικα. Εμ νεα λεκσις μαθινουμε, εμ λεγοματα αμων ντο λεγιατα ολεν ο κοζμον. Καπια ασατα τα λεκσις αν κεπερμαν τα ιδια, ι ριζατων επερμεν κε εβκολα επορουμε να αςλαθεβοματα κε να πιανε: λ. χ. δυναμι εχομε, επορουμε να λεγομε ι δυνατοπια. Φενομε, το φενομενον. Ερωτο, ι ερωτισι, κε ερωτιματικον κ. τ. λ. Επορουμε αμαν να περομε ασαρχεον τιν γλωσαν εκικς κε πυ νια διεθνικα ινε, νι ι ριζατων ενοθεν εν γλωσανεμον λ.χ. περιπτοσι εκδιλοσι εφαρμοσο, υπολογισο, κ.τ.λ.

2 Θα περομε ασι λαος πυ με τον πολιτιζμονατων επηρεασαναμας λ.χ. ασο σοβετικον το λεκσιλογιον επιραμε κε θα περομε ακομαν λεκσις πυ εχονεπσαματα κε μεταχρισικουμεσατα ατορα σαμπος παντα τεμετερα να εσαν. Π.χ. Σοβετ, σοβετικος, κε σοβετοπισι, μπολιςσεβικος, μπολιςσεβικοπισι μπολιςσεβιζμοσ κ.τ.λ. Σιμ. Αδακα πρεπ να λεγομε ολιγα για τεκινος πυ, εχομε κεχομε λεκσις απο επιδικσιν ιντερνατσιοναλιζμο περνε λεκσις κενα λ.χ. υροζζαι, μινκιν, νταχοτ, ρασχοτ κ.τ.λ. Μεταικον τροπον τα μακελεας κρυγνε σα ποδαρεας τι γλωσας κεφταγνατο κοτσον κε απορον.

β. Ποσ θα περομε τα νεα τα λεκσις.

Οποσ εν παντα κι πρεπ να περοματα. Νια ταρχεα τελενικα, νια τα κενα τα λεκσις. Πρεπ να περομε παριδιομαν ασον λαον κε νεφταμε οτι εφται κενιος. Εκινος διλ. ο λαος σικον περιπτοσιν αν τεριαζνε με το καλυπ τι γλωσασατ καλα, κικαν οχι κανονιζιατα, βαλιατα διλ. σο καλυπ τι γλωσασατ. Το ιδιον πρεπ νεφταμε κεμικς. Τα λεκσις πυ τεριαζνε με το καλυπ τεμετερρον τι γλωσας, τιν γραματικιν, θαφινοματα οποσ ινε κε θα κανονιζομε εκικα πυ κι τεριαζνε: λ.χ. αφι θα περοματο αετς οποσ εν; ι ορασις αμαν ταρχεον πρεπ τα εβταματο ορασι χορις σο για να ριζον κε να

κλαδόν ειν γλωσανεμον. Το ιδιόν πρεπ να γινετε κε για τα κσενα τα λεκεις λ.χ. κι θα λεγομε ο παλσεβεκι, αλα θα λεγομε ο παλσεβεκιον με τιν καταλικισιν εν, να τεριαζ με το ο ανθρωπον, ο διασκαλον, ο σιντροφον κ.τ.λ. Μεταικον τροπον τα κσενα τα λεκεις χονεφκουνταν κε γιντε εναν κεναν μετεκίνα πυ λογαριαζομε 100 % τεμετερα.

Παραγωγα.

Κεν αλαφκα ειν πλαστιζοιταν ι γλωσομύν ασο διμοτικον. Με πικλα τρανον εφκελιαν ας εναν ριζαν λεκεις εφται εναν ειριν ποραγωγα (εβγαλ νεα λεκεις). Κε εφται παραγωγα εχι μονον ας εκίνα τα λεκεις πυ εκλιρονμεσεν ασρχέον τιν γλωσαν, αλα κε ασα κσενα τα λεκεις πυ αφομοοσεν, (εχονεπσενατα). Κε ατυκα πολα εβουθεσαν τιν γλωσανεμον ι φτονηκολογιαθε κε το τιπικοναθε. Ι φτονηκολογιαθε, γιατι το ποντικον ι γλωσα εκατορθοσεν ναποχτα ολια τα κριστερα τα φτονηκος πεχνε τα εβροπεικα κε τασιατικα τα γιτοναδικα τα εβνι κε αλ εφκολα δεχκέτε κε αφομιον το κσενον τιν λεκισιν. Κεπεκι το τιπικον εφκελιν κιολο πολα τιν αφομοισιν, επιδι κεν ασινκλιστον ομιον το κατομεριτικον πυ σα ονοματα κεκα ολια τα κσενα τα λεκεις ββαλιατα σε πολα περιοριζμενον καλυπ, ενο το ποντικον ι γλωσα εσς το πλεονεχτιμαν τα καλυπιαθε να ιν κιαλο πολα κε δεαφρα λ.χ. Ι γλωσαμιν για τυδετερο τονομαν, κε τα υδετερα ινε τα παραπαν, εκορι να εσς οπιον θελετε καταλικισιν τριβομενο φτονηκ.

Αναθα τα σινιθιζμενα καταλικισια τι διμοτικισ α, ο, ος, ι, ιμο, εσς κε καταλικισια σε, π, γ, δ, γ κ.τ.λ. λ.χ. το πεγαδ, το κυταλ, το πιρον, το τοπ, το παπορ, το σετ, κ.τ.λ. Κε αν θα περομε ιποσιν τιν τασιν τονοματιον να υδετεροπιουνταν, θα εφρικυμε ποσον τρανα δυνατοτητας εσς ι γλωσαμιν ναφομιον τα κσενα τα λεκεις,

Σιμ. Αδακα πρεπ να τονιζομε ποσον ασκμα εφταγνε καπι πυ λεγνε κε γραφνε το ιδιοματικον (αλ ολιγ λεγνατο) ο πλανον ο παλτον, ο τρενον, αντι το κινον κε το σοστον το πλανον, το παλτον, το τρενόν κ.τ.λ.

Παραγωγα ασα λεκεις πυ εχνε ριζαν ελενικον.

Ανιγο, ανιγαρ, ανιχτος, ανικσι, ανιγμαν.

Πλινο, πλικιμον, πλισταριον, πλιστρα, πλιμενον, απλιτος.

Δυλεβο, δυλος, δυλεφτις, δυλια, δυλεμενον, αδυλεφτον.

Παραγωγα ασα λεκεις πυ εχνε ριζαν κσενικον.

Κομυλ, κομυλιαζο, κομυλιαζμενον, ακομυλιαζον (λατ.)

Γιρυτεβο, το γιρυτεμαν, γιτυρεμενος, αγιτυρεφτος. (τυρικα)

Σοβετ, σοβετικος, σοβεισπισι σοβετοπιο, (ρουσικα.)

Παραγωγα εχομε α) ασα υσιαστικα λ.χ. δεχπιλον, δεχπιλιτρα. Θεμον, θεμονιαζο: Χτεν, χτενιζο. Κρεας, κρεατενεν. Σιδερον, σιδερενεν. β.) ασα ριματα λ.χ. γραφο, γραμιν. Πεζο, παγνιδια. Πορπητα, πορπατεμαν. Τραοδο, τραοδια. Σιλανιζο, σιλανιζμεν κ.τ.λ. γ) ασα επιριματα λ.χ. συμα, συμονο. Αντικρι, αντικριζο. Αργος, αργεβα. Τζαρπεφτω, τζαρπεβο κ. τ. λ.

Συνθετα

Τρανον σινκολιτικον δυναμιν εσς το ποντικον ι γλωσα. Κε σινκολιζ υσιαστικα με υσιαστικα, επιθετα με υσιαστικα, υσιαστικα με ριματα, επιθετα με ριματα κε ριματα με ριματα.

Τα σινθετα πυ μαικον τροπον σχηματιουνταν ινε: α) υσιαστικα, β) επιθετα κε γ) ριματα.

A. Συνθετα υσιαστικα.

Σινθετα υσιαστικα σχηματιουνταν: α) υσιαστικον με υσιαστικον λ. χ. θαλασπουλ (θαλασα+πουλιν), πριντρογαλαν (πριντρο+γαλαν), κιφαλοπονος (κιφαλ+πονος), ροσσοτοπ (ρασσιν+τοπος), μασσεροπιρονα (μασσερια+πιρονα), απολαδαστομοσ (απολαδια+στομαν), φαγοποτια (φαγια+ποτια) κ. τ. λ. β) επιθετον με υσιαστικον λ. χ. ασπροκατς (ασπρον+κατςιν), ανιχτοματς (ανιχτα+οματια), θαθιριμ (θαθιν+ρεμαν), αγραπ (αγρεν+απιδ), ζαρροσιλτς (ζαρροτα+σιλια), κ. τ. λ. γ) υσιαστικον με ριμαν λ. χ. μασσεροβγαλτες (μασσερια+εβγαλο), πετρογλιφτις (πετσια+γλιφτ), πυμπακοςφαχτες (πυ σπαζ με πυμπακια=σκλιρος), φασυλοφραγς (φασυλια+φροι), στομοκρατορας (στομαν+κρατο) κ. τ. λ.

B. Συνθετα επιθετα.

Σινθετα επιθετα σχηματιουνταν: α) επιθετον με επιθετον λ. χ. ασπροκοκινος (ασπρος+κοκινος), μαβροκιτρινος (μαβρος+κιτρινος), β) με δεφτερον σινθετικον ριματικον επιθετον πυ μονηχοναθε παντα κι λεχκετς λ. χ. καλογελαστος (καλος+γελαστος), κακοζοετος (κακος+ζοετος), καλοπεραστος (καλος+περαστος), νεοφορμενος (νεα+φορμενος), κεραμιδοστεγαστον (κεραμιδια+στεγαστον), ανθρωποχτιστος (ανθρωπος+χτιζο), γινεχοπιστος (γινεκα+πιστος), ασπροφορετος (απρος+φορετος), νεοφορμενος (νεα+φορμενος) κ. τ. λ.

Γ. Συνθετα ριματα

α. Υσιαστικον κε ριμαν λ. χ. λογοφερκυμε (λογος+φερκυμε), αρχοντοπορεφκυμε (αρχοντας+πορεφκυμε), λογοπιασζυμε (λογος+πιασκυ-

με), χορολαυκεβο (χορος+λαυκεβο) κ. τ. λ. β) απο επίθετον κε ριμαν λ. χ. κξενολυλεβο (κξενος+δυλεβο).

γ) Απο επιρριμαν κε ριμαν λ. χ. χαμοπετο (χαμο+πετο) μαβροζο (μαβρα+ζο), στραβοτερο (στραβα=τερο), καλοπερο (καλα+περο), κοντοστεκο (κοντα+στεκο), εμπροδιαβενο (εμπρος+διαβενο), κ. τ. λ. δ). Απο ριματα λ. χ. εμπενοβγενο (εμπενο+βγενο), κλοβογιριζο (κλοβο γιριζο).

Πος γινετε ι ζινθολιζι (ζινθερι)

Ι ζινθολιζι γινετε με διο τροπους. α) Σινιθος το προτον ζινθετικον χαν τι καταλιξιναθε κε ζον τοποναθε περ εναν ο λ. χ. μαξερια+πιρνια=μαξεροπιρνια, φαγια+ποτια=φαγοποτια, πριντζ+γαλαν=πριντζγαλα.

β) Αλα κε τα διο ζινθετικα καταλιξια λ. χ. καλον+γνομ=καλογνομος, απολαδια+στομαν=απολαδοςτομος, θαλασα+πολιν=θαλασπολ. Σιμ 1. Φιλατ το καταλεχτικον τατριφτον το προτον ζινθετικον, αν τελιον σε ι λ. χ. βαθιριμ (βαθιν+ρεμαν), παξσοτιμιδος (παξσιν+τιμιδ), κσιγαλαν (οκσιν+γαλαν) κ. τ. λ. Σιμ 2. Ι καταλιξι ζο νεον τιν λεξκιν πυ κσιματιεν εν ρια τα υξιαςτικα ας, ες, ος, κε διαφορα αλα τριβαμενα φτογκυς λ. χ. ο στομοκρατορας, ο κυλακογλιφτες, το ματοπονον (το ματοπονιον), το αγραπ, το πσιλοπουλ κ. τ. λ. Για τα επιθετα ι καταλιξι εν ον κε ος λ. χ. ο καλοζοετον, ο πετροχτις, ο μαβροπρασιον κ. τ. λ. Για τα ριματα ιν ι καταλιξι τι ριματιον λ.χ. ασπροφορο, πσιλοτραοδο, χοντροκαλατζεβο κ.τ.λ.

Μεγαλοτικα

Ιδιετερα καταλιξια για να φανερονομε πως εναν οντιον για εναν πρριμον εν πολα τρανον κρεδον κεχομε ζιν γλοσανεμυν. Σαικα περιπτοσια καταφεβομε ζιν περιφραζιν (με πολα λογια) λ. χ. Ενας τρανος γαρταλος (με επιθετον), για ακαδα κιαπαν (κε χορις να δικομε) ενας γαρταλος. Σπανια μεταχριζικωμες κε τιν καταλιξιν ας ζονομαν κεκα λ. χ. ο κιλαρς, ο φαγας κ. τ. λ.

Μικριντικα

Τα ζινθιζιμενα καταλιξια για τα μικριντικα ινε:

1. Για ταρξενικα α) ικας λ. χ. ο Ριορικας, ο Πανικας, ο Κοστι, κας, β) ικον. λ. χ. Ο Μορικον, ο πσιλικον, ο μικρικον, ο Μιδικον (Αρχιμιδς), ο Παβλικον. γ) ιεζον λ. χ. ο πυλιτζον, ο νιφιτζον, ο πεδιτζον, ο κοκιτζον (ο κοκιτζον χαιδεφτικα τιν αροστιαν ασιν προλιπσιν) ο Περιτζον. κ. τ. λ.

2) Για τα θελκλ ιεσα λ.χ. ι Πινιτσα, ι κυτζιτσα, ι Αβγιτσα, κοξαριτσα, ι καπιτσα κ.τ.λ.

3) Για τα υδειτερα οπου λ.χ. το κυτοπον, το πεδοπον, το σπιτοπον, το ρσκιλοπον, το ρσεροτοπον κ.τ.λ.

Ομοιχα λεκσις.

Σξιλια (αριθμος) προατα. Σξιλια (χιλι) βαμενα.

Κερος (ορα) εν να παι. Καλον κερος εν.

Εκισα το μολιβιμ. Δινε το μολιβ (μεταλον)

Το τζακ εβγαλ πολα καπνον. Εφριτεπσα καπνον (φιτον).

Εφαγα εναν μιλον (φρυτον). Το μιλον τι καδς.

Χαλανο τοξπιτ. Χαλανο ζιν τσιοπιαμ.

Σαρεβο το κεπιν. Σαρεβμε το φαιν.

Τα ιδια τα λεκσις πυ εχνε διαφορετικον νοιμαν κατα κε τιν φραζιν λεχκωνταν ομοιχα.

Σιντραβιγμος

Ονομαζομε ζιντραβιγμον το φενομενον εκινο τι γλοσσεμυν, ονταν διο ατριφτα πεδριονταν το εναν ζαλοζικα, αν ινε κε τα διο ομια απομεν εναν ασατα; κε αν ινε διαφορετικα το εναν ασατα χαιτε κε ταλο απομεν. Ατο γινετε για ναποφεβομε τιν καχοφονιαν πυ γινετε με τα διο τατριφτα.

Κε ο ζιντραβιγμος γινετε:

1. Σα αρθρα κε τα ονοματα πυ ζινοδεβνατα λ.χ. Τι αδελφουμ, ταδελφουμ. Τι Ελενες, τελενες. Τι ανιγαρι, τανιγαρι, το αγμον, ταγμον. το υραδ, τοραδ. Το αλο ταλο. Το εναν, τεναν κ. τ. λ.

Σολια ατα τα περιπτοσια το αρθρον χαν τατριφτοναθε κε γραφκετε ενταμαν με τογομαν.

2. Σα ονοματα κε ζα χτιματικα ταντονιαμας πυ ζινοδεβνατα λ. χ. Τα πεδια εμυν, τα πεδιαμυν. Τα κολχοζια εμυν τα κολχοζιαμυν. Τα τραχτορια εμυν τα τραχτοριαμυν. Αλα ι υταρνικιεμυν το χτιματικον ι αντονιαμα ζαυτο τιν περιπτοζιν ολοεν απομεν; επιδι κε το ατριφτον ι τοξιαστικο (υταρνικι) τονιςκετε κε αετς πα για χονεδ τον ακολουθον ατριφτον, για χονεφκετε ας εκινον.

Γραφοματα ενομενα ζον ζιντραβιγμον.

3. Σιν προθεζιν σε λ.χ. σε αλα, σαλα. Σε ολια, ζολια. Σι (ςτου) υραυ, ζυραυ. Σι (ςτις) Ελενες, ρελενες. Συ (ςτυ) ικοχιρ, ρικοχιρ.

Παντα χα ε το ε τι προθεζις κε ι προθεζι γραφκίτε παντα ενταμαν με τιν λεκκιν πυ ζιντραβιετε.

4. Σαρνιτικά μορια κι μι λ.χ. Μι απλοντε μιαπλοντε. Μι εφτας μεφτας. Κι αποπο κιαγαπο. Κι εθελεσα κεθελεσα. Κι επορο κεπορο κ.τ.λ.

5. Σον σινδεζμον κε λ.χ. Ο Νικον κε ι Ελ νε. Ο Νικον κ ι Ε-λενε. Οπως ολεν τιν ιμεραν εδεβαζα κε εγραφα, οπως ολεν τιν ιμεραν εδεβαζα κεγραφα.

Ο Γριγορις, ι Ζογια κε αλα πεδια επεζαν σιν αβλιν. Ο Γριγορις, ι Ζογια κιαλα πεδια επεζαν σιν αβλιν. Ας ερχυν κε ολ ι αλ αδα. Ας ερχυν κιολ ι αλ αδα.

Σιμ. Τον σινδεζμον κε κιαμαγ κενονομε με ταρθρον.

6. Σαντονομιας τσι, ντο, πα λ.χ. Τσερθαν Ντεπικες (Ντο επι-κες). Πυ ιν ατιν πεκαλατζεβαν (πυ εκαλατζεβαν).

Ταντονομιας τσι, ντο πυ ονταν σιντραβικνταν γραφκυνταν παντα ενταμαν.

7. Σιντραβιωνταν επισις κε τα καταλικια τι ριματον με τακολυθα προσοπιχα ταντονομιας λ.χ. Γραφο ατον γραφατον. Γραφνα ατυνος γραφ-νατς κ.τ.λ.

Γραφομε κιατα ενομενα ζον σιντραβιγμον.

8. Σιτραβιωνταν κε τα λεκσοπα θα, να, ονταν ινε εμπροστα ασα ριματα παρχινυν με ατριφτον φτονκον, λ.χ. θα αγαπο, θαγαπο. Να α χταλεδο, ναχταλεδο. Γραφκυνταν παντα ενταμαν σαικον περιπτοσιν.

Για τον σιντραβιγμον κανεναν σιμαδ κι βαλομε.

Ответ. редак. КАЧАЛОВ

Технический редактор
ГРИГОРИАДИ Ф.

Сд. в набор 7 IV 1932г.
Сд. в печать 14 IV 1932г.